

IJA # 1563

סדר הגדה של פסח

Seder Hagadah shel Pesah

Yehezkel Ezra Yehoshua ha-Levi

Jerusalem







זה השער לה' צדיקים יבואו בו

סדר

הגדה של פסח

בלשון הקודש ובלשון ערבית

ועליה הופיע אור יקרת הרב הגאון המופלא

כמהר"ר יוסף חיים זע"א

כל דינים הנצרכים וכל מצוה ומצוה מעוטרת

בלשם יחוד מספר הקדוש לשון חכמים.

וגם דרוש על ההגדה אשר חבר

הרי יחזקאל עזרא יהושע הלוי

יהא רעוא שחקובל כרצון לפני אבינו שבשמים ונראה

בנחמה ציון ובה לציון גואל אכ"ו"ר.

נדפס פעם ירושלים תומכ"א

בדפוס פ. עניו ובניו — ירושלים

הקדמת המחבר

יוקר הנסים ויתוקף הנפלאות שעשה הייית לעם סגולתו
ותפארת חמדתו לאומה המאושרת והנבחרת עם בני
ישראל בצאתם ממצרים ביד חזקה ובזרוע נמויה וכפרט מה
שעשה לאבותינו בקיים וחרדו ורגזו כל העולם מפניהם וידעו
כי אין כח' אלהי ישראל כי העליונים והתחתונים הכל ברשותו
אין כאלהינו הוא הבורא הוא היוצר וחכל כאין נגדו וכל
השבתות וימים טובים לזכר ליצי'י וגם לנו הדלים והאסורים
בגלות החל הזה אסירי התקוה הבטיח לנו נחמות לימות
המשיח כמיש כימי צאתך מארץ מצרים אראינו נפלאות ולגודל
חיבת יצי'י צונו הקב"ה למען תזכור את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חיך ודרשה בן זומא ימי חיך הימים כל ימי
חיך הלילות ובשכר זה נזכה לגאולה אחרונה ונעשה הגדה
מחודשת כפלי כפלים שבחיו ית' כי גאולת מצרים ממלך א'
וממקום אחד והגאולה העתידה להיות במהרה בימינו מכל מלכי
העולם ומארבע כנפות הארץ והיא שמחת עולם.

ואני בעניי יש לי מלי קטיני על ההגדה אמרתי להעלותם על
משכת הרפוס לאנשים אשר כערכי ועשיתי אותה כמנהג
הספרדים בלי עברית וערבי למען ירוץ הקורא בו ואדניה על
אדני פז הטבעו בדינים הנצרכים וענינים הנוהגים והכל לשם
יחוד על כל מצוה ומצוה ממור ועטיר כמוהר"ר יוסף חיים
זיע"א מסה"ק 'לשון חכמים' להיות מבושם בכל מיני בשמים
ועוד שירות ותשבחות ופ"י על חד גדוא ועוד שבחי הרב החסיד
ר' משה בן עזרא זיע"א שהיה איש תם וענו בימי שני
צנתרות החב רבינו הג' כמוהר"ר עבדלרה סימך זיע"א.

אזהרה ונילוי דעת

חריני אוסר הדפסת ספרי זה מבלי רשותי ורשות ב"כ
וכל ישראל בחזקת כשרים וצדיקים מבלי יעברו ע"פ ארור
משיג גבול רעהו זולת עונש ביד שיט דמלכותא ושומע לנו
ישכון במח.

הקדמת המחבר

והשני כמותר יוסף חיים זע"א, והיה מלמד ישיבה גמרא והיה עושה נפלאות ודבריו כנחלי אש דברו לא יסוג אחור במעשים מופלאים ולא בקבלה מעשית ועליו נאמר ישראל אשר כך אתפאר מהם שמעתי ומהם ראיתי בעיני ועליו נאמר ותגור אומר ויקם דך זע"א.

ואני תפלה: פיננו נמלא תהלה על הגאולה שתהיה במהרה בימינו ויראו עינינו וישמח לבנו בכיאת משיחנו ויחזיר לצפירת תפארה הנור והעטרה. ויהיו שני מלכים משתמשים בכתר אחד ויהיה השם אחד ושמו אחד אכ"ר.

כ"ד המצפה לישועת ה'

הצב"י יחזקאל עזרא

יהושע הרוי



ה סדר הגדה של פסח

עם פירושי שמחת יום טוב

כ' רבינו יוסף חיים זע"א בל"ו חכמים ר"א אות ט"ז וז"ל:

בחדש תשרי מיום ר"ח עד יום שמיני עצרת, וכן בחדש ניסן מן ר"ח ניסן עד כ"א לחדש. יאמרו בקשה זו המתקנת לעלוני הנשמות.

רנש"ע קבל צאצא וברצון קיל רוחם סלדיקים סנראין על גבי

כלש חומות של ג"ע סמלפאפוס צקולס כלפריס צכל צקר

וצקר ומשצחים ומפאריס את שמך מלכנו ומעחירוס עלינו צית

ישראל כדכתיב גם לפור מלאס צית אנא ס' ענס את עחורחס

וחסינס אזוך קשוצות אליהם ותפלחס שעס צרחמים ותפרוש עלינו

סוכת שלומך ותקננו צע"ה עובס מלפניך וחרחמינו ותחינו חיים

ארוכים עובים ומחוקנים חיים של שלום חיים של צרכס חיים של עובס

חיים של פרנסס עובס חיים של חילוך עצמות חיים שיש צסס וירחס חטא

חיים שאין צסס וכלמס חיים של עובר וכצוד חיים שחסא צני

חסכס חורס וירחס שמים חיים שחמלא משאלות לבנו לטובס לעצודתך:

אך מלא רחמים הגדל חסוך על נפשות רוחות ונשמות של סלדיקים

ועלס ויבא ויגיע וירחס וירלס וישמע ויפקד ויזכר זכרונס

לפניך לטובס ולצרכס לחן ולחסד ולרחמים ולשלום וצרחמך סרבים

חגדיל חסוך עליסס ותחתיק גצורתך עליכס ותפאר הפארהך

עליסס ותנעיס כלחך עליכס ותפרוש סוך וסדרך עליכס ותאיר

צדית שלומך עליסס ותגלס מלכוהך עליכס ותושיצס צסתר עליון

וצלל שדי יתלוננו ולקן סומין סעמידס ומנחל עדניך חקסס וצלרור

סחיים חרור נשמחס ותשים כצוד מנוחחס וחלום עליכס סשלום

ותפתח לסס שערי אור שצעת סימים שערי צאר מים חיים שערי

גמילות חסדים עובים שערי דרור שערי סוכלות עליונים שערי ועך

סדר הגדה של פסח 1

טוב שערי זיכר הרקיע שערי חדרים מלאים כל סוף יקר ונעים
שערי טיבס שערי ירושלים העליונה שערי כבוד ויקר שערי לקח
טוב שערי מלח סרליון שערי גיעס העליון שערי סידות כאלילות
שערי טף חיים שערי פנים מאורות שערי צדק החיים שערי קידון
פנים שערי רליון שערי שזל העליון שערי חקוס טובס:

אנא כי חוס וחמיל ורחס ברחמיך וחסדיך על כל נפשות ורוחות
ונשמות של ישראל הנפטרס מסעו"ו בצרכס טהרס רחמי
לדקחך חמיד גמלס [יכוין ר"ח בט"ר לח"ג] וחסוס מניחסס כבוד
מנוחס שלס שקטע ובטח וחקיים צכס מקרל שכחוב ונחך ס'
חמיד וסשביע בלחחות נפטיך ועלמוחך יחלין וסיית כגן רוס וכמולל
מים אשר לא יכזבו מימיו:

אנחנו אב ברחמיך טסס למטן חורחך הקדושס ולמטן שמיחך
הקדושס שכחוביס צכס וכרמוזיס צכס ולמטן זכות אברכס
ויחק ויעקב ומסס ואסרן ויוסף ודוד וחסיס וחחמול וחרחס כרוכ
רחמיך וחסדיך על כל נפשות וכרוחות וסנשמות שלל טלרו כח
לכא אל מנוחסס ועל כל נפשות ורוחות ונשמות סמגילגלס כדומס
ולומח ובצטל חי שאיני מדבר ובצטל חי מדבר ואחס כאל כטייל
חסד לאלפס כטייבך כגדול חכפיע שפע רכ לכס לאור באור
סחיים וחסן לכס כח ועזי שיחבררו ויחיקו כרלוי וכאיר פניך
חשליס כרוכס וחקינס כמכרס וחלילס מכל לר ואויב ומקטרג
ויעמדו מלויי יוסר לסחלין טיב עליסס וסעסס עזחס חסד כי כן
דרכך לטשות חסד חגס ככל דור ודור:



סדר הגדה של פסח 2

(אב"ג ית"ן) אנא בכח גדולת ימינך חתיר צרורה
(קר"ע שט"ו) קבל רנת עמך שנבינו טהרנו נורא
(נג"ד יכ"ש) נא נכור דורשי יחודך ככבת שמרם
(כט"ר צת"ג) ברכם טהרם רחמי צדקחך תמיד גמלם
(חק"ב טכ"ע) חסין קדוש ברוב טובך נהל עדחך
(יג"ל פז"ק) יחיד נאה לעמך פנה זוכרי קדושחך
(שק"ו צי"ח) שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות
בשכמל"ו



(אב"ג ית"ן) אנא בחסדיס גדוליס יאיר חפארת צדיק
(קר"ע שט"ו) קוינו רצון עליון של מעמים נקודות
(נג"ד יכ"ש) נקוה גדלות דורים יושלם כתר שלהם
(כט"ר צת"ג) באור שיפת רחם צדיק תמים גדלנו
(חק"ב טכ"ע) חלינו קוינו ברכת טוב נועם עליון
(יג"ל פז"ק) יחמתקו נבורות לעורר פעולת זווג קדוש
(שק"ו צי"ח) שבייל קודש ויסוד צדיק יהיו תמימים
בשכמל"ו



מלי חכמים חלק א' סי' מ"ב

יש להודו לברך על האילנות בכל חדש ניסן ורחוריון מקדישין לברך בחגילת החודש וטוב שתהיה הברכה כיו"ד כדי שיאמרו קדיש אה"כ.

וקודם הברכה יאמר בקשה זו

לִיקְבֵ"ה וּשְׂכִינְתִּים צְדָחִילו וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילו לִיחֵדָּא אוֹתִיּוֹת
י"ה בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה בְּיַחֲדָּא שְׁלִים (יְכוֹס) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
וּבְשֵׁם כָּל כְּנַפְשׁוֹת וְרוּחֹת וּנְשָׁמוֹת סְמִיחָסִים אֵל שׁוֹרְשֵׁי נַפְשָׁנוּ
רוּחִינוּ וּנְשָׁמָתָנוּ וּמְלַבְּשֵׁינָם וְהַקְּרוּבִים לְכֵס שְׁמַכְלֹלֹת אֲלִילוֹת צְרִיחָה
יֵרֵס עֲשִׂיָּהּ וּמְכַל פְּרַטֵּי אֲלִילוֹת צְרִיחָה יֵרֵס עֲשִׂיָּהּ כְּרִי אֲנַחְנוּ
מוֹכְסִים וּמוֹזִימִים לְקִיָּים מֵיחָה סְבַרְכָּה שְׁחַקְנוּ חֲזִיל עַל רֵאִית אֲלִינוּ
דְּמַלְבְּלֵנוּ וְיַעֲלֵם לַפְּתִיךְ ס' אֲלֵסִינוּ וְאֲלֵסִי אֲבוֹתֵינוּ כְּאֵלֵינוּ כִּיּוֹנָנוּ בְּכָל
סְכוּמֵי הַרְאִיוֹת לְכוּיִן בְּצַרְכָּה כִּזְאֵחַ וְסִידוּחִים וְחִסִּים חֲשׁוּבֵם
וּמְקוּבְלָת וּרְזִיָּים לַפְּתִיךְ צַרְכָּה זוּ לְבַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת עַל יָדֶךָ כָּל גִּיּוֹסִיק
הַמַּעֲרֻבִים בְּיִמְחָה וְכָל נַפְשׁוֹת וְרוּחֹת וּנְשָׁמוֹת סְמִיחָסִים בּוֹ וְאֵחָה
הָאֵל בְּמַדָּת מְיוֹנֵךְ וּבְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹל חֲאִיר לְכֵס צְאוֹר פְּתִיךְ וְחַשְׁלִים
בִּירוּרָם וְחִקִּיָּם צַרְכָּה עֲהָרָם רַחֲמֵי אֲדַקְחֵךְ תַּמִּיד גַּמְלָם [וְיִכְוִיִן רִ"ח
בְּעַ"ר לַחֲגִי]. וְיִכְרַ"מ ס' אוֹי"א שְׁבַצוֹת סְבַרְכָּה הַזֵּאת אֲשֶׁר נִבְרָךְ
וְקִיָּים בְּנוֹ מֵאֲמָר רָאָה רִיחַ בְּנֵי כְרִיחַ שְׁדָה אֲשֶׁר צָרְכוּ ס' וְקַבְּל
שִׁפְעַת יוֹד בְּצַרְכָּתָהּ. וְיַחַן לָךְ הַאֲלֵסִים [וְיִכְוִיִן לְהַמְשִׁיךְ מִן אוֹר אֵי"ס
מוֹחִין וְשִׁפְעַת]. מַעַל הַשָּׁמַיִם (חֲכָמָה) וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ (בִּינָה) וְרוּב דְגָן
(דַּעַת) וְחִירוּשׁ (חֶסֶד) וְעַצְדוּךְ עַמִּים (גְּבוּרָה) וְיִשְׁחַחוּ לָךְ לְאוֹמִים
(הַפְּאָרָה) סוּי גְבִיר (נֶלְחָה) לְאַחִיךָ (סוּד) וְיִשְׁחַחוּ לָךְ בְּנֵי אֲמָךְ (יְסוּד)
אוֹרֶיךָ אֲרוּר וּמְצַרְכֵךְ צְרוּךְ (מַלְכוּת). וְיִהְיוּ לְרֵעֵין אֲמָרֵי פִי וְכִיּוֹיִן לְבִי
לַפְּתִיךְ ס' לְרִי וְגוֹאֲלִי. וְיִסִּי נִעַם וְכוּ'

ואה"כ יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שרא חסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות כדי ליהנות בהם בני אדם;

ואה"כ יאמרו בקשה זו

יְהָרַם"י אוֹי"א שְׁחַתְּלָנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצָנוּ וְחַטְּעָנוּ בְּנִצְלוֹנוּ וְשֵׁם נְקִיָּים
מֵיחָה חֲרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וְכָל מֵיחָה הַחַלּוּיָם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר
הִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ הִיא אָרֶץ זָבַח קֶלֶב וְדָבַשׁ אָרֶץ נְחֹלִי מֵיִם עֵינֹת
וְחֲסוּמוֹת וְיֹלְאִים בְּצַקְעָה וּצְהַר אָרֶץ חֶטֶס וְשִׁעִירָה וּגְפָן וְחֲאֵסָה
וְרַמּוֹן אָרֶץ זֵיתָה שְׁמֵן וְדָבַשׁ כְּאֲשֶׁר לוֹיְחָנוּ בְּחֹרֶסְךָ עַל יְדֵי מַשֵּׁה עֲבָדְךָ:
אָנָּה ס' לְמַעַן שִׁמְךָ הַגְּדוֹל הַגְּדוֹל חֶסֶדְךָ עֲזָמִי וְקִיָּים לָנוּ אֵל הַדְּבָר
אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מַשֵּׁה עֲבָדְךָ וְנַחֲמֵי מַשְׁכְּנֵי בְּחֻכְכֵם
וְלֹא תַגְעַל נַפְשׁוֹ אֲחֵכֶם וְנַחֲמֵי גְשָׁמִיכֶם בְּעַחַס וְנַחֲמֵם הָאָרֶץ יִצְוֵלָה
וְעַץ הַסֵּדֶס יַחַן פְּרִיָּו וְכִשְׁבִּי לְכֵס דִּישׁ אֵל בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁיֵג אֵת זֶרַע
וְאֲכַלְתֶּם לְחֶמֶס לְשׁוֹבַע וְיִשְׁבַּחֶם לְבַטַח בְּאַרְצְכֶם וְקִיָּים לָנוּ אֵל
הַדְּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עִ"י יִשְׁעִים נְבִיאֶךָ [ד] בְּיוֹם הַסּוּף יִסִּים לְמַח
ס' לְצִי וּלְכַבּוֹד וּפְרִי הָאָרֶץ לְכַבּוֹד וְלִהְפָאֵרֶת לְפִלִּיעַת יִשְׂרָאֵל וְנֵאמָר [שֵׁם]
וּבְנוֹ בְּחִים וְיִשְׁבּוּ וְנַטְעוּ כְרָמִים וְאֲכָלוּ פְרִים וְקִיָּים לָנוּ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ
עִ"י עַמּוּם נְבִיאֶךָ [ע] הִנֵּה יָמִים צָאִים נְאוּסִים כִּי וְיִגִּישׁ חוֹרֵשׁ בְּקִלְר
וְדוֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמוֹסָךְ הַזֶּרַע וְכַטְּיָפוּ הַסְּרִים עֲסִים וְכָל הַנְּבַעוֹת
תַּחֲמוּגְגָנָה וּשְׁבַחֵי אֵת שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹ עֲרִים נְשָׁמוֹת וְיִשְׁבּוּ
וְכַטְעוּ כְרָמִים וְשַׁחֲוֹ אֵת יַיִס וְעֵשִׂי גִיחַ וְאֲכָלוּ אֵת פְּרִיָּסֵן וְקִיָּים לָנוּ
אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עִ"י יַחֲקָאֵל הַנְּבִיאַת נְבִיאֶךָ וְסַרְבַּחֵי אֵת פְּרִי הַטֶּעַן
וְחַנּוּבָה הַסֵּדֶס לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִשָּׂאוּ עוֹד חֲרַפַּת רַעֲבֵי בְּגִיָּים וְנֵאמָר

סדר הגדה של פסח

ועל כחל ועל כל על כפחו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עליהו ולא יחוס פרוו לחדשו יבכר כי מימיו מן סמקדס סמס וילאוס וסיס פרוו למאכל ועליהו לחרופס:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובח עלינו בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך ככתחלה כונן בית מקדשך על מכונו הראינו בכנינו שמתנו בחיקונו והשב שכינתך לחוכו והשב כהנים לעבודתם וליויים לדוכנס לשירם ולזמרים והשב ישראל לנביהם ושם נעלה ונראה ונשתחוו לפניך בשלש פעמי רגלינו בכל שנה ושנה ככתוב בתורה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך ברג המצות ובהג השבועות וברג הסוכות ולא יראה את פני ה' ריקם איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך:

ותמלך אחת רחוק ה' אלהינו מהרה על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלם עיר מקדשך ככתוב בדברי קדשך ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה. שיר המעלות לדוד שמתרני באומרים לוי בית ה' נלך וכו' אח"כ יאמרו פתיחת אליהו ז"ל וקדיש על ישראל:

גם נכון לומר הבקשה של עילוי הנשמות כנו"ל:
מל' חכמים סי' מ"ג

אור ליד בודקין את החמץ לאור הנר וצריך שיהא הבדק טהור מטומאת קרי ונכון שיטבול קודם ויעשה נמי קודם הברכה:

ומקודם יצוה לאשחו שחניה לו יוד פתיחין במקומות המשתפרין וחומין לו כלי ומעט מלח ותלך עמו בשביל הפתיחין:

סדר הגדה של פסח

יא

ליקנה' וכן בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא. אוחיות ו"ס בלוחיות ו"ס ביחודא שלים זכס כל ישראל ובסס כל הנפשות

והרוחות והנשמות המתחיים אל שורשי נפשונו רוחנו ונשמתינו ומלבושיהם וסקרובים להם שמכללית אלית ברוחם יצירם עשיר ומכל פרטי אליות ברוחם יצירם עשיר דכל פריץ וספירס סריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה דרצון לדוק את החמץ לאור סכר בצורין ובסדקין שברשותינו זליל ארבעה עשר בחדש ניסן כאשר סורו לנו רבותינו אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור סכר לבער שאור וחמץ סמלא ברשותינו בחורין ובסדקים כדי לעשות כ"ר ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו לחקן שירש מליס זו בצקים עליון:

ויהר"ם ה' אלסינו ואלסי אבותינו שסס חשיבה ומקיבלת ורלוס לפניך מליס זו ועלס לפניך כאליו כיונחי זכל סכונוס

סרלוווס למליס זו על כן נקיס לך ה' אלסינו לראות מסרס בהפארס עוזך לסעזיר גילוליס מן סארץ וסללוליס כרות יכרתין לחקן עולס במלכות סדי וכל זני זסר יקראו זסמך לספנית אלך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי חבל כי לך סכרע כל צרך סשבע כל לשון לפניך ה' אלסינו וכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר יהנו ויקבלו כולס את עיל מלכותך ותמלך עליהם מסרס לעולס ועד כי סמלכות סלך סיא ולעולמי עד סמלך זכבוד ככתוב בתורתך ה' ימלך לעולס ועד וכאמר וסיס ה' למלך על כל סארץ ציוס ססוא יסיס ה' אחד ושמו אחד:

ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשר והאזנת למצותיו ושמתה כל חקיו כל המחלה אשר שמתה במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך. נר רגלי דברך ואור

לנתיבותי שנתה פעמים. לב שחור ברא יי אלהים זרוח נכון חדש
בקרבני ז'ס יהיו לרצון אמרו פי זכו ויהי נועם ה' אלהינו וכו' י"ג:
ואח"כ יברך;

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על ביעור חמץ:
מלשון חכמים סי' מ"ד

אחר הבדיקה יעשה הביטול והיא מצות עשה דרבנן
וקודם הביטול יאמר בקשה זו

לִיקְבָּהוּ בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו. ליחדא אוחיות ו"ס באותיות
ו"ס סריני מקיים מלית טעם דרבנן לבעל שאור וחמץ
בליל ארבעה עשר במדע ניסן כדי לעשות נחמדות ליוצרינו ולעשות
רצון בוראנו לחקן שורש מלית זו במקום עליון ויברמ"ס או"א
שחסיס חסובס ומקובלת ורצוים לפניך כאילו כוונתי בכל ככוונות
כראויות למלית זו ואחס סאל כגדול כגבור וכטורא עוררס אח
גבורתך ולכס לישועתס לנו ותבעל כחות כטימאכ וסקליפס וכל
אויבך (ס"מ) וכל שונאיך (לילית) מכרס יכרתו ומלכות סרעטס
מכרס סעקר וחסבר ותכלס ותכניטס במכרס בימינו וסכר ממנו
יגון (ס"מ) ואנחס (לילית) ומליך עלינו מכרס אחס ה' לנדך כחסד
וברחמים בלך ובמשפט וחס למח דוד עבדך מכרס חלמיח וקרנו
תרוס בישועתך כי לישועתך קוינו כל סיוס יכוו לרצון אמרי פי
וכגיון לבי לפניך ה' לרי וגיאלני ויסי נועס וכו' :

ואח"כ יאמר:

כל חמירא דאיכא ברשותי דלא חזיתיה ודלא ביערתיה לבטיף
ולחוי הפקר כעפרא דארעא. ג"פ בקול רס
ויכוין משמעות חמירא כולל שאור וחמץ.

מלשון חכמים סי' מ"ה

אחר הביטול יאמר בקשה זו

יְהִי ה' אלסינו ואלכסי אבותינו שחתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע
לפשטס כנגטי כתי ככפס אשר נואלנו בעלמ וזרנו סרע
אנא ה' ספרד נא מעלינו לד סרע שצילר סרע ותזכינו ותלצבנו
ככח סילר סטיב סטיבנו אבינו לתורתך וקרבתו מלכנו לעבודתך
וסחזירתו כחשובכ שלימס לפניך ותרפא אח סמאחס ושמוכס
וארבעטס איברים ושלס מאות וחמשס ושססס גידין כל נפשינו ושל
גופינו ורפואס בלימס וסעלס ארוכס ומרפא לכל חחליאינו ולכל
מכאובנו ולכל מכותינו כי אל רופא רחמן וכלמן אחס עזרנו אלסי
ישענו על דבר כבוד שמך וכילינו מאיסור חמץ אפילו מכל שסוא
בשכס זו ובכל שכס ושכס שבאס עלינו לחיים טובים ולשלום אמן
יסי לרצין אמרו פי וכגיון לבי לפניך ה' לרי וגיאלני :

מלשון חכמים סימן מ"ו

ביום י"ד יקיים מצות הביעור על ידי שריפה והיא מ"ע מן התורה
צמאן דאמר

וקודם השריפה יאמר בקשה זו

לִיקְבָּהוּ בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא אוחיות ו"ס באותיות
ו"ס ביחדא שלים (יסוס) בשס כל ישראל סריני מוכן
ומזומן לקיים מלית ביעור חמץ כשריפס לשורפו כיום ארבעס
עשר לחודס ניסן כדי לעשות כ"ר ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו
ויבר"מ ה' או"א שחסא חסובס ומקובלת ורצוים לפניך מלית זו
של שריפס סחמץ ויעלס לפניך כאילו קימנו מלית פסילי אלסיכס

סדר הגדה של פסח

חשפין צאם וחצער רוחם סעומאס וסקליפס וכל אויבך (סי"מ)
וכל שונאיך (ליליה) מסרס יכרתו ומלכות סרשעס מסרס חעקר
וחסרר ותכלס ותכניעס במסרס צימינו על בן נקיס לך
סי אלסינו לראוח מסרס בהפארה עוץ לכעציר גילוליס מן סארץ
וסאליליס כרות יכרחון לחקן עולס במלכות שדי וכו' וסיס סי למלך
על כל סארץ ציוס ססוא וכו' :

שם סימן ב"ז

אחר שריפת החמין ביום י"ד יבטל החמין וביטול זה הוא מצות
עשה מן התורה.

וקודם הביטול יאמר בקשה זו

ל'קבה"ז בדחילו ורחימו ורחימו ורחימו ליחלו ליחלו אוחיות י"ס באוחיות
ו"ס צסס כל ישראל כריני מוכן ומזומן לקיים מ"ע מן
סחורס לבטל שאור וחמץ ציוס ארבעס עשר לחודס ניסן כאשר
לנו סי אלסינו בחורחני סקדושס אך ציוס סראשין חשביתו שאור
מבחיכס כדי לעסוס כ"ר ליוארנו ולעשות רצון בוראינו ויסר"מ
סי או"א שחסס חסובס ומקובלת ורצוים לפיך מל"ס זו של ציעול
שאור וחמץ ציוס זס כאליו כיונתי בכל סכונית סראויות לכון צס
וחסס סאל סגדול סגציר וסנורס עוררס אח גצירחך ולכס לישועחס
לנו וחצבל כחית סעומאס וסקליפס סנקראין שאור וחמץ וכל
אויבך (סי"מ) וכל שונאיך (ליליה) מסרס חעקר וחסצר ותכלס
וחכניעס במסרס צימינו :

ובכן חן כבוד לעיניך תראה ליראיך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון
פה לסיחלים לך שמחה לארצך ששון לעירך וצמיחתך קרן
לדוד עבדך ועריבת גר לכן ישי בשיחך במהרה בימינו.

סדר הגדה של פסח

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגילון
ועולתה חקפון פיה והרשעה כולה כעשן חכה כי חעכיר
ממשלת זרון מן הארץ. ותמלך אתה הוא ה' אלהינו סהרה על כל
מעשיך בהר ציון משכן כנודיך ובירושלם עיר מקדשיך ככתוב
ברברי קדשך ימלך ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור העליות.
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

ויבטל ויאמר :

כל חמירא דאיכא ברשותי דחזיתיה ודלא חזיתיה דביערתיה
ודלא ביערתיה לבטיל ולהוי הפקר כעפרא דארעא ג"פ :

לשון חכמים סימן מ"ח

אחר הביטול הזה ביום י"ד יאמר בקשה זו :

י'הר"ן סי או"א שחרס עלינו ותשמרנו ותלילנו מאיסור חמץ אפילו
בכל ססוא סנס זו וכל סנס ושנס כל ימינו חיינו וכסס
שציערנו סחמץ מרסותינו סיוס סזס כן חזינו ותסיעינו ותעזרנו
ותאמלני לבצר סילס"ר מקרבנו אלס סי ספרד נא מעלינו לך סרע
שצילס"ר ותזכנינו ותלבצנו צכס סילס"ע ותזכנו לוכך נפשינו ולסאור
צס ולסוס"ף צס כח וסארס גדולס ולסחקסר למעלס סקדושס
עליונס ותמיד חסרס ותחול עלינו קדושס סעליונס קדשנו במלכותיך
חן חלקנו בחורחך שצענו מעיבך שמח נפשינו צישועתך ועסר לבנו
לעצדך בצמח ותעזרנו על דבר כבוד סמך ותמלא משאלות לבנו
לעובד לעבודתיך אמן. יסיו לרצון אמרי פי וסגיון לבי לפניך סי

צורי וגואלי :



סדר הגדה של פסח

דיני חלה בס"ד

- א. אחר האפיה מניח החלות כסל והסל מצרפן לחלה, ואם לא הניחן בתוך הכלי אזו בתוך התיבה אלא על המחצלת וכיוצא צריך לכסותן למעלה לצרפן לחלה.
- ב. ואם יש בצק בכי' ובג' כלים הן בעלת הכית הן אופה במקום שאפשר לערבן שישקו זביז יברך ויוציא מא' על הכל ובמקום שא"א לערבן יוציא מא' חלה ומכוין בכרכה לפטור את הכל ויקח מהשאר מעט מעט.
- ג. מנהג הנשים להשאיר מעט בצק לחמץ בו עיסות אחרות תזהר ליקח הבצק קודם שתכרך והטעם בשכילי כאשר תגלגל בו עיסה חדשה יהיו הכל חיוב אבל אם תשאיר בשפולי האגן יהיה פיטור וחוב מעורבים והן לפי מרן ז"ל הן לפי מור"ם ז"ל אם יש לו עיסה אחרת יפריש על זו וא"ל בדועכד מותר.
- ד. כפי מרן נוסדו הברכה אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש תרומה וכפי מור"ם חלה וראיתי נוהגים לברך להפריש חלה תרומה והוא ל' המקרא חלה תרימו תרומה וכ"כ מו"ד בס' בן איש חי וסוים וכן המנהג בירוש"ם (כפ' צו אות י"ט)
- ה. אם שכח ולא הפריש חלה הן אם היה בעיסה שיעור חלה הן נצטרפו בסל בת"ל אוכל והולך ומשייר אחרת ובמוצאי יו"ט מברך עליה ומוציא ממנה (שם אות כ') וחלת א"י אין לה תקנה אלא יצניענה למוצאי יו"ט ומוציא ובלי"ל פסד ישאל מאחרים.
- ו. לאחר שיברך ויפריש יאמר בפיו הרי זו חלה והגם דיש חולקין לצאת אליבא דב"ע (שם אות כ"א)

סדר הגדה של פסח

הלכות טבילה בל"ם

- א. כלי הפרפורי וכן כלים שקורין זינכו וכן כלי חרס המצופים כאבר צריכים טבילה בלא ברכה.
- ב. כלי זכוכית הן שמכניסין אורחם לקיום כגון מה שקורין קראריב הן כוסות היינו מטבילין אותם בכרכה, מאחר שהם ניתכין ובירושלם כיטלו הברכה אלא מטבילין בלא ברכה, ושאלתי לח' אחד בירושלם שהיה מטביל בלא ברכה וא"ל למה אין מברכין מאחר שהם ניתכין ע"י גוים וא"ל כי שאלנו בפבריק"ל יש יהודים עוסקים עם הנכרים ולכך מטבילין בלא ברכה וכך נהגנו עמם.
- ג. מכתשת מתכת הן של ברזל הן של נחושת הן של ברזל צריכה טבילה בלא ברכה והטעם שלא נגמר בה תיקון האוכל אלא מכשירי אוכל נפש וכן שאר כלים שעושין בהם מכשירי אוכל נפש כגון כלי שרוחצין בו בשר או אורז והמכניסין שחורטכין בהן הבשר והבצלים כל אלו מכשירי אוכל נפש טבילה בלא ברכה משא"כ מתכות שמשחמשין בהן באוכל נפש עצמו כגון קדירות של נחושת והכף שמניסין בו בקדירה וקערות הנחושת והכפות שאוכלים בהם והסכין המתקנים בו האוכל עצמו שחורטכין בו בשר מבושל או סכין שמתקנין בו האוכל כגון פירות אכתיחים או קישות ומלפפונות וכיוצא טבילה ובכרכה וכן אסכלה שצולין עליה בשר וכן שפודים ומה שקורין רחרת וכל ערבי ריחתי ומה שקורין בערבי סאג' שקולים בו אפונים ומיני קליות שקורין בערבי סאג' דינו כקדירה, טבילה ובכרכה. סכין של שחיטה ושל קצבים טבילה בלא ברכה.
- ד.

ה. אין להניח כלים זו על גב זו כסל ויטביל אבל זה בצד זה שאינם נוגעים מותר.

ו. אין מאמינים לקטן כטבילה כלים ואם גדול עומד על גבו מותר.

ז. צריך להעביר החלודה מקודם ואם לא העביר ומקפיד חוצין.

ח. צריך להטביל ידות הכלים ויטביל ידו מתחלה ויחפשנה ברפיון ויטביל.

ט. כל כלי שיש בו עומק כגון צלוחית וכוסות לא יחפכנה על פיה ויטבילנה כי האויר דוחה את המים ואינו נכנס בה אלא מטביל השולים למטה והפה יהיה למעלה וחתמלא מים ויניח יד למטה ויד למעלה שלא תשטט מידו.

יוד. שאם כלי מישראל ויטביל בלא ברכה, ואם שאל מגוי גם טבילה א"צ ונ"מ שאם יש לישראל כלים פרפורי חדשים ירין לגוי כמתנה וישתמש בהם בלא טבילה ואם בכלי שהוציא עמוק מוציא בו מים מן המעין לצרכו וממילא הוטבל משא"כ בכלי פשוט.

יא. אם מטביל כלי א' הצריך טבילה יכרך על טבילה כלי ואם שנים או יותר יכרך על טבילה כלים ואם היפך יצא.

יב. אם כלי גדול ארוך יטבילנו כפ"א וזה שאני מהגעלה שיוכל להגעיל חציו ולחזור ולהגעיל חציו רחשני ונפלט האיסור משא"כ הטבילה אינה לצוצאין שאינה יוצאה אלא כפ"א, (כן איש חי אות נ').

יג. דוד גדול שמרתיחין בו מים לכביסה רגס שלפעמים מבשלין בו כחרזונה וכיוצא צריך טבילה בלא ברכה דאולינן ברתר רוב חשמישו.

יד. דוד גדול מאוד שמרתיחין בו רחמסד וכן חכיות הגדולות שא"א לרחטבילין נכון שיתנם לנכרי כמתנה וישאלם ממנו וישתמש בהם (שם י"א).

טו. כלי שקורין פרגי בערכי ויתקבל בו השכר צריך טבילה וברכה (שם).

טז. אם נשתמש בכלי הצריך טבילה בלא טבילה המאכל מותר ומטביל הכלי (שם).

דיני תענית בכורות

א. הבכורות מתענים בע"פ בין בכור מאב בין בכור מאם שם, וצריכים להשלים דהוי ת"צ (כה"ט).

ב. בכורות נקבות מחלוקת ולא נהגו להתענות, אבל בכורות כהנים ולוים מתענים (כה"ט).

ג. אם נולד ולד של קיימא דהיינו בן ט' חדשים ואפי' לאחר שנכנס ליל י"ד יתענה אביו למחר בשביל בנו הנולד לו (ברכ"י).

ד. ואם נולד לאחר חצות בלי י"ד אין אביו מתענה (ש"י), ויש לפקפק בדבריו (ברכ"י).

ה. בכורות כהנים ולוים מתענים אפי' בכור מאם (כה"ט).

ו. הנולד אחר נפל יתענה ואם לאחר שנולד ומת תוך שלשים אבל כלי חדשיו זה לא נחשב נפל אם כלי חדשיו והבא אחריו א"צ להתענות דכזה יש לסמוך על שכ"י ודגמ"ר (בן איש חי אות כ"ה).

ז. ובסוים מסכתא אם הבכור שוימתהו לפעודה מביין מה שרם אומרים מותר לאכול שם מח"ל.

ח. והלחם אם הוא בכור תתענה אמו עד שיהיה בר מצוה ואם היא מינקת או מעוברת יעלה לו תענית לשניהם וכן אם יש לאביו בן מאשה אחרת עולה לשניהם ויש מביאין אשה מקרובתו שתרחענה בשבילו וזה טעות שאין מתענין בניסן.

ט. אם הל ערב פסח בשבת נוהגים להתענות ביום ה' ונכון לטעום איזה דבר קודם כדי שיבדוק יפה.

יוד. חתן בעיפ והוא בכור מזמין יו"ד בכורים בשביל לברך ז ברכות אבל מה שנוהגים שיבואו עשרים ושלשים בכורים ומברכים כורא מיני מזונות או העץ והולכים וסועדים בביתו איסור הם עושים שאם אינם יכולים להתענות לא ינהגו ואם כבר נהגו יעשו התרה ותהיה הסעודה כהיתר ולא כאיסור.

דיני עירוב

א. העירוב צריך פת ותבשיל הפת י"ח דרהם והתבשיל ט' דרהם וטוב לעשות כביצה ולא בכשר ובפרט שאם הל ה' ו' התבשיל יסריה לשבת (ס' בן איש חי) אם הלחם רקיקין יקה כ' וכן סומך על פירות המבישלים כרבש או סוכר כגון תפוחים ושאר פירות (ח"א סק"ה).

ב. נוטל העירוב בידו ומברך אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות עירוב. בדין עירובא וכו' והשוהט מוסיף ולמשרטט ואם ל"א אמר אין מעכב (שם).

ג. אם השכנים עמו בחצר אינם יודעים לערב יקה מכל"א פת וביצה ויברך וכדין עירובא יסיים אנחנו וכל בני החצר ויחזיר לחם לשמרם לשבת (שם). או יזכה את עירובו על יד איש

אחר קודם שיברך שיזכה לכל בני החצר וכן אם ירצה לזכותו לכל העיר לשוכה ולנאנס ולמי שאכד עירובו, יאמר לנא ולכל בני העיר.

ד. אם שכח העירוב ונוצר אחר שהתפלל ערבית או שאמר ברכו אל ערב ויסמוך על המערב (שם).

ה. אם הל יו"ט ה' ו' ועירב כהוגן ביום ד' אל יבשל מיום ה' לשבת אלא מיום ו' לשבת (שם).

ו. צריך שיכין הלשון של עירוב ואם אינו מכין יספור בכל לשון וכן יכול הוא לברך ושלירו יאמר לשון העירוב על בעל הבית.

ז. צריך להקדים כל צרכי שבת כהששי הן אפ"ה הן תכשילין כדי שיוכל לאכול ממנו בששי (שם).

יום י"ד שחל להיות בשבת

א. כודקין בליף ייג כסדר ליל הי"ד בשאר ימות חשנה ולאחר הכריקה יבטל החמץ, וביום הששי ישרוף רחמץ ולא ישנה משאר ערבי פסחים לכר הביטול לא יבטל אלא ביום השבת לאחר סעודת שחרית וימהרו בזמן התפלה כדי למהר בסעודת שחרית והתבשיל של סעודת שחרית לא יעשינו יבש בקדירה אלא שיהיה לח שיוכל לקנחו כאצקנו ואם נדבק בקדירה ירחץ במים בלי סמרטות כמו שהתיר פ"ח שזה גם בכלל מצוה שידחינו ויצניענו לאחר הפסח ואם נשאר פת אל יורקנו ברשות הרבים אלא יתן לנכרים (בן איש חי אות א' וב')

ב. יאכל סעודת הלילה ושל שחרית בחצר או במקום שהוא רחוק למקומו הכדוק כדי שלא יצטרך לאתר אכילת שחרית בריקה

- רק יכבדו המקום ויוציאו רחוק לבית וכן ינער המפה (שם).
- ג. כגדי מועד יהליפו כשבת זה אחר מנחה וגם הכתונת יהליפו אותה אחר מנחה מפני כשאכלי חמץ בבי סעודות היה לוכשה וניחוש שמא נדבק בה פירור קטן של חמץ, ואם הוא איש עני ואין לו כתונת אחרת להחליף בעת ב' הסעודות יכניס אותה כפנים בבית ידו ואח"כ כודקרה ודי לו (שם).
- ד. סעודה שלישית יעשה אותה כביצה או כחתיכת בשר או כחתיכת דג ואם היתה בפירות שברכתן מעין שלש משוכת יותר (שם).
- ה. מצת מצורה שיוצא ברה י"ח כלילה שהיא שמורה אין יוכל למלטלה כשבת שהיא אסור לאכלה בערב פסח ולתינוקות לא ירצה לירחן לכך מוקצה משא"כ שאר רקיקין ראוי ליתן לתינוק אין בה מוקצה וראוי לישן אחר סעודת שהרית כדי להיורת ניעור בהגדה.
- ו. סידור השולחן והצערת המטה אינו יוכל לעשותה קודם שתכלה בה"ש דאין שבת מכין ליו"ט.

דיני ברכת העומר

- א. בליל שני של פסח מתחילין לספור העומר קודם קריאת ההגדה שמה ישכה. ותהיה מעומר שנא' בקמה תהל' לספור א"ת בקמה אלא בקומה, ואם מנה מיושב יצא, ואם שכח ולא בירך זמנה כל הלילה (ברכ"י).
- ב. מצוה על כל א' שיספור לעצמו ואם צורה לא' להוציאו ונתכוננו שניהם יצא (ברכ"י מ"א).
- ג. מצוה לחנך הקטנים למנות ולברך והנשים מונים בלא ברכה

- ועומדות אצל בעליהן כשמונים.
- ד. גר שנתגיר בתוך ימי העומר מונה שאר הימים בלא ברכה אבל אם נתגיר ביום א' לעומר מונה אותו היום בלא ברכה והשאר בברכה (ברכ"י).
- ה. אונן לילה ויום של יום הראשון של הספירה ולא נקבר עד ליל שני של הספירה מאחר שכיום הא' היה פטור שאר הימים מונה בלא ברכה ואם נקבר ביום הראשון לספירה לאחר שנקבר מונה בלא ברכה ורשאר בברכה (ברכ"י שם).
- ו. כותר לספור ככל לשון ודוקא שמוכין אבל בלח"ק אעפ"י שאינו מכין יצא (ברכ"י זכ"ף).
- ז. יברך תחלה ויספור הימים והשבועות הא כיצד ביום ראשון אומר היום יום ראשון לעומר ואם אמר בעומר יצא עד יום שבעה לעומר שהם שבוע אחד ועד י"ד היום ארבעה עשר יום לעומר שהם ב' שבועות וכו'.
- ח. אם מנה ימים דוקא או שבועות דוקא יצא (מ"א ח"י) ויותר טוב לחזור ולמנות בלא ברכה (כה"ט).
- ט. אם מנה בר"ת יצא כגון דאמר היום ד' ימים או ח' ימים שהם שבוע א' ויום א' מתלוקרת ודעת ברכ"י לא יצא וסיים דיחזור וימנה כהוגן בלא ברכה וכן אם מנה כמילוי אורחיות שאמר היום יוד ימים לעומר חוזר ומונה בלא ברכה (ברכ"י ז"ף).
- יוד. אם היה כורטב בין השמשות מכתב לחבירו וכי בראש המכתב היום טוב לספירה ובאמת היה יום י"ז חייב לברך ולמנות ולכא למיחש כמה שכי' יום טוב לספירה (ברכ"י) ויותר עוד אפי' שאמר היום כו"ך אין חשש בכתיבה. (שם)

יא. אם שכח לספור בלילה ימנה ביום בלא ברכה ובלילה שלאחריה ימנה בכרכה אבל אם שכח בלילה וביום בא לדעתו לחקן בכתיבת היום כו"ך ולא הוציא בפיו ימנה שאר הימים בלא ברכה.

יב. טעו ביום המעונן ובירכו על ספירת העומר רחוקים למנות משתחשך והמדקדקים אינם מופרים עד צ"ה (ש"ע) האי רחוקים לספור בלא ברכה (שכנה"ג).

יג. אם ספר בה"ש יצא ולמ"ד ספירה דאורייתא טוב לחזור ולמנות בלא ברכה (זכ"ל) אבל אם ספר אחר שעבר רביע שעה מהלילה אין למחות בידו.

יד. שכח ולא בורך בליל הששי וביום הששי והתפלל ערבית ליל שב"ק בעוד היום גדול כיון שעדין יום הוא יספור בלא ברכה בשביל ליל הששי ובליל שב"ק ימנה בכרכה (כרכ"י).

טו. מי ששואל אותו חבירו בה"ש כמה ימי הספירה בזה הלילה יאמר לו אחרמול רייה כו"ך שאם יאמר לו היום כו"ך לא יוכל עוד לברך אלא ימנה בלא ברכה אבל קודם בה"ש לא איכפת (ש"ע) וכן אם שאלו לחבירו בה"ש כו"ך ולא יאמר היום מחלוקת וימנה בלא ברכה השואל והשיב לו הן.

טז. אם השיב לו חבירו כו"ך ולא אמר לו היום לית לין בה (מ"א ומ"ו) והרב אליה רבא חולק ויש למנות בלא ברכה (כרכ"י).

יז. אם השיב לו בר"ת י"ד ט"ו יחזור וימנה בכרכה וכנה"ג חולק וימנה בלא ברכה.

יח. האומר לחבירו ביום ל"ג לעומר אל תאמר וירוי היום ל"ג לית לן בה כיון שלא נתכון למנין (זכ"ל בשם כנה"ג).

יט. מי ששואל לחבירו כמה ימים והשיב לו ארבעים חסר אחת ויכול לברך אבל לסי הכנה"ג ימנה בלא ברכה.

כ. מי ששאל לחבירו בל' הזה ד' ימים הם והשיב לו הן יוכל השואל לברך דאין דרך למנות בלשון שאלה (זכ"ל).

כא. יוכל לספור קודם תפלת ערבית ואפי' במוצאי שבת שהשבת כבר יצא והכדלה משום היחד מלאכה (מ"א).

כב. חצי שעה קודם הזמן אסור לאכול ואם מתירא מן הפרעושים וכיוצא יאמר לאחר להזכירו על ברכת העומר (אחרונים).

כג. אם פתח ואמר בא"י וסיים בחברכה ארעא לישמוע מרחבירו ולמנות יצאו ואסור לעשות כן לכתחילה.

כד. אם אמר בא"י ארעא דלימנות ד' והיא ה' ונזכר כשכא למנות ואמר ה' או איפכא כשהתחיל לברך היה ברעתו למנות ד' ומעה במנין ואמר ד' יצא וב"ה חולק כזו השנית וספק ברכות להקל וחזור למנות כמות שהיא חמשה בלא ברכה.

כה. טעה בספירתו ואותו היום לא ידע טעותו ולא מנה מה שצריך למנות ליל שאחריו מונה בלא ברכה ואם רוצה ישמע ברכה מאחר. ואם הוא מסופק אם דילג יום א' שלם ימנה בשאר ימים בלא ברכה.

כו. מזמור אלהים יחננו עולה מ"ט תיבות ופסוק ישמחו עולה מ"ט אותיות ובכל יום יכוין בתיבה של מזמור וכאות א' של ישמחו וסי' וישאוהו כמוט בשנים ובשבוע א' יכוין בכל לילה באנג' בכה תיבה א' ובליל הז' בפסוק אנא בכה כלו וכן בשבוע שני בפסוק שני ובשבוע ג' בפסוק ג' עד ד' שבועות.

דינים השייכים לפסח

- א. לפעמים יהיה חשש גזל בטחינה שיתערב מקמה שלו עם הכירו ולפעמים באפיה שיתערב באפיה שחלף חלה קטנה יקח גדולה או בהיפך לכך קודם פסח אומר כל אי וא' הריני מוחל לכל בר ישראל הן בטחינה הן באפיה ונחסר ממני לחבירי היו היא נתונה לו במתנה.
- ב. כל חתיכות שמשמש בפסח עם המאכל חדשים ויש בהם חמץ נוקשה צריך לרחוץ אותם קודם פסח וכן בכתונת חדשה בשביל כשנכנס בפסח בבית הכסא ויקשור המכנסים מניה ראש הכתונת בפיו.
- ג. לא ישרוף החמץ בתנור אלא בכלי כדי שלא ישארו פתיתין ואין רואה אותם.
- ד. מי שאינו אוכל אורז בפסח לא יוכל לבשלו לאחרים אבל מותר למלטלו ביו"ט מפני שמותר לאחרים, וכן מי שאכל כשר לא יוכל לבשל בחלב עד אחר שש שעות שראוי לאכלו (כן איש חי).
- ה. אין אומרים תיקון לאה כח"ה של פסח הגם שאומרים אותו בחו"ה של סוכות (שם).
- ו. אין שותין חלב מפרות נכרים בחו"ה של פסח שמאכילים אותם חמץ (שם).
- ז. גם נותנים מי לימונים או נארנגי צריך ליתן רובו מים ואפי' מחצה על מחצה לא מהני (מטה יוסף).
- ח. אם רוצה להתיר הנור של רחל ולאפות בו בפסח צריך לעשות שתי הסקות.

ט. קהוא וג'אי של גוים אמורים בפסח.

- יוד. יזהר מן הכיסים של סיגרה שלא ידבקו אותם בכצק דק ואסור למלאת הכיסים של הסיגרה ביו"ט שעושה אותם כלי אלא יתקנם מעיו"ט.
- יא. שכר שקורין ויסכי יש בו א' מה' מי שעורים, ומענין דהן אל סמך שקורין בערבי מעורב בו שכר שעורים, דקק ע"ז הרב ר' יצחק נסים בן ה' מולא רחמים חי"ו.
- יב. בכל זמן יעשה זכר לחרבן ירושלם ובלידה חזרה לילי פסח שהוציאנו הקב"ה לחירות לנשמה ולגוף אי"צ לעשות זכר אלא כל מצעות נאות וכלים נאים ישחמש בהם.
- יג. בלידה הזה ששון ושמחה ועילוי לעולמות העליונים חסמ"א יושבת בחושך ואפילה ורוצה לחרחך מחלוקת בין איש לאשתו וכן אדם לחבירו החכם עיניו בראשו יגביר מדת הרחמים על מדת הדין בשביל כבודו ית' ובשביל קדושתו יתגבר על היצר לעשות שלום ואשריו ואשרי חלקו.
- יד. בעוד האיש בכהכנ"ם האשה תציע המטות ותסדר השלחן ותדליק הנירות בשביל כשיבא האיש לביתו יסדר דקערה כפי סדר האר"י ז"ל.
- טו. וצריך להזמין לו שני מיני מרור שקורין הנרא וא"צ לאכול ממנה מפני שיש בה תולעים אלא יניחם בכלי כפי' והוא אוכל חזרת ואם הם מתולעים חזרוק העלים ותקה חקל"רים של העלים והראשים.
- טז. מברכת על ההללקה אקכו' להדליק נר של יו"ט וגם מנהגה לברך שהחינו על הנירות מברכת.

סדר הקערה

מימין	שלש	משמאל
זרוע	מצות	ביצה
חסר	מרור	גבורה
הרוסת	ת"ת	כרפס
נצה	חזרת	הור
	יסוד	

קערה היא מ"ל

קִדְשׁ. וְרַחֵץ. בְּרַפֵּס. יַחַץ.
 מְגִיד. רְחֻצָּה. מוֹצִיא.
 מִצָּה. מְרֹר. כּוֹרֵךְ. שְׁתֵּחַן
 עוֹרֵךְ. צְפוּן. בְּרֵךְ. הַגֵּל.
 נְרֻצָּה :

- א. קדש הקידוש צריך לילה ודאי בשרתי הליצור משום דאין קידוש אלא במקום סעודה וכתוב בערב תאכלו מצות ואם הקדים להחפץ יקרא ק"ש בעונתה.
- ב. יומין הכוסות טוב לשחות כוס שיש בו שיעור כולו מלשתות כוס גדול רובו.
- ג. צריך אחד למווג לו דרך חירות ואם אשתו נדה לא תוכל למווג לו ולהניחו על השלרן אלא תמסור ליד אחר להניחו.
- ד. קודם הקידוש יצוה לבני ביתו ד' כוסות וד' כזירות תהיה על צד שמאל האכילה והשתיה.

קודם הקידוש יאמר בקשה זו מסי' לשון חכמים

לִיקְנָה"ן דחילו ורחימו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא אותיות י"ס באותיות וי"ס ביחודא שלים צ"ס כל ישראל ובש"ס כל הנפשות וסרוחות וסנשמות ומלבושים וסקרובים להם שמכללות אלילות בריאס ילירס עשים דכל פרטיף סנס אנכי מוכן ומזומן לקיים מי"ע מן סחורס של קידוש של יום סג סמלות ולקיים מי"ע דרצנן לקדש על סיין ולשחות כוס ראשון מארבע כוסות יין סחקנו חכמים בליל סג סמלות כדי לעשות נ"ר ליוצרי ולעשות רצין צוראי לחקן שורס מלוכ זו במקום עליון ולסעלות מיין נוקבין מצירורי אורות וכלים סראויים לסחברר ע"י מלוס זו בלילס סזאח ויעלו סמיין נוקבין ממדריגס אל מדריגס כפי ססדר סרוחני לסמשך בלילס סזאח ע"י מלוס זו ויסיו נעשים כל סזווגים סעליונים סראויים לסווח בלילס סזאח בעולמות סעליונים :

וְיִהְיֶה ס' אֵיךְ שיעלס לפניך כאליו כיונתי בכל סכוונות סראויות לכוין בעלית סמ"ן ובעסמסכת אורות סמוחין ובעסמסכת שפע כל סזווגים סקדושים וכלל סמות סקודש סראוי לכוין במלוס זו בלילס סזאח ויעלס לפניך כאליו כיונתי בכל סכוונות סראויות לכוין בעעסס ודיבור בכונס ומחשכס ורעוּחא דלבא ויחוקנו כל סנפשות וסרוחות וסנשמות סויות יחידות וכללות אלילות בריאס ילירס עשים וכל פרטי אלילות בריאס ילירס עשים דכל פרטוף וספורס ויחידו ד' אותיות יסוס שסס נפש רוּח ונשמש חיס יחודס דכללות ופרעות אלילות בריאס ילירס עשים ביחודא שלים אשר צסס יחפסע אור אין סוף ומשס ימשך שפע וצרכס רכס בכל סעולמות לזכך נפשינו רוחינו ונשמתינו שיסיו ראוים לעורר מ"ן ויסיו נועס וכי

(כשבת מתחילין יום הששי)

יום הששי ויכרו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל
 אל־הים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
 וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
 ויברך אל־הים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 בחול מתחילין כאן סברי מרגן:

ברוך אתה יי אל־הינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אל־הינו מלך העולם אשר בחר בנו
 מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו
 ותתן לנו יי אל־הינו באהבה (כשבת שבתות למנוחה
 ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום
 (השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה. זמן חרותנו
 (באהבה) מקרא קדש וזכר ליציאת מצרים. כי בנו
 בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (וישבת) ומועד
 קדש (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחתנו:
 ברוך אתה יי מקדש השבת ו) ישראל והזמנים:

ברוך אתה יי אל־הינו מלך העולם שהחיינו וקימנו
 והגיענו לזמן הזה:

ואם הל להיות כמוצ'ש אומרים הברכה קודם שהחיינו
 וסימנך יקנה'ו:

ברוך אתה יי אל־הינו מלך העולם בורא מאורי האש:
 ברוך אתה יי אל־הינו מלך העולם המבדיל בין קדש
 לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין
 יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת
 לקדשת יום טוב הברכה. ואת יום השביעי מששת
 ימי המעשה קדשת. הברכה וקדשת את עמך
 ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין
 קדש לקדש:

בשני לילות הראשונים שהחיינו ולילה ודאי ובשני לילות אחרונים
 לא לילה ודאי ולא שהחיינו.

ורחץ ירחץ ידיו בנטילה כראוי בלא ברכה בשביל טיבול המשקה
 וקודם שיעשה הנטילה יאמר:

ל'קנה'ו בדמילו ורחימו ורחימו ודמילו ליחדא לותיות י"ס בלותיות
 ו"ס ביחודא שלים (יסוס) בשס כל ישראל סריני מוכן
 ומזמן לקיים מליס דרבנן לרחוץ ידי קודם טיבול סכרפס כמשקס

כאשר תיקנו חכמים זכרונם לברכה ליל חג המצות כדי לעשות
נחת רוח ליוצרי ולעשות רצון בוראי לחקן שורש מלכות זו במקום
עליון ויסי נועם וכו' :

כרפס לאחר הנטייה קודם שיעשה טיבול הכרפס יאמר :

לִיקְבַּהּ בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא אותיות י"ס באותיות
ו"ס ביחודא שלים (יסוס) בשם כל ישראל סרינו מוכן
לקיים מצ' דרבנן לאכול ע"פם בלילה הזאת ולטבול במשקס כמו
שחקנו חכמים זכרונם לברכה כדי לעשות נחת רוח ליוצרי ולעשות
רצון בוראי לחקן שורש מלכות זו במקום עליון ויסרינו ס' אריא
שיעלה לפניך כאילו כיונתי בכל סכוות הראויות לכון בהצרכס
ובסאכילס של סכרפס בלילה הזאת וסרינו מוכין לפטור בצרכס זו
שאצרך על סכרפס גם את אכילת סמרור אשר אוכל בלילה הזאת
ויסי נועם וכו' :

ויקה פחות מכזית ויברך האדמה. אבל בלא היסבה

יהין וקודם שיעשה מצות יהין יאמר

לִיקְבַּהּ וכו' סרינו מוכן ומזומן בלילה הזאת של חג המצות מליח
יחן בצורת ס' במלס סעטיס סרומזת לצינס סהיא בסוד
ס' וסרינו מחצר חלק סד' סרומז למלכות עם סמלס סראשונס
סעלונס סרומזת לחכמס סנקרלח יוד וכחוז ס' בחכמס יסד
ארץ וסרינו מלניע חלק ס'או-לאפיקומן. ויעלס לפניך כאילו כיונתי
בכל סכוות סראויות לכון במלכות זו. ויסי נועם וכו' :

בזניד והמנהג לקרות פסוק הא לחמא עניא ג' פעמים וז"ל רפוס
בידינו הפרוכה שבין שני המצות ופעם הרביעי בלשון המבינים
עמי הארץ והנשים ופעם שתופסין הפרוסה שהעני מקבץ פרוסורו.

ורחלה יאמר בקשה זו :

לִיקְבַּהּ בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא אותיות י"ס באותיות
ו"ס ביחודא שלים בשם כל ישראל ובשם כל סנפשות
וסרוחות וסנפשות ומלבושיכס וכקרובים לכס שמכללות אלילות
בריאס ויירס עשיס ומכל פרטי אלילות בריאס ויירס עשיס דכל
פרטיף וספירס סנס אנכי מוכן ומזומן לקיים מצות עשס מן סחורס
לספר בליאח ממלרים בלילה הזאת סהיא ליל חג סמלכות כמו
סליונו ס' אלסינו בחורתו סקדושס וכגדח לבך ביום ססול לאמר
בצבור זס עשס ס' לי בלאתי ממלרים כדי לעשות נחת רוח ליוצרי
ולעשות רצון בוראי לחקן שורש מלכות זו במקום עליון ויסרינו ס'
אריא סחסיס חשובס ומקובלת ורלויס לפניך מליכ זו של סיפור
ולאחיו ממלרים בלילה הזאת ויעלס לפניך כאילו כיונתי בכל
סכוות סראויות לכון במעשס ודיבור וכונס ומחשבס ורעוחס
לבלא ויחוקנו כל סנפשות וסרוחות וסנפשות חוות יחידות של
כללות אלילות בריאס ויירס עשיס ושל כל פרטי אלילות בריאס
ויירס עשיס דכל פרטיף וספירס ויחידו ד' אותיות סויכ שסס
נפס רוח ונשמש חיס יחידס דכללות ופרטות אלילות בריאס ויירס
עשיס ביחודא שלים (יסוס) אשר בשס יתפסע שפע אור אין סוף
ברוך סול ומשס ימשך שפע וברכס רבס בכל סעולמות לזךך
נפסיו רוחינו ונשמחיו סיסיו רלויס לעורר מין ויסי נועם וכו' :

כל היושבין תופסין עם בעה"ב בפרוסה ואומרים בקול רם ג' פעמים.

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא
דמזררים. כל דכפין ייתי ויכור. כל דצריך ייתי

שמחת יו"ט

שנה זו צמ"ק חרב ואין פסח וימי גלות זה לא כנגד החירות
הא לחמא עניא די אכלו אבסחנא בארעא דמלרים זה בגלות צבל
רומן לגלות מלרים וזא הסיום לסיים בני עוב השחא ככא לשנה
כבאכ בארעא דישראל בני חורין :

א"י אמרינן הא לחמא עניא די אכלו אבסחנא ומזמנים אורחים
באומרינו כל דכפין ייתי ויכול כי משמעות לחם עוני שחסר
מלח שאסור ליהן כל שהוא הם צמצמו ומחמם השיסה לכך לא נחתו
מלח אבל אל תחשדוני שאני רר עין כמו אשה לוב שלא הביאה
מלח לפני האורחים דאדרבא אני מזמין אורחים צפי לא ע"י שליח
כאומרי כל דכפין ייתי ויכול (מסרב חיים פילאגי זלסיס):

והנה אשה לוב העא העאש שתי פעמים באורחים אחת מקודם
כשסיו באים אורחים לעיר אין מי שמזמנים לביתו ומכה

רעבונם היו מחזרים על הפתחים כעניים וכי רי אליבו כסן ז"ל
צמדרש תלפיות כשסיו באים לבית היתה מו"תא להם מלח
ומחלקת לעניים והיו מקללים אותה באומרם שתיספך למלח והיתה
עוכה אחריהם אמן כי לפי דעתה היא צרכה כי לפי פשע דצריכה
שהסיה מלח זורה אדם זה א"א כי מעולם לא ראינו ולא שמענו
שים אדם בצורת מלח אלא הכונה שהסיה קיימה כמלח ולכך היתה
עוכה אמן ובשמים אמרו לא ראינו אינה ראינה והגם שלא היה
לפנים עכשויו יהיה זה ענין חדש מה עשה הקצ"ס גלגל ע"י
המלאך לזוה אל חציע אחריו והיא עברה סיווי וחצט אשתו
מאחריו הגם לפי דעתה לא היה לפנים כזה ע"י וחצט אשתו מאחריו
של המלאך וזוה וחסה לניב מלח זה העאש הראשון. והעאש השני
לוב כשזמנים הים מחיורא מאנשי העיר פן ירגישו ולא מאשחא

שמחת יו"ט

מפני שהאש מחפס על צעלה וזוה להם סורו נא ואמר צוסיק
שילכו בדרך עקיפין ארחות עקלקלות שלא ירגישו אנשי העיר וכן
עשו ויסורו אליו ויבואו אל ביתו ואשתו היתה מתנגדת עמו באומרה
כינר עשית לנסג מנסג כרע הזס במקום הזס לא סרגו אה צחך
ע"י שהאכילה לפני לחם ואם אינך מרגיש היא יראה על עלמס
השיב לה לוב הסון ויהי חלוי צי ולא צך וסעד שחלוק כהאר
ואכנים באורחים בחלקי כמיש צמדרש תלפיות באומרו לפני אנשי
העיר כי על כן באו צבל קורחי ואין אשם על אשתי ובעת האפיה
מאכס לאפות כמנסג למס שיש צלילה הזאת חערובת אורחים הוכרח
לוב לאפות באותה הלילה כדי שיסיה הסון חלוי צו ולז"א ומלות
אפס לכל ויאכלו. ובחוך הסעודה הולך למלח לאורחים ואמר לאשחא
שהציה וסיהס הולכת אלל שכנותיה ושולחת מהם מלח ומסוימת
שים לנו אורחים וסרגישו וצאו אנשי העיר ואילו לא היתה מזכורה
שים לנו אורחים לא היו יודעים שהיו חושבים שנלכדס למלח לאנשי
ביתס לכך מה עשה הקצ"ס הענישה מדה כנגד מדה וחצט אשתו
מאחריו של המלאך וחסה לניב מלח שהסכה באה מאחרי דצרים:

א"י דרוש להקדמה זאת הא לחמא עניא כל דכפין וכו' רצוחינו
ז"ל נחנו עעס על נוסח זה ואמרו שהיתה שנה ראשונה
והיו מסבצים עניי ישראל צדרכים ולכך עשו הזכות הזו והועיל
להם ואותה צמדרש קבלת פ"א על פסוק שלח לחמך על פני המים
כי צרוב סימים תמלאינו מעשה בצפינה אי שעמדה בחוך הים
במקום שאין המים מהלכין כשראו שצרתן צרה אמרו צואו ונשתחף
במזונות שלנו אם נמות נמות כלנו ואם נחיה נחיה כלנו האיר המקום
את עיניסם ופעלו גדי אחד וללו אותו וחלוכו צמערבא של ספיכה

שמחת יו"ט

כשיכנס בסיכל הזקנים ידמה לזקן כמותם ושמה שמחה זקנים
 וכשיבא לסיכל הצעירים ידמה לצהור ושמה שמחה צעירים וכשיבא
 לסיכל התינוקות ידמה לתינוק ושמה שמחה תינוקות ע"כ. וזו
 א"ש ישמה שהוא עלמו לא בלבד שמשמה אלא הוא בעלמו ג"כ
 שמה וענין זה רמז בפסוק ארץ זבת חלב ודבש כי"ד ארץ ר"ה
 איור לדיקים ושכ"ה אמר אור לדיקים ישמה משמע סגס סגס
 לשמה הלדיקים בראו סקצ"ס הוא ג"כ שמה וצ"ה אופן הוא שמה
 לז"א צ"ה ר"ה זקן זקנים צהור צעירים הנוק תינוקות כמ
 שביארנו ועולם השמחה חלב ודבש כאילו יונק משני נהרות א' חל
 וא' דבש ולזו אמר על הרשע כל ירא בפלנות נסרו כחלו דב
 וחמאס מכלל ללדיקים שבר הלדיקים דומה לדבש וחמאס:

א"ן הא לחמא עניא כי צש' הכונות ד' פיג ע"ב צד"ה עוד יר
 ביאור הא לחמא עניא פי' ה' אחרונה שבשם הכקראת לח
 עוני והיא היתה עמסה בגלות מצרים וזה מ"ש די אכלו אצחכ
 בארעא דמצרים וסגס סג' יש לה שני ליורים אס סוד ד"ז וא
 ד"י כי כאשר תקבל מכת"ה אז הוא לחם עוני וילעיייר כס סוד ד
 וחמ"ש ד"י מה שאכלו אצחכא בארעא דמצרים ולפי שסוד הים
 הוא כל לכן אנו אומרים כל דכפין ייתי ויכיל ויקדים לו זווג בעל
 דגיר שהוא זווג הנשיקין וזהו כל דלריך ייתי ויפסח ופסח ר"ה
 סה ר"ל זווג הנשיקין וסגס בחו"ל אין זווג כי אס צא"י וזמ
 ששחא ככא בלי זווג לשנכ הכאס בארעא דישראל וזהו כנגד
 דכפין ייתי ויכיל וצא"י העליונה כאשר יהיה זווג הנשיקין הוא מ
 הבינס שהוא מקום החירות וזמ"ש אח"כ לשנכ הכאס בני חור
 ע"כ א"ה כמה עולמות מתעבצות בשבילנו לך כי הדרקס ולנו בוס

סדר הגדה של פסח מא

ובזווגין כוס שני וכאן ישאלו רחמינוקות

**מה ג'שתנה הלילה הזה: מפר הלילות: שבכר
 הלילות: אין אנו מטבלין: אפילו פעם אחת:
 והלילה הזה: שתי פעמים:**

קמה תגידת: קאד'י אד'ליק'א: בן צל גידי: פי קל גידי: גים
 נקמא גאמסין: גאמינו ברא גאקרא: וקאד'י אד'ליק'א: ברתין:

שמחת יו"ט

כפנים ששבע ראשונה שאין זה נכנס לירושלם של מעלה עד
 שיכנסו ישראל אהנו בירושלם של מטה שבעה שנים זווג גיר
 דניקות נפסק ונשבע הקב"ה הוא אבא שלא יכנס וכו' עד שיכנסו
 ישראל הוא ז'ין ולכך אהנו זוכרים שנים:

י"ש לשאלו שארזיל כשמציאין ככרפס שהוא ירקת שאלים כתינוקות
 מה זה ששכחם הירקות ועדיין לא אכלנו לחם למס הפסו
 לשון תינוקות ולא בנים וכלא בכל מקום זוכר בנים ולמען חספר
 באזני צק וסגדה לצק וסיה כי ישאלך צק וסבן משמעותו
 סן קטן סן גדול ולמה הפסו הקטנים וכן בשביל שלא ישנו
 כתינוקות ויש ליישב עפ"י מה שכחז באר"י ז"ל בשער הכונות
 העעם שגדולס לול פסח מכל לילי ומיס עובים שאומרים הלל
 שגדול הסיבס הוא שבאותו זמן סיה ז"ל בסוד דור מיעא וסיהס
 קליפת פרעס יונקת הרבס מסקדושה ולכך מס עשה סמאליל כדי
 לצטל ינקת פרעס ומצרים שגדיל אס ז"ל צפ"א צליל פסח שגדלות

שֶׁבֶכֶר הַלֵּילוֹת: אָנוּ אוֹבְדֵינִי: חֲמִין אוֹר־מִצָּה: וְהַלֵּיקָה הַזֶּה: בְּלוֹ-מִצָּה:

פִּי כֵּל לַיְיָ: נִחְנָא אֶפְלִין: כְּמִיר יֵא-פִטִּיר: וְהֵאדָו אֶל-לֵיבָא: כְּלֵו פְטִיר:

שמחת יו"ט

א' וקטנות שני וגדלות שני וקטנות א' לא נכנס בפרטוף החכמה דפרטוף כבינה עד אחר גדלות כדי לבטל ויקחם לגמרי ואחרי בפרטוף כבינה ודעה נכנסו כסדרן שכבר בטלם ויקחם ולכך לאחרי כוס א' שנכנס פרטוף החכמה דבינה שכבר נכנס פרטוף החכמה גדלות א' וקטנות שני וגדלות שני בא כרפס שגו' ש"ס כמנין אלפים דמילוי יודין שסוף ש' ושי"ן מלא גו' כרפס שאלים החיובות שס' הו"ק מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שנחאחר קטנות הא' שהוא לחם היום שעדיין לא אכלנו לחם הוא קטנות הא' ומה זה שסביאו הירקות ולשון נוסף על לשון ועו' צש' הכונות צדווש ואו' וכשיב עבדים סייג לפרעה שס'ס וינק ביותר ויוציאנו ביד חזקת בגילוי האורות בפי"א לבטל כוחו:

שאלה

ראשונה שכל הלילות אין לנו מעבדים וכו' הכונה שאל אפשר לילותיו של אדם של כל השנה יהיו שווה אלא ישנה כפי הזמן וכפי מה שירויח וסנה הגם שאין דרכיו לבטל בסעודות של כל השנה אבל אפשר שיביס עיבול פ"א שסעעודס שמונה וצריכס עיבול פ"א בחומץ בשביל לשבר כח השומן ואינו בחורה חיוב אלא אם נרצה ובליל פסח לא די בחיוב עיבול פ"א אלא חיוב

שֶׁבֶכֶר הַלֵּילוֹת: אָנוּ אוֹבְדֵינִי: שְׂאֵר יִרְקוֹת: וְהַלֵּיקָה-הַזֶּה: מְרוֹר:

פִּי כֵּל לַיְיָ: נִחְנָא אֶפְלִין: כַּךְ אר יֵא-מְרָא: וְהֵאדָו אֶל-לֵילָא: כְּלֵו מְרָא:

שמחת יו"ט

לבי עבולים לז"א מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות ואפיו מליבס המשונה שבכל הלילות אין אנחנו מעבדים בחורה חיוב אפיו פ"א וכלילס הזס צ"פ בחורה חיוב וכשיב: עבדים סייגו לפרעה במזרים וא"כ צריכס לבטל מרור בחרוסח זכר לעצדות צטיע וחצן. ויוציאנו וכו' עושים עיבול הראשון כרפס וחומץ זכר לגאולה שדרך בני מלכים לבטל בחומץ קודם האכילס שיגרור האות המאכל ומוכרח שיסיו שני עיבולים (כרצ חיד"א בשמחת הרגל):

שאלה

שניה שכל הלילות אנו אוכלים חמץ או מלס וכו' איחא צפסחים אך ציוס הראשון ששציתו שאור מבחיכס אך חלק מחיות סיוס צע"פ החמץ אסיר מן החורה אבל עד הלילס בטל בששים כשאר איסוריס משא"כ בלילס חמץ במסכו ואיסור החמץ משונה משאר איסוריס שיש צהס איסור כרה ומסו הסצס וכשיב: עבדים סייגו לפרעה וכו' וארז"ל שלמס דילג סקצ"ס על סקץ שאמר סקצ"ס ד' מאוח שנס וישצורדיו מפני שסיו ישראל עמושים צמ"ע שערי עומאס ואילו סיו שוסיס עוד רגע וסיו נעמעים צשער סכו"ן לא סיו נגאלים ח"ו ולכך דילג סקצ"ס על סקץ וגאלס

שֶׁבֶכַל הַגִּילּוֹת : אָנוּ אוֹכְלִין : וְשׁוֹתִין . בֵּין יוֹשְׁבֵין :
 וּבֵין מְסֻבִּין : וְהַגִּילָה הַזֶּה : פָּלְגָנוּ מִסֻּבֵּין :
 פִּי פֶלַח לְיָדֵינוּ : נִתְּנָה אֶפְלִין וְשִׂאֲרֵינוּ : בֵּין קַדְדִין : וּבֵין מְנַתְּפִין :
 וְהֵאָדָר אֶל־יָדָא : בְּלִתְּנָה מְנַתְּפִין :

שמחת יר"מ

וסגדיל חסדו עמנו בזם ולסודיע חסדו שעשה עמנו רז"ל גזרו על
 איסור חמץ במשכו וזם כששואלים אוחנו מה נשחטס איסור החמץ
 מכל איסורים החמורים שבעולם אנו משיבין כנגד חסדו ית' שעשה
 שדילג על סקן ואילו סו שוכים עוד משכו סו נטמעיס בשער
 סנוין ולא סיס תקוה ולכך גזרו על חמץ במשכו לסזכור חסדו ית' לז"א:
מה נשחטס סילוס סזס דוקא במשכו וסלא מחלות נאסר דוקא
 בששים וססיב עבדים סיינו לפרעס במזרים ואילו לא סוליא
 עדיין סיינו משועבדים ססיו נטמעיס בשער סנוין אילו סיינו שוכיס
 משכו ולכך עשו רז"ל זכר לחסדו ית' סרב סכ"ז :

שאלה

שלישית שכלל סלילות אנו אוכלים שאר ירקות וסלילות סזס
 מרור סכונס שטיקר סחרוסת ססוא זכר לטיט ולחנן ולמס
 נריך לטבל מרור דוקא וססיב עבדים סיינו לפרעס במזרים
 ולמס חיוק סוא מלסוליאס מכס סשר סלו ססיס חוצע ססקב"ס
 גזר ד' מאות סנס ולא יסבו אלא רד"ו וסקב"ס ססיב כס סשעבוד
 ססלום סמנין ולכך נריך מרור סאילו לא סוליא סקב"ס אס אצותינו
 בטעס ז' עדיין אנו וצנינו וצניו משועבדים לססלים ד' מאות
 סנס ולכך מטבלום במרור ססוא סמוטיל סרב סכו' :

עֲבָדִים הָיינו לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם : וַיִּצְיָאֵנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מִיָּם בְּיַד הַזֹּקֵה : וּבְזָרוּעַ נְמוּיָה :

שמחת יר"מ

שאלה רביעית שכלל סלילות וכו' וסלולס סזס כלנו מסובין סכונס
 לסיחא בערבי פסחים לא יאכל עד סתחשך ואפי' עני
 שציראל לא יאכל עד סיסב וזס סחומס שאפי' עני לריך ססיב
 וכו' מס שמסס ניחוסף לעני צליל פסח מכל לילות סנסס שיאכל
 צסיבס וססיב עבדים סיינו וויציאנו לפ"ז סגאלוס סיחס לגופיס
 ולנפשות ולפ"ז יפס ארז"ל ואפי' עני שיש לו חירות של סכסמס
 ששוין צס סעני כמו סעסיר סרב סכ"ז :

אנ"ל חומס צמ"ס ואילו לא סוליא סקב"ס אס אצותינו ממזרים
 עדיין אנו וצנינו וצניו משועבדים ואיך אפשר לומר
 כך וסלא גזר סגלות וגזר סגאלוס ודור רבועי יסוצו סנס ונקדים
 צס"ד מס לסיחא צזוס"ק פרעס וסמכשפס קסרו אס יסראל צג'
 קליפות חג"ת סלא ילאו ממזרים וסקב"ס מס עסס צזכות אצותינו
 סקדושיס ססיו מושרשים צחג"ת דקדושס סחיר מאסריסס כמ"ס
 ויזכור אלסוס אס צריתו אס אצרסס סמושרס צחסד דקדושס סחיר
 קשר חסד דקליפס אס יחק סמושרס צצזורס דקדושס סחיר קשר
 גבורס דקליפס ואס יעקב צזכות יעקב סמושרס צח"ת דקדושס
 סחיר קשר סג' דח"ת דקליפס וסיחא צזוס"ק אילו לא סחיר סקב"ס
 קשרו כישופיסס כל סעולס לא סיו יכולום לסלחס ולסוליאס א"כ
 יפס אמר ואילו לא סוליא סקב"ס אס אצותינו וכו' עדיין כאמור וא"ס :
עבדים סיינו לפרעס במזרים וק' סלא די צאמרו עבדים סייק

ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו
 ממצרים: עדיין אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים
 היינו פרעה במצרים: ואפילו פלנו חכמים:
 פלנו נבונים: פלנו יודעים את התורה: מצוה

שמחת יו"ט

לפרט ואני יודע שכול במלרים אלא סכונס שדעתו במלרים
 דוקא יחול סעבדוה וסעטס שמזל מלרים מחייב עבד לא ירים ראש
 ומזס סעטס מכרו סעבטס ליוסף במלרים אבל אס ולא מחוץ
 לתחום מלרים יכולים למרוד ולברוח ולכך אמרו המלריים לפרט
 וכיס כי תקראנס מלחמס ונוסף גס סוא נשעס שעלס מן סארץ
 וכן ויגד למלך מלרים כי ברס סעס לאחר שילאו מרשוהו לכך אמר
 עבדים סייכו לפרטס במלרים דוקא ולכך אמר סמגיד וויזאנו ס'
 אלסונו מסס ששדד סמערכות ולא זס נלכד ששדד סמערכות אלא
 גס ססחיר קשרי כשופיס כמ"ס למעלס לז"א וויזאנו ס' אלסונו
 מסס כנגד סמזל ציד חזקס וכנגד קשרי סכישוף ססחירס אמר
 וברוע כטוים לסחיר סכישוף אבל מס סמכויס ואילו לא סול"א
 עדיין משועבדים לפרטס במלרים קסס וכי סס פרטס מלוי בעולס
 וכמ"ס א"ס נשכיל פרטס במלרים ר"ל נשכיל קשרי סכישוף של פרטס:
 ואפ"ל כלנו חכמים כלנו נבונים וקי' ואפילו צדור מרע"ס לא מלא
 נבונים אלא סכונס אס סיס צמונח ססוא מלוי סאנחנו
 חכמים וכבונים מלס עלינו לספר צי"מ ססוא מתריג מל"ס ולא
 עוד אלא כל סמרצכ סכונס דלא תימא גדולי עולס דכקיאוס צחדרין

עלינו לספר ביציאת מצרים: וכרתי מרבה: לספר
 ביציאת מצרים: תרי"זה משפח:

עביר כננא לפרטון כמצר: וברנ"א אלא אלאהנא מן-תס: כיד א"ר
 שדידא: וכך ראע א"ל ממדודא: ולקא לם כרג' א"ל מקדם
 כבארך הוא: אלא אבהאנתנא מן-מצר: ליקאע קאן-נפון: גרנ"א
 וברננא וברין כניננא: מסתכרמין כננא לפרטון כמצר: וקא אוננו

שמחת יו"ט

סחורס וברזיס די לסס נלימוד ססגדס ואח"כ צחורת ס' חפלו
 למוד בצס שלכו חפץ לז"א וכל סמרצכ אפילו גדולי עולס וסביא
 עשה בר"א וכו' ססו גדולי עולס וצפרט ר"א ססוס אומר אס
 יסו ססמים ורעוה וכו' וכלס ססו ראשי סחכאוס לומר
 לך שלימוד יז"מ נליל פסח סוא מוקדס לכל מונו לימודס:
 א"ל סלא סאמר סכל ישראל חייבים חוץ משצט לוי סלא נשעבדו
 שאין חייבים צקרואח ססגדס לכך אמר וכל סמרצכ לאחויי
 צט לוי וכל ר"ת וישראל כסן לוי סמרצכ סרו זס מסוצח וסביא
 ור"י לוי וראבי"ע ור"ע כסניס סרצ חיד"א ז"ל שר' אליעזר סיס
 לוי ור"א בן עזריס ור' טרפון כסניס:
 וכל סמרצכ וכו' צא לרמוז דל"ס כלנו חייבים צסגדס מפני
 סקב"ס דילג על סקן לסצח ססו עמועיס צמ"ט שערס קומאס
 סילו סוסיס רגע סו נעמעיס צשער סנו"ן ולא סיס חקנס מסא"כ
 פטור וסעעס סססג כו"ן שערס צונס אמור ואמר סאדס ר"ע
 חייבו כשאר צ"א לז"א וכל סמרצכ לספר צי"מ ס"ז מסוצח

פילתנא עלמא : פילתנא פהקא : פילתנא קארפין אפא אלתורה :
פרין עלנא ליניחפי בקרוגא מצד : וק' טיע אלמפתר : לוחפי בקרוגא
קויר : הודא האדא אלמפתר :

מעשה ברבי אליעזר : ורבי יהושע : ורבי אלעזר
בן עזריה : ורבי עקיבא : ורבי טרפון :
שהיו מסבין בבני ברק : והיו מספרים ביציאת

שמחת יום

ומעשה וכו' ור"ע שסיס עמסס וסיפר עד שחריה :
א"ל וכל המרבה לספר ביציאת מצרים מעשה וכו' ור' ערפול ר' טרפון נכנס לפרדס ח' צימו ליערא קליעוהב קבועים כסס מרגליות וסלצישס לסוסים וכן ארזיל גדולה
ר"ל צעה שמיבשין החאנים צליערא קליעוה מה שישאר צאונצוה סיס יוחר מציוה מלרים שני וחרבי וחדלי ותצואי זו ציוה
סחאנס מעט ח' סנס ואי סנס ומפקיר אחסס צעל ספרדנמלרים צערי עדיים זו ציוה סיס לפי חייבים לספלגי צשצחו יתי
וכשצא חארים לא ראה פנוו וחשב חוחו לגונב חיוו וסציו סלציוה סיס יוחר מציוה מלרים חבל ור' סרע מכו חוגר סחינו
וכפל לרי טרפון מחארוו וכניחו צשק וכניחו על כתיפו לצורקרוס לספליג צשצחו יתי חין חיוב מוטל עליבס לספר צשצח
צנסר וחמר דין חול סגונב ספירות מן ספרדס ולעק רי טרפוציוה סיס דצשלמח צמלרים צשביל ססיה נתן אח חן סעס צעיני
וחמר חוי לך טרפון סזס סורגך ונחצייס חארים וסוריד ססמלרים וישאליוס וסזו דרך נס ססוריקן ממונס צחייסס ומסרו ליד
לארץ וצרח ע"כ. וסנס צא סמוגיד לסודיענו צאומרו וכל סמרצושראל לוס חייבים לחח סצח וסודאס למקיס צרוך חול מסח"כ
לספר סיו משובח סכונה סחפילו צנס ח' סכוכפל ניסו סוכפציוה סיס לחח סנטצע פרעס וחילו זכו ישראל מן סספקר ולמס
סצחו כמו נס סרכוש סס' נתן אח חן סעס צעיני מלרים וישאלו לרוך לסרצוה צשצחו יתי צדצר סצח לסס צצחובחס מן סספקר
ולכך חנחנו מספרים סצחו יתי סנתן לנו אח ממונס וסנס סנל"ח וכל סמרצס לספס ביציאת מצרים סביח סיס יוחר מציוה
סזס סוכפל וסחחרון גדול מן סרלשון כי נס סרלשון סיס ססשאלו מלרים וחמר מעסס וכו' עד ור"ע ור"ע חלו ססניס נגדייס סס
כסף וסז עווד דצר סיש צו נפח וסמלות ולריכין חבילות ולסעמיצוה סספקר צי רי עקיבא חעחור מסיה מלי ח' מסס מציוה

מצרים כל אותה חלילה : עד שבאו תלמידיהם :
ואמרו להם : רבותינו ; הגיע זמן קרית שמע
שר שחרית :

שמחת יום

על סחמוריס ומסחרזיל חפי עני סבישראל לא סוליא פחות מלי
חמוריס לא יכלו למצוא כל כך חמוריס חלח מסח סרלוי ללי חמוריס
ובצח ח'ס סשאלו אח ר"ח מס נסחנו פטרי חמוריס מפטרו סוסיס
סלוח סו"ח ופטרי חמור ספרדס צשס וססיב ססויעו לישראל ועכ"ז
טרפורכוש סשני ציס יוחר גדול ססוליא פרעס מחולרות סמלכיס רצודי
דחיסח צנמרח ר' טרפון נכנס לפרדס ח' צימו ליערא קליעוהב קבועים כסס מרגליות וסלצישס לסוסים וכן ארזיל גדולה
ר"ל צעה שמיבשין החאנים צליערא קליעוה מה שישאר צאונצוה סיס יוחר מציוה מלרים שני וחרבי וחדלי ותצואי זו ציוה
סחאנס מעט ח' סנס ואי סנס ומפקיר אחסס צעל ספרדנמלרים צערי עדיים זו ציוה סיס לפי חייבים לספלגי צשצחו יתי
וכשצא חארים לא ראה פנוו וחשב חוחו לגונב חיוו וסציו סלציוה סיס יוחר מציוה מלרים חבל ור' סרע מכו חוגר סחינו
וכפל לרי טרפון מחארוו וכניחו צשק וכניחו על כתיפו לצורקרוס לספליג צשצחו יתי חין חיוב מוטל עליבס לספר צשצח
צנסר וחמר דין חול סגונב ספירות מן ספרדס ולעק רי טרפוציוה סיס דצשלמח צמלרים צשביל ססיה נתן אח חן סעס צעיני
וחמר חוי לך טרפון סזס סורגך ונחצייס חארים וסוריד ססמלרים וישאליוס וסזו דרך נס ססוריקן ממונס צחייסס ומסרו ליד
לארץ וצרח ע"כ. וסנס צא סמוגיד לסודיענו צאומרו וכל סמרצושראל לוס חייבים לחח סצח וסודאס למקיס צרוך חול מסח"כ
לספר סיו משובח סכונה סחפילו צנס ח' סכוכפל ניסו סוכפציוה סיס לחח סנטצע פרעס וחילו זכו ישראל מן סספקר ולמס
סצחו כמו נס סרכוש סס' נתן אח חן סעס צעיני מלרים וישאלו לרוך לסרצוה צשצחו יתי צדצר סצח לסס צצחובחס מן סספקר
ולכך חנחנו מספרים סצחו יתי סנתן לנו אח ממונס וסנס סנל"ח וכל סמרצס לספס ביציאת מצרים סביח סיס יוחר מציוה
סזס סוכפל וסחחרון גדול מן סרלשון כי נס סרלשון סיס ססשאלו מלרים וחמר מעסס וכו' עד ור"ע ור"ע חלו ססניס נגדייס סס
כסף וסז עווד דצר סיש צו נפח וסמלות ולריכין חבילות ולסעמיצוה סספקר צי רי עקיבא חעחור מסיה מלי ח' מסס מציוה

סדר הגדה של פסח

נ

הַקָּאָה קאַרַת : קָרַפּי אֶלְעֶזֶר : וְרַפּי יְהוֹשֻׁעַ : וְרַפּי אֶלְעֶזֶר אֵין
שׁוּרְיָא : וְרַפּי עֲקִיבָא : וְרַפּי טַרְפוּן : אֶלְרִי פֶאנּוּ סַנְתְּפוּן
בְּבִנּוּי בְּבִק : וְקָרַנּוּ יַחְפּוּן בְּקַרְוֵי קֶצֶר : טוּל דְּאֶרְיָה אֶל-לִיבָא : אֵין
אָרְגוּ מִלְאִמְיֻדְהוּם נְקֵאלוּ דְהוּם : נִאֲרַסְדָּאֲתָנָא : דְּנִאֲרַקְתָּ קַרְוֵי-שְׂמֵי
מֵאל אֶל-צְבָתָה :

שמחת יו"ט

היום כאשר נשתגעס צחו של קיסר וזרקס הארנו שלם בים שם
זה כל הכשועים ופס על פני סמים עד שבאם למטרוניחא שכלום
לר' עקיבא מטיח לעניים ולקחם מה שלוחם וסשאר מסרם לר
וזסו אי משית מלי שנחשער ממנו ר'ע ור"ט בהיפך בשביל צי
חאנים של ספקר רנא הארים להשליכו בנסר זה קחשער מן הספ
ר'ע וזס ר' טרפין רנא להשליכו בנסר ומסו כעעס אלא ר'ע ר
השית להחשער מציחא הים וכן ציחא הים לישראל המלריים עב
צים וגזר סקצ"ה שישליכם ליבשה להעשיר ישראל אבל אחס יאס
שאומר שוכו בצחירחם מן הספקר וא"ל לחת חודס להקצ"ה סח
סגדול ר'ע שרנא לזכוח מן הספקר בצחירחן צי וג' חאנים ה
מאי סליק צים סוא יכחישך :

עך שבאו חלמידים וכו' ק"ש סכונא למס הנחמס כל מיני עס
חודס ועסקחם דוקא בשבחי ימי"מ כל סלילס מטעס חביני
מלס צומנס כמו אס חל מילס בשבח דוחס אח סשבח מטע
וגיוס סשמיני ימול ואפי' בשבח א"כ סגיב זמן ק"ש של שחר
וחיובים לקרוחם צומנס :

סדר הגדה של פסח

נא

אמר רבי אלעזר בן-עזריה : חרי אני כבן
שבועים שנה : ולא זכיתי שתאמר יציאת-
מצרים בלילות : עד שדרשה בן-זומא : שנאמר
למען תזכר אתיוס צאתך מארץ מצרים ; פל--
ימי חייך : ימי חייך הימים ; כי ימי חייך הלילות :
וחבמים אומרים ; ימי חייך העולם הזה : כי ימי
חייך : להביא לימות המשיח :

שמחת יו"ט

אמר ר' אלעזר בן עזריה אומרנו כבן שבועים שנה ולא בן שבועים
שנה אמרו בנמרח דברכות כשרנו לסושיבו נשיא במקום רבן
גמליאל אמר חיזיל ואימלך בדביחאי פשט סעיני חתן הים בן שנחו
כמו ששנינו במשנה בן שמונס עשרס לחופס ומסר"י מפרחג נתן
טעס אחר סעיני זס נוגע באשס אס תמחול ססרי עונת ח"ח משבח
לשבח משאי"כ סכשיא עוסק בלרכי ליבור אין לו פנאי לילך אלל
אשחו אלא פ"א בחודש סילכך נמלך עמס וא"ל סיוס נחטיס אוחך
לכשיא שכועס-עס ר"ג ולמחר מהפייסין עמו ומעצורין אוחך א"ל
אמרי אוכפי לישתמש אינש בזוגיתא חוורתא ולמחר ליחבר אל אית
לך מחוורתא איתרחיש לים ניסא אסדרו לים יח זוגיתא חוורתא
ע"כ. וגילס ענין זס סאר"י ז"ל ססוס גלגול שמואל סכביא וכל
ימיו סיו ניב סכס וי"ח סרי שבועים ולכך אמר סריני כבן
שבועים סכס וקי מאי קאמר ולא זכיתי שתאמר שעדיין עול ימים

קאלי : רבי אלקנה אבן עמרם : הוי"א אגא פאבן סבנין סגא : ויק
 זבית אד' תנקאל : כרוב' סגד : בל-לויאלי : אגא א
 ספרתא אבן-זבוא גמא אנקאל : פאג'ל תד' בר אגא-ויים כירוקד
 ארין סגד : טול-אויאם תויאפד : אויאם תויאפד : אל-אויאם
 טול-אויאם תויאפד אל-לויאלי : ויקטיקמא וקולין : אויאם תויא
 אל-דניא האד' : טול-אויאם תויאפד : לייני לזקאן אל-טשים

שמחת יו"ט

סוף שבן י"ח סיס ואליו סיס זקן ממש סיס יודע לדרוש ונקד
 לויחא בנמרס דשנח מעסה צא' שמחא אשחו וכניחה לו בן ו
 סיס לו מעוה ליתן שכר המניקה מה עשה הקב"ה עשה לו
 ועשה לו דוים וסיס מניק כבן וכן מרדכי כדיוק כשגלה עם אס
 צה דודו וכיחה יתומה וסוף גולה ומי ישקנה חלצ עשה לו הקב
 דדים וכניקה וזהו ויסי אומן אה סדסס גס על מרדכי כל
 נשתנו סדרי בראשית וסנה בפסוק זכירת מזרים זכר למען חז
 אה יום לאחק מארץ מזרים כל ימי חיך ימי חיך ימים מש
 ובשלמא לחכמים שמרבין ימות המשיח מתיבת כל לרבות סרי
 דמרבים ימים של המשיח אבל לבן זומא קסה שיעקר כזכורס לימ
 ומכל מרבה לילות אלא בשביל כבוד אותה כלילה של יליחה מז
 סיתה מאירס כשמש שנשתנו סדרי בראשית וזכו כבוד שלילה כ
 ואיר לפיז מאחר שיש צה שנח גדול בנס שנשתנו סדרי בראשית ו
 ג"כ נשתנו עליו סדרי בראשית שסיס זקן כדי לסיות נשיא לא
 צוס בחר ס' וזה סדרסס נוגעת צו שיאמרו לפצור עלמו

ברוך המקום : ברוך-הוא : ברוך שנתן תורה :
 לעמו ישראל : ברוך הוא : כנגד ארבעה
 דברים תורה : אחר חכם : ואחר רשע :
 ואחר תם : ואחר שאינו יודע לשאל :
 ובאבך אל-קאלק : תבאבך הוא : תבאבך אגד' עטא אל-תורה :
 לקומי וסגא' תבאבך הוא : תבאבך ארבע בנין : תבאבמ
 אל-תורה : ואחר גאלס : ואחר צ'אלס : ואחר פאמל : ואחר אגד'
 לייסו : ויקנה לייסא :

שמחת יו"ט

אירש לכך אמר מאחר שאני כבן שבועים שנה ונשתנו עלי סדרי בראשית
 בדרשס זו לריך לדרוש שנשתנו סדרי בראשית לכך לא זכיתי שחאמר
 וליחה מזרים כלילות :
 המקום סני ד"פ ברוך כ' סרב חודיא ז"ל כנגד די בניס
 ע"ד חסד ומשפט אשורס כן סבן עוב כן מנוכס על סכל נוחן
 וסודאס לסי ע"כ ונראס לתה עעס בס"ד על אלו כל א' בפ"ע חכס
 חס ומקומו של עולם ואין סעולס מקומו ולכך נקרא מקוים כנגד
 סוים ברוך סוף כדכי סאר"י ז"ל סא כינד יו"ד פעמים יו"ד
 שטי ססין יו"ד עכרס פעמים חמסה סרי ניין נעשו-קין ו'
 פעמים שסס ל"י ג"י מקוים וכן יעקב עס ד' אותיות ג"י מקוים
 כחכס כל ימיו עוסק בחורס וסקב"ה מקשיב לקולו ואומר

חכם מהי הוא אומר : מה העדות והחקים שיש בזה הוא אומר : מה העבודה הזאת לכם :
 והמשפטים אשר צוה יהוה אלינו אתכם לקבץ ולאמור לו פה לבנות הפסח : אין מפטירין

אחר הפסח : אפיקומן :

שמחת יו"ט

למען כאשר שמע מה שאמרו אבותינו בסיני נעשה ונשמע על
 עאלם : איש הוא יקיר : איש חר שחאמר ויריסום וילאחכם וירס
 אפרו וצא אפרה אלאהנא אלהים : איצ"א אנתא תקי
 לו פסיבת אף פסק : לים יאפדון מן בעד אף פסק : ש
 מן אפנואפי :

שמחת יו"ט

לו בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך לפסח אפיקומן סוכה קושה סוכה סוכה סוכה
 קאמר צרוך המקום כמו שעברנו המקום בצרכות וכנגד כרענא דמלכותא דינא וליבא אונס וקפי כרז משנס למלך דלא נקרא
 שמעבז בגאולה ואין השם שלם ואין הכסף שלם עד שימונה סוכה דמלכותא דינא אלא"כ משום מדותיו על כל בני מלכותו ציחד
 של עמלק כי יד על כל ים וכסא חסר אי וכסם ו"ס כי יד לאן דוקא על ישראל והיי ישראל דוקא נקראים בני מלכותו וקודם
 כס ו"ס כתיב כרי השלומין לוחיות הוא ולכך האב בא להכל הים אומר לפרעס שלה עמי ויעבדוני ועל כל ישראל השווה
 במקום בנו אומר צרוך הוא לוחיות הוא שאינו מרגיש בנו עלדותו ציחד לז"א אף אחס השב לו כסלכות הפסח אין מפטירין
 הוא מצרך וכנגד ההם האוכזב כהורס כעקב אבותו ככהו חר הפסח אפיקומן העעם שאין אוכלין כלום אחר הפסח כדי
 ויעקב איש חס יושב אוכלים ובהורס מתוקם צפיו כדבש אמשאר העעם צפיו שטיי שמלו ועשו פסח גאלס ה' ודוקא אנחנו
 צרוך סנהן חורס לעמו ישראל וכנגד שאינו יודע לשאל גולם בני מלכותו ולא יקרא אונס וא"כ אחס כהכס עבוד מאכבס וייבז
 אמר צרוך הוא לחקן במקום הגולם תיקון הוא ככ"ז :

חכם מה הוא אומר מה העדות וכו' החכם עיניו צראשו וכו' מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם ולא לו תרעומת
 חכב לעבודה כבורא שחיסו צידו שלומס בכל פרטים וכו' כרשע על כעורח בלרוך לילך לנזרה שכפכה נשהט צלכב

הַפֶּלֶל : פֶּפֶר בְּעִיקָר : אֵף אֶתָּה הִקְמֵה אֶת שְׁנֵי
וַאֲמֹר לוֹ : בְּעִזּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרַיִם : לִי וְלֹא-לֹו : וְאֵלֹו הָיָה שֵׁם : לֹא-

הָיָה נִגְאָל :

אֵלֶּם : אִישׁ הוּא יִקְרָא : אִישׁ הַלְכָמָא הָאֲדָרִי לְפָנִים וְלָחַ
לוֹ : וְהָאֲדָרִי אֲדָרִי כְרַג אֲלֵמָּ רִחוּ מִן אֵל גִּמְלָא : קָפָא
בִּידֵי-בְּאֵלִיק : אִיצֵא אֲנִימָא תְּבַרַם אֲלֵמָּ סְנִינֵו וְתִקְוֵה לוֹ בְּסִנְיָ
הָאֲדָמָ צָנַע אֲתֵרָא לִי : בְּקִרְוֵי מִן-מִצְרַיִם לִי וְלֹא-לֹו : וְלֹא-מָא קָאָן תָּם
מֵא-בְּאָן אֲנִיפָד :

שמחת יו"ט

כחוס ופי"א נתמטך זקן אי וקראו אותו פסח-משוכין ומס' ל
בעורח הטבדוס כל אי וא' צביתו וללס ללי וישבע ובנמרא אמר
מיד כי ישרים דרבי סי ולדיקוס ילכו צם ופושעים יכשלו צם וסר
הסולך דררסי סי פושע קרות לים משל לשני צ"א טעמי פסח לואס אין זכות למטן אדני סיא סכניס דרפי רשצ"י צוס"ק וכן
אכלו לשם פסח ואחר אכלו לשם אכילס גסס זס שאכלו לשם פסח עד מהי עווק צצני סיא ספירח סמי ויהן עוז למלכו והפארחך
קוראו לדיק וזס שאכלו בצביל מלוי כרס קיראו פישע וזס כרסני ציד לר צם סויס ציס סוא סח"ת צמילוי מ"ס וזאת ססכניס שאינו
גרע שאינו רולס לסקרוב סאליס וחלבו ודמו אלס סוחטו צציה מצקס צצבילנו ואלס צצביל כבוד קובס"ו ואמרת אליו צחוק יד
לשם חולין וולוסו ואוכלו ולכך באשר אומר מס סעבודו סוליאנו וכו' סכונס סידע לך סינקוס ס' נקמתו כי כצו סצטיהני
סוזת לכס רולס לאמל צסה ללי צציה וללעוס צצטינו חף אסנסימי אלסך מלרס ארלנו כפלאות לז"א ואמרת אליו צחוק יד
סקסס אס סכיוו כדי סלס ווכל ללעוס סחצובס עליו ויחר מעבודויד כוליאנו סי ממלריס מציה טצדיס וסוף דינא סחלל דינא ססו"ת

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר : מָה זֹאת : וְאִמְרַת אֵלָיו :
בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם : מִבֵּית
עַבְדִּים :

בְּאֵמֶל : אִישׁ הוּא יִקְרָא : אִישׁ הָאֲדָרִי : וְתִקְוֵה אֵלֵיהּ בְּשִׁדְוֵית יָד :
כְּרַגְנָא אֲתֵרָא מִן מִצְרַיִם : מִן-בֵּית אֵל גִּבְוֵינָא :

שמחת יו"ט

סי ואמור לו בעצור זה טעם סי לי צלחתי ממלריס טנזס לנו
לימול ולעסוח פסח ולכניח כדס על כמשקוף ועל סחי סמזוזת
ואילו סיס שס לא סיס נגאל כי לא ניחא לים צמילס סילעער לער
צעלו חייס ולא סיס מניח כדס על כמשקוף ועל סחי סמזוזת וסיס
נכנס סמסחית צציתו ולא סיס נגאל כי סיס חוטפו :

מס כוא אומר מס זלס כונס סהס סכוא לדיק ורואס צגלות
לער ישראל ואס עליה על כלנס גלות ססכניס וכנס סלנחנו
דוויס וסחופיס ומצוויס צין סלומות אינו נחשב לכלוס צעינו כנגד
גלות ססכניס ססיא כבודו יהי כמ"ס וסאר פניך על מקדסוך ססמס
אין זכות למטן אדני סיא ססכניס כרפי רשצ"י צוס"ק וכן
אכלו לשם פסח ואחר אכלו לשם אכילס גסס זס שאכלו לשם פסח עד מהי עווק צצני סיא ספירח סמי ויהן עוז למלכו והפארחך
קוראו לדיק וזס שאכלו בצביל מלוי כרס קיראו פישע וזס כרסני ציד לר צם סויס ציס סוא סח"ת צמילוי מ"ס וזאת ססכניס שאינו
גרע שאינו רולס לסקרוב סאליס וחלבו ודמו אלס סוחטו צציה מצקס צצבילנו ואלס צצביל כבוד קובס"ו ואמרת אליו צחוק יד
לשם חולין וולוסו ואוכלו ולכך באשר אומר מס סעבודו סוליאנו וכו' סכונס סידע לך סינקוס ס' נקמתו כי כצו סצטיהני
סוזת לכס רולס לאמל צסה ללי צציה וללעוס צצטינו חף אסנסימי אלסך מלרס ארלנו כפלאות לז"א ואמרת אליו צחוק יד
סקסס אס סכיוו כדי סלס ווכל ללעוס סחצובס עליו ויחר מעבודויד כוליאנו סי ממלריס מציה טצדיס וסוף דינא סחלל דינא ססו"ת

וְשִׂאֵינוּ יוֹדֵעַ לִשְׁאֹר : אֶת פְּתַח־לְוֹ : שְׁנֵאמַר :
 וְהַגְדַת לְבָנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר : בַּעֲבוּר
 זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם : יְכוֹל מֵרֵאשִׁי
 חֹדֶשׁ : תִּלְמוּד לומר בַּיּוֹם הַהוּא : אִי בַיּוֹם
 הַהוּא : יְכוֹל מִבְּעוֹד יוֹם תִּלְמוּד לומר בַּעֲבוּר זֶה :
 בַּעֲבוּר זֶה : לֹא אָמַרְתִּי אֲפָא בְּשַׁעֲה שְׁמַצְרַ
 וּמְרוּר : מוֹנְחִים לְפָנֶיךָ :

וְאֶדְרִי גֵיסוּ יַעֲרִיף לְיִסְאֵל : אֶנְתָּ תִפְתַּח־לוֹ בְּטָא אֲנֶקְאָא : וְיִתְכַבֵּר
 לְאֶבְנֵךְ בְּרֵאֶלֶךְ אֶל־יוֹם לְיִיְקוּל : פִּי־סַבֵּב הָאֲדָא צָנַע אֶלְיָדָא
 לִי : בְּרֵוּגִי מִן־מִצְרַיִם : וְיִטִּיק מִן רָאם אֶל־שְׁחַר : תִּשְׁלַמְנָא לְנִקְוִיל
 בְּרֵאֶלֶךְ אֶל־יוֹם : אִי בְּרֵאֶלֶךְ אֶל־יוֹם וְיִטִּיק מִן קַבֵּל יוֹם : תִּשְׁלַמְנָא
 לְנִקְוִיל פִּי־סַבֵּב הָאֲדָא : פִּי־סַבֵּב הָאֲדָא : לֵם קִלְתָּ אֶפְא בְּסַעֲתָ אֶל־
 פְּטִיר וְלִמְרָאָר : מְוִוְצִיָּעִין לְקַבְלָאָמְד :

שמחת יו"ט

מבקש כבודם של ישראל ונוקם מאויביהם :
 וְשִׂאֵינוּ יוֹדֵעַ לִשְׁאֹר זֶה גוֹלֵם וְשִׁכְחָן גְּדוֹל אִי"ח לֹא מֵרַח יִשְׁכַּח וְאִי"ח לֹא
 בַּעֲרַב פֶּסַח עַד כְּלִילֵם כּוֹא שׁוֹכַח לִכְךָ אָמַר אֵת פֶּסַח חֲשַׁשׁ
 כַּח אֲבִיו כְּנֻקְסָה לִכְךָ כִּיִּים לֹא אָמַרְתִּי אֵלֶּא בְּשַׁעֲס שְׁמֵלָה וּמְרוּר
 מוֹנְחִים לִפְנֵיךְ וְשִׁמְחוּ בְּקִלְיוֹת וְאִגְזִיִּים :

מִתְחַלְתָּ עוֹבְדֵי עֲבוּרָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ : וְעַכְשֵׁיו
 קָרְבָנוּ הַמְּקוֹם לְעִבְרָתוֹ : שְׁנֵאמַר וַיֹּאמֶר
 יְהוָה שְׁעֵ אֶרְפָּךְ הָעַם : בַּהֲאָמַר יְהוָה אֵלֵי הִי
 יִשְׂרָאֵל : בַּעֲבֹר הַנְּהַר יִשְׁבוּ אֲבוֹתֶיכֶם מֵעוֹלָם :

שמחת יו"ט

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשו קרבנו המקום
 לעבודתו רז"ל אמרו פסח בנלא ומסוים בשבח ובזו"ס ק
 אמרו מי יתן טבור מטמא לא אחד זה אברסס אביו שילא מחרח
 וזה סיבס אחת מסיבות שהקב"ס מאריך אפיה לרשיעו אולי יעשו
 חסובס דכא תרח חוטא ומחטיא כוס עובס ללמס ומוכר אוסס
 ואילו סיס הקב"ס מענישו מסיבן ילא א"ס לעולס שסיס חקרן
 גדול שבתחלס חשב על ששמש שסוֹא מנכגח סעולס וביוס עבד
 אוסס וסכס שקטס וילא סירח וחסב שסוֹא ממכסוֹ ועבדו וביוס
 שקט סירח ואמר ודאי יש על אלו מנסיג סברא סעולס כיון שראס
 סקצ"ס שסוֹא מבקס סאמת נגלס עליו כמ"ס חני אוכבי סכב וזסס
 לסיוט אב לואומס סקדושס וקראסוֹ לדור בארץ סקדושס ואמר
 בזו"ס"ק מ"ס ויקח תרח את אברס בני ובו' לא בשביל ללכח בדרך
 אברסס בני סראיס ויצאו עד חדן וישבו שס אלא כסיבס סיחכ
 שסיס ילא מאנשי סעיר פן ימיתוסוֹ שיאמרו לו אכס סיית מחטיאס
 בללמס לכך ברת. וכמס אנהו חייבס לסחזוק עובס לסקצ"ס
 סרוליואנו ממות לחייס לכך קודס שכוֹא בסגדת חסדו כודס לו על

תָּרַח אָבִי אֲבָרְהָם וְאָבִי נָחוֹר: וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

מִן מוֹלָדָי: מְאֻבְרֵי עֲבָדָי אֲנִי וְנִבְיָא בְּאֵנִי אֲבִהּ אֲתָנָא: וְיָלַד מִלְּדֵי קִרְבָּנָא אֶל־בְּאֵלָק לְעִבְאֵיתוּ. כְּמָא אֲנִקְאֵל: קִבְּל יְהוֹשֻׁעַ אֶלָּא גְּמִיט אֶל־קוּם: הָאֲבָרְא קִבְּל אֶלְרָא אֶהָה וְסִרְאֵל: פִּי עֵבֵר אֶל נָהָר: גְּרָסוּ אֲבִהּ אֲתָנָא מִן קָדִים: תָּרַח אָבִי אֲבָרְהָם וְאָבִי נָחוֹר: וַיַּעֲבְדוּ עֲבָדָי אֲנִי וְנִבְיָא:

שמחת יו"ט

כטובם הואת באמרינו צחחלס וכו' ועכסיו וכו' אבל כמי ש חרח אבי אברהם ואבי נחור בשלמא אבי אברהם חונח לקיים מי יחן טבור מטמא אבל ואבי נחור למאו אלעדין וייל צסקדים מה שכתב במדרש חלפיות שרם אמנו שקראם סכתיב יסכס ואחותם מלכס אשח נחור שניכס כיו עקרות וכאשר פקד סי' אח שרס צוקתס שמעס מלכס אחותס ששרס אמנו נפקדס צוקתס אמרס לבעלס נחור מס שפקד סי' אח שרס צחפלח אחיך אברהם א"כ החלס פניו צמכס צוחפלל גס עלי וכן עשס וכחפלל עליס וכצואס צניס לכך צשרוסו לאברהם אצינו צעקידס באומרו ויסי אחר כדצרוס כאלס סכס ילדס מלכס גס סיא מסו גס סיא ספקדס סקצ'ס צחפלחך וסייס וצחואל ילד אח רצקס שרמזו לו זאח נכדחו לנחור אחיך חרומס גדולס ססיא ליחך לכך זכר לנחור סיזא ממנו טבור מטמא:

וְאֶקַח אֶת־אֲבִיכֶם: אֶת־אֲבָרְהָם מֵעֵבֶר הַנָּהָר:

וְאוֹלַךְ אוֹתוֹ בְּכַל־אֶרֶץ כְּנָעַן: וְאָרְבָּה אֶת־זְרַעוֹ: וְאֲתָן לוֹ אֶת יִצְחָק: וְאֲתָן לְיִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֵשָׂו: וְאֲתָן לְעֵשָׂו אֶת־הָר שֵׁעִיר לְרִשְׁתָּהּ אוֹתוֹ: וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו: יָרְדוּ מִצְרָיִם:

וְאֶבְרָת אֶלָּא אֲבוּפּוּם: אֶלָּא אֲבָרְהָם מִן עֵבֵר אֶל־נָהָר: וְסִירְתוּ בְּנֵי־מִיט כְּלֵד כְּנָעַן: וְכִתְרָת אֶלָּא נָסְלוּ: וְעִטִּית לוֹ אֶלָּא יִצְחָק: וְעִטִּית לְיִצְחָק אֶלָּא יַעֲקֹב וְאֶלָּא עֵיפָא: וְעִטִּית לְעֵיפָא אֶלָּא צְבֵר שֵׁעִיר לְרִשְׁתוֹ: וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו: אֲנִתְדְרוּ לְמִצְרָיִם:

שמחת יו"ט

ואקח את אביכם את אברהם מעבר הכר ואלוך אחו ככל ארץ כנען זהו מ"ש לו קיס סחלך צארך לארכס ולרצבס כו לכ אסנגס וקי מערס סמכפלס לקח מעפרון צארצע מאוח ככר כסף וסולרך באמצעות צני חח וסכחצו אומרך לכ אסנגס ולזרטך. וקושיא זו חירלו רזל מכלן שיש חח"ס מן סחורס ויזכו סאצות סס וזרעס צארך ישראל:

עוד סקצ'ס מס עשס שאמר לא"ח צברית צין סצחריס יודע חדע כו גר יכיס זרטך צארך לא לכס ועצדוס וכו' ודור רצביעי וצוצו סכס וידע עשו צזס וישצ צכר שעייר וצמקומוס אחריס כרו סיפצול ועקב סגלוס וסירוש"ס וע"ז מכר עשו חלקו צא"י ליעקב

ברוך שומר הבטחתו : לישראל ברוך הוא
שהקדוש ברוך הוא מחשב את-תקן
לעשות כמה שאמר לאברהם אבינו : בכרית בי

שמחת יו"ט

ואפי"ס סקב"ס נתן לעשו את סר שיעיר לרשע אותו ויעקב יר
למלרים לפדוע סגלות ולירש את א"י ואלו לא נתן סקב"ס לעס
את סר שיעיר אפילו עשו מכר ויעקב עבד סיס עשו מערער וצו
סקטס סמריבס לז"א וחתן לעשו את סר שיעיר לרשע אותו ויעק
וצנו ירדו מלרים :

ברוך

שומר סכנתו וכו' ועבדום וענו אותם הרבע מאות שנה
וקי פשיטא שומר סכנתו גזר גלות וגזר רכוש ורשותו צו
שיחה חולין ע"ז משל למלך שסיס לו אכוב אחד ושמו איתן סאזר
טעס לפני סמלך בדבר א' שאינו ראוי לומר לפני סמלך וסמל
נחפעל מדבריו ויאמר לו לאחר מותו יעבד לבנו עבדס קשו
ארבעס שנים ואח"כ יתן לבנו ד' מאות זכובים ועסס כך לאחר מות
סאב סביא סבן בעבדס קשס ולאחר שתי שנים צכס סבן ויחס
למלך שיצטל סגזירס מעליו כי לא נוכל לסבול וסמלך קבל סאלס
לפוערו מסחרית סעבדכ וצבביל ד' מאות זכובים שאמר ליתן
עסס צ"ד ג' לרק ומספט ומישרים אס יש חויב על סמלך לפרו
מ"ש צסוף סשטר ליתן לבן ויחקצלו כל סעס כליש אחד חצרו
לראות מס ילא דינו ויען סלרק ויאמר אין על סמלך ליתן כל
כי כך מדויק לשון סשטר ולסוף ד' שנים אהן לצכך ד' מאות זכוב

הבתרים : שנאמר ויאמר לאברהם ידע תדע כי-נר
יהיה זרעך בארץ לא-להם : ועבדום וענו אותם
ארבע מאות שנה : וגם את-הגוי אשר יעבדו בן
אנכי : ואתריבן יצאו : ברכוש גדול :

תבארך תאפינ' סנתפאלו : ליסרלי' תבארך הוא : א"ל-מקלס תבארך
היא מקסב אלא א"ל-ועדא : לויצנע שני א"ל י קאל ל'אכרתיס
אכונא : באהך בין א"ל צטור כמא אנקאל : נקאל ל'אכרתיס ערפא
תערף אד' גריב יפון נסלך בארץ' לס-ל'הום : ויכדמיהום וייעד' כוהום
ארבע סזיוית סנא : וליצא אלא אל שגב א"ל יכד מיהום אשרעיהום
אנא : יכעד ד' א"לך : יכרעין כסרך אל עזים :

שמחת יו"ט

משמע שלא חל סחויב על סמלך עד שיסלים ד' שנים וזס לא
ססלים וירא סעס כי נכון דבר סלרק ויאמרו עליך נאמר לרק לרק
סרדוף. ויען סמספט ויאמר אין דעתי כוחס צכס שאמר סלרק כי
זס ישרת שתי שנים וילא צלא כלום וסגס סזס גולס אינו יודע
לטעון חייבים צ"ד לטעון שני פחה סין לחלס סכס גזירת סמלך
סיא ד' שנים ד' מאות זכובים איכ יעלס ערך עבדכ סכס צמאס
זכובים וסוא שתי שנים עבד צלצד יתנו לו מאחיס זס כמס סעבד
וינכו לו מאחיס זכובים מס סלא עבד ויטצו דבריו צעיני סעס
ויאמרו לו יש כך מדעס קוכך עליך אמר סכחוב עושס מספט לעסוקיס :

י"קח הכוס בידו ויכסה המצות ויאמר :

היא שעמדה לאבותינו וקנו: שלא אהר בקבו
עמד עלינו לבלותינו: אָאָא שְׁפָכָה דוֹר ודוֹר

שמחת יו"ט

וי'ען מישרים ויאמר תזכור גם מדברי סמספט וכ"ש מדברי לר
שזיליאו כ"י אשאל מכס שאלה אחז זה סנן שלא עבד מכ
מרד ויענו כל העם לא שסוא נלאה לסבול צ"י שנים אלא ככ
מעונג ומפונק ויתחנן לפני המלך וימחול לו בשתי שנים כשאר
וישן מישרים ויאמר מאחר שמחל המלך בשתי שנים נעשה ה
שעבד עבודה ד' שנים א"כ חלו השלומיין על המלך ד' מאות וכו' ו
לא יעדור דבר ויעני כל הקהל ויאמרו מישרים אהבוך הנמ
מיכן לך מדה גדון מקפחה שכרו אומרה לא יטול כלום מש
ממולע צין גדון וכהסדר ר"ש לפשר מישרים חסד מרצס לכ
ועושה לפניו משורה גדון אמר יקיים הקב"ס ואחרי כן יל
ברכוש גדול וכג"ל שגזר ועבדום וענו אוחס ד' מאות וישבו רד
זה מכה שלא זללו לגמור השעבוד ויזעקי לאחר רד"ו שנה וחס
שועהם אל סאלסוס מן העבדס זמחל הקב"ס בשאר השעבוד וכל
עבדו ד' מאות שנה ושלס הקב"ס רכוש גדול ולז"א המגיד ברו
שומר כשעתחו שגזר ועבדום וענו אוחס ד' מאות שנה וסס יש
רד"ו שנים וזסו שבתו ית' שסוא חמיד עושה לפניו משס"ד :
היא שעמדה לאבותינו ולנו סכוכס חוזר על סא לחמא עניא שאמר
למעלס שסוא ס' אחרונס שצסס סיא סשליגס וסכסוב אומל
עמו אנכו בלרס אסלגסו ואכבדסו מעסס במלך א' גדול שנק
ממוסס על סנסיס ונפלסות ונלטייר בלורת סמלך כדו סימסרו

עומדים עלינו לבלותינו : ותקדוש ברוך הו' :
מצירינו מידם :

זיא אָאָד' וְקַפְתָּ לְאַבְרָהָמָא וְיָצָא : אד' לם כס וְאַחַד וְאַקְרַף עֲלֵינוּ
לְיִהוֹשֻׁפָא : אָאָא כְּכִלְגִיל גִּיל וְאַקְפִּין עֲלֵינוּ לְיִהוֹשֻׁפָא : וְלְבַקְדָם
תְּקַאָרְךָ הוּא : מְכַלְצָנָא מִן יַד הוֹס :

שמחת יו"ט

בגבו איבה ושמנה על ישראל לגזור כגזירה כמן אכל פחאוס שלא
פרסס כסמן שכתב הגזירה בשושן מפורשת וחסודים למו ולכשו
שק וספכו הגזירה על סמן כך נכנס בדעתו רוח שגשון ועסס
יסח הגזירה וימסור חותמו ציד צנו וססופרים כוחבים וכן
סמלך חותם וכנס עבר הלילה זמן מה ויצא סמלך בעלמו ויאמר
שלמחס סמכתבים ויאמרו שלמנו ויאמר להס סמסרו צידי וימסרו
יקרע את כל סמכתבים ויזרקם לארץ ויחמסו צנו וססופרים
ויאמרו צודאי נדדס שכתו כמס פעמיס כמו אסשורוש ויירא מאד
מן יקראסו אסון ויחס על מה שעסס וכנס סס וישבים במצוכס
ויצא סמלך וישאל נשלמו סמכתבים ויחמסו איס אל רעסו ויאמרו
אדוננו סמלך באת קודס שטס ולקחת סמכתבים וקרעת אוחס
סכס צק סיס עמנו ורלס צעינו ויעד צנו כך סוא סעינן ויחמס
מלך על מעסס סנורא סזס ויאמר א"כ אין רלין חלסיסס צוס
סלח מללך ועסס מס שעסס ולכך אמר סיא שעמדה לאבותינו
למעלס שסוא ס' אחרונס שצסס סיא סשליגס וסכסוב אומל
עמו אנכו בלרס אסלגסו ואכבדסו מעסס במלך א' גדול שנק
ממוסס על סנסיס ונפלסות ונלטייר בלורת סמלך כדו סימסרו

בית הכנסת ויחזור ויגלה הכבוד

זא ולמד מה בקש לבן הארמי: לעשות לעקב
 אבינו: שפרעה לא יגזר אלא על הזכרים
 ולבן בקש לעקור את הכל: שנאמר: ארמי אבר
 אבי: וירד מצרימה: ויגר שם במתימעת: ויהי
 שם לגוי גדול עצום ורב:

אברהם ואחזקם: איש שלב לבן אל ארמי: לואצנע לעקוב
 אבינא: אד' פרעון למ תפס אלא אלא אלהי ארמי: ויהי
 שלב לוישילע אלא אלהי: אלקאל: ארמי חפי אב
 ויגדר לוימאר: יספן תם ברהטון קליי: וסאר תם לשעב אלה
 בקיר: עצי'ם ופתור:

שמחת יו"ט

בירו ולבטל סגירות צדוק סעוסי נסים ונפלאות לעמו ישראל:
 זא ולמד מס ביקש לבן סארמי וכו' ארמי אבד אבי וכו' קשר
 סמגיד לא ולמד עם דבריו ססיים וסקצ"ס מלינו מידס לסראוס
 לך סנאח לבן ססביא עמו וי'ד רוכבי סיסים כחנאי סיסרוג כססמות
 וחולק ססלל סיוחן לסס מחליחו ואס לא יוכל במלחמס סביא עמו
 וי'ד מוני כספוס כדאיהא בזוסיק ואמר סס גבורה יעקב וכו' וכו'
 יוחר מסס וכו' איהא במדרס ויאמר יעקב לאחיו לקטו
 אכנים מסיכן סיס לו אחיס אח אחד סיס לו ולואו קבריס אלא אלו

ד מצרימה: אנוס ערפי הדבר: ויגר שם:
 מלמד שלא ירד להשתמע: אלא לגור
 : שנאמר ויאמרו אל פרעה לגור בארץ
 נו כיי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך: כיי
 הדעב בארץ כנען: ועתה ישבני נא עבדיך:
 בארץ גשן:

ד למאר: סג' ציב עלא קול אל פסיק: יספן תם תעלמנא
 אד' למ גול ל'תראף: אלא ל'ספן תם בטא אנקאל: וקאלי
 פרעון ל'נספין פי אל בלה ג'ינא אד' ג'ים מרעא ד' ג'ינם
 י'ת'בדיך: אד' תקיל אל ג'יע פי ב'רד כנענא: ויאסאע ו'ג'יסון
 אל אן עבדיך: פי בלה אל סדיר:

שמחת יו"ט

ככל אחד סיס מניע לכזפי נאלאח לצד בין כפי סוסר בין
 סמדרס יעקב וכו' וכו' ססכוס יוחר לכך ססכוס כדעחו לסחעסק
 סו'ד מוני כיוסף כמו סאמר לבן ליעקב יס לאל ידו לעשות
 רע' משמע בידו מכה סכיוסף ואלסי אכוס אמס אמר אלי
 אד' סקצ"ס מדבר עם לבן כרעט ואיהא במדרס סבא מוכאל
 על לבן כחרב סלופס לסחוט אח לבן וי'רעד מאד ויאמר למס
 רואס לסחמני ויאמר מעון סכספוס ססבאח לסזיק ליעקב

הי שם רגוי גדול : מלמד שהיו ישראל
 מציינים שם : רגוי גדול : ועצום כמו
 יאמר : ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
 במאד מאד : ותמלא הארץ אהם :

ר תם לשעב אל פפור : תעלמנא אדרי פאנו ישראל
 מנשנון תם : לשעב אל פפור ועצום פמא אנקאא :
 ין ופראי נמו ורבו ופחרו ועצמו בגדא ג'א : ומתלת אל
 ארין מנהום :

שמחת יו"ט

קוצר או קוצרה ונוצרו אחד לקח אשה על אשה ומשפחה
 יד לכס יד זממשלס וסיה מהורא מוס סרס פן ועישוסו
 קבלו זממשלס לבא למחר למשפט וסיה מוצר מאד ולא ידע
 לעשות ויאמרו לו מכירו לך אלל כחי סרס של סיוסודים
 ויכל להליך ויבא ויתגפל לרגליו ויספר לו המעשה ויאמר
 אשה עושה אוהי עורך דין שלך לך בלוס סוס וקח לך אשה
 ויבא אוכל לסגיל אוסך ויעש כן ויסי ממחרת וישלחו אחריו
 מלס לרון דינא וילך ויאמר לכס כי מיטו עורך דין לרון דיני
 של סיוסודים וישלחו אחריו ויבא ויאמרו אליו אנשי המשרס זס
 עבר חוק ספר ברית שאנחנו כחוק בלנו לא יקח אשה על
 אשה שנית וסבי סרס אשה שנית לא ויכל שלישי ויכל
 אהמול בלוס לקח אשה שלישי ויאמרו לו מאחר שנים אסור

במחזי מעט : כמו שנאמר : בשבעים נ
 ירדו : אבותיך מצרימה : ועתה ש
 יהוה אליהו : ככוכבי השמים : לרב :

ברחט אל קדיל : פמה אנקאא : כסכעין נפס אנחרו אבה
 למצד : ואסאע אנ'ערה אדלא אלאהך פפנואסב אל-ס
 לל-פתרא :

שמחת יו"ט

ויהאמר לו עמאתי לא אעשה לו שום נזק ולו"א ולאסי אזיכס
 ולמס כדרך לומר אמס אלל אמס ריה ארון מוכאל שרכס אמר
 מפי אלסוכס ססמר לך פן חדבר עם יעקב וסדיבור סוא סכי
 שיצטא כספיו א"כ מאחר שצטל כחו מכה סכישוף סיה מ
 ממנו מגבורת סיד לכך סרשצטו שניסס וסניחו עדים ע"ז ס
 עד סגל סזס ועדס סמלכס שלא אעבור אליך ולא אעבור
 לרעס וכסס לבן סרשע מלל פחה סיתר לשצועתו שאמר אחי כשב
 שלא אעבור אליו לרעס אלל אכחוב לעשיו מכתב וסוא ויתגרס
 לכך כאשר שבו סמלאכיס ליעקב ששלחם אלל עשיו א"ל וגם
 לקראחק וארבע מאות איס עמו ואמר במדרש כלס ראשי גי
 גבורים וסוא גבור כנגד כולס שכאמר וארבע מאות איס עמו ס
 לכלחם כנגד כולס ולכן חשב שלא יגיע לו עון מכשצועס שאני
 עברתי לרעס רק כחצתי לעשיו וסוא עבר וספרו מעשה ס
 אחד סספר חוק סנוצרים שמנסגס אסור לקחה אשה על אשה

וְרַב : כְּמוֹ שְׁנַיִמָּר : רַבְּבָה כְּצִמְחַת הַשְּׂדֵה נְתַתָּה
 וְתַרְבִּי וְתַגְדְּלִי וְתַבְאִי בְּעַדֵי עַדְיִים : שְׁ
 נִכְנוּ וְשַׁעֲרָךְ צִמְחַת וְאַתָּה עָרוֹם וְעָרְיָה :

שמחת יום

שלשה לא כ"ש ח"ל אהנו סיסידים יש לנו ק"ו נעטשו מ"ש
 אחס סולרים אין לכס ק"ו אלא מה שכתוב דוקא שנים
 שלש או ארבע מותר ולא יכלו לעיט אהנו וז"ל כ"ל וכן
 לכן אני נשבעתי שלא אעבור עליו לרעה אבל אם אמרתי
 לעבור על יעקב מותר. ובשמים מה ששיבחו ללכן שגור
 על לכן באהם הלילה שבא על יעקב הלח הקב"ה כח של ער
 צבית לכן וסיו עובים חבילות חבילות ומליחין מצית לכן ותו
 עד שלא שבאירו לו אלא המחלה ולז"ל וישב לכן למקומו לע
 כראשון :

וְרַב כמו שנאמר רבב כ"מח סה"ס נחתיך איהא ברז"ל בש"ע
 פרעס כל סבן סיליד וכו' מה עשו הנשים הלכו לט"ס
 ש"ס וכשליכו אהם על פני סה"ס ערומים וכן הוא אומר
 סולדה אהך לא כרה סרך וצמים לא רח"ת למשעי וסמלח
 סומלח וסחלל לא חחלח מכ ע"ס סקב"ס סוריד עמו כה מ
 סשרת וז"ס לכס לחחך עיבורס ולרחיץ אהם ולסיך אהם ולכלב
 ולהח צידס שני סלעים כמ"ס ויניקו ד"ס מסלע ושמן מחל
 לור וכאשר סיו רואים אהם סמלרים מרחוק סיו ר"ס לה
 ולסמיהס וכאשר סיו באים אללס סיו נבלעים ומס עשו סמל

בְּמָא אַנְקָאל : רַבְּנָא פְּנָקָה אֶל-סַחְרָא ג'סְלִתִּיךְ וְפַתְרִיתִי
 וְעַצְמִיתִי וְג'יתִי : פִּי גַאֲוִיָּאת אֶל-דִּינָאת דִּייוֹסִיךְ תַּרְבְּבִי
 וְשַׁעֲרָךְ נָבַח : וְאַתָּה עָרְוָנָא וְסַסְתָּ עָרְוָנָא :

שמחת יום

לכנו וכצ"ח כלי סמחריסס לחרוס ב"חחו סדס וסיו מעמיקין ככלי
 סמחריסס לסורידס בעומק כדו לסורגס שנאמר על גבי חרשו
 חורשים סחריכו למעניחס וכאשר סולכים סמלרים חוזרת סקרקע
 וסולעת אהס עד סגדלו וסיו מל"ס מוליכים אהס עדרים עדרים
 אלל אביכס ואמס ויודעים שאלו צניכס כי סקב"ס שלחס וצ"י
 סכחוב ור"ב כמו שנאמר רבבס ב"חחרו רבבס לספלוג ש"סח סאל
 ס' אלולי נסיו ית' סיינו מפסידים סר"בס כי' לא סיו אהדים ולא
 סיו עשרות ולא אלפ"ס אלא רבבס או כל אחד ואחד מישראל
 ח"סוב כמו רבבס לכך קורא רבבס לכל אחד ואחד סכרי מדבר
 בלשון יחיד ואומר סלמח סה"ס נחתיך ש"ס נקבר ב"חך וב"ח
 ס"סגחתי ית' ותרבי צריב"י זרע ותגדלי וסצ"ו בעדי עדיים א"ת
 בעדי עדיים אלא בעדרי עדרים. ומסארז"ל עהידס א"י לסוליא
 לסוקאוס וכלי מילת ע"ס סקב"ס ב"מלרים כלצ"סס וכניקס ד"ס
 מסלע ושמן מחלמים לור :

א"תא צ"ס סכיות בדרוס פסח דרוס ג' על ענין גדלות ז"ל סגדל
 כליל פסח סחכלית כגדול וסיהס כנאלוס רמוזס בפסוק
 ס"ד"ס סלמנס יש יהרון לס"ס מסל פסח וכו' וז"ל וענין ז'
 רמוז בפסוק אחד ססדרוסו בעלי ססגדס כליל פסח לאומר סחך
 ודר ססגדס וסוא פסוק ותרבי ותגדלי וסצ"ו בעדי עדיים וסוא

וְאֵעָבֹד עֲבוֹדָה וְאֶרְאֶה : מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמִּיךָ : וְאִמְוִיר עֵי אוֹתְנוּ הַמְצָרִים וְיַעֲנוּנוּ וְיִתְּנוּ עֵינֵינוּ
 לָךְ בְּדַמִּיךָ תַּיִ : וְאִמְרָה לָךְ בְּדַמִּיךָ תַּיִ : עֲבוֹדָה קָשָׁה :

וְיִשְׁכַּחַת עֲלֵיבִי וְיִצְרַחַךְ : מִתְמַגְלֵטָא בְּדַמִּיךָ : וְקַלְתָּ לִּי בְּסִבְבַּב דְּמַסְסִי לָנָא אֶל־מְצָרֵינוּן : יַעֲדֵךְ בְּוִנְיָא וְיַעֲלֵנוּ עֲלֵינוּא : כִּדְבָרָא צְעֻפָא :
 תַּעֲשִׂישִׁין : וְקַלְתָּ לִּי בְּסִבְבַּב בְּסִיד תַּעֲשִׂישִׁין :

שמחת יו"ט

עס מס שזיארנו כי עתה צוילאח מלרים רבס וגדל ז"א צחללנוסף גמ-הווא ער-שוניאנו ונגלה-בנו : ועקרה
 מדריגות גדולחו צפ"א עד שגדל עד חג"ס דלו"א שחס בחינת סחור
 עולאון ושס בחג"ס מקוס סדדים וסעדים וזמ"ס וחרצי וסגדלי וס
 שדים נכונו ואמר וחרצי ננגד גדלות א' דכס"י וסגדלי ננגד גדלו'סו וס
 שני וצויר סענין גדלות שני איזכו מקומו ואמר וסצו"י בעדי עדיי
 וסס ג' שמות אכדע"ס ג"י נגד שסס צג' ספירות חג"ס צעדי ס
 א' עדיוס שניס ס"ז שלכס שסס בחג"ס שסס מקוס סדדים וסעדי
 וזכו שרמז שדים נכונו וכו' ע"כ א"ס מכאן אסס למד שפסוק ז
 חייב לאומרו דרמוז צו סבת גאולת מלרים שזכו אצותינו :

לו פן ירבה : והיה כי תקראנה מלקמה :

מִן־הָאָרֶץ :

מִן־הָאָרֶץ :

וְיִשְׁכַּחַת עֲלֵיבִי וְיִצְרַחַךְ : מִתְמַגְלֵטָא בְּדַמִּיךָ : וְקַלְתָּ לִּי בְּסִבְבַּב דְּמַסְסִי לָנָא אֶל־מְצָרֵינוּן : יַעֲדֵךְ בְּוִנְיָא וְיַעֲלֵנוּ עֲלֵינוּא : כִּדְבָרָא צְעֻפָא :
 תַּעֲשִׂישִׁין : וְקַלְתָּ לִּי בְּסִבְבַּב בְּסִיד תַּעֲשִׂישִׁין :

שמחת יו"ט

עשו המשחותים וכל א' יא' עונשו כפי רשעו וסקצ"ס לוס למשחותים
 וכל ציח שים צו ס"י זס סדסס נהון על כמשקוף ועל שחי סמזוזת אין
 סרשח רשוח לוכנס וזסו ופסס ס' וכו' וכפל ואמר לך בדםיך חיי צ"פ
 חיי סוף צעו"ס וחי סנשמש לעו"ס צ צעטיסס סחינו ס"ס
 סממרו ססחינו סקצ"ס צעו"ס ובעו"ס רמזס סמניד אס"כ
 חיי סעו"ס אמר וירעו אוחנו סמלרים כלומר עשו אוחנו
 ססחינו וזסו חיי עו"ס צ וזסו חיי עו"ס צ וזכח סעונוט ווחנו עלינו עזוס
 קסס וכנגד חיי עו"ס צ אמר :

וְאֵעָבֹד עֲבוֹדָה וְאֶרְאֶה : מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמִּיךָ : וְאִמְוִיר עֵי אוֹתְנוּ הַמְצָרִים וְיַעֲנוּנוּ וְיִתְּנוּ עֵינֵינוּ
 לָךְ בְּדַמִּיךָ תַּיִ : וְאִמְרָה לָךְ בְּדַמִּיךָ תַּיִ : עֲבוֹדָה קָשָׁה :

וַיַּעֲנוּנוּ: כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וַיִּשְׁמְרוּ עִרְוֵי שָׂרֵי מִסֵּי
לְמַעַן עֲזֹרוּהוּ בְּסִבְלוֹתָם: וַיִּבֶן עַל
מוֹסְכְּנוֹת לְפָרְעָה: אֶת־פְּתוֹם: וְאֶת־רַעְמֶסֶס:

וַיִּבְנוּ בִּיְהוָה: בְּמֵאֵי־אֲנָקָא: וַיִּבְנוּ עַל־יְמֵי כְדִמְרֵי צִטְבָּא: לְאַגְ'
וַיִּבְנוּהוּם פִּירְחִימוּלְהוּם וְכִנּוּ קַרְוִיָּה בְּסִפְּאָן לְפָרְעוֹן
אֵלֶּא פִּיּוּם: וְאֵלֶּא עֵין אֶל־שִׁמְסִים:

שמחת יו"ט

כי הקראנס מלחמס וגזרו עליסס שישליכוס ליאור וזכו
סעולס כזס:

וַיַּעֲנוּנוּ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמְרוּ עִרְוֵי שָׂרֵי מִסֵּי
עַל פִּי־עַם חָלוּ לוֹ בְּזוֹאֲרוֹ מִלֶּבֶן שֶׁל לְבָנִים שֶׁסוּא הֵחָ
לַעֲבוֹד אוֹתוֹ סוּיָם סוּיָאוֹ יִשְׂרָאֵל כֹּל כַּחַס וְכַסּוּפֵרִים כַּחֲצִיִּם כִּי
לַעֲסוֹק בְּכָל יוֹם כַּיּוֹם כֹּזֵב וְכָל כַּשְׁבָּעִים נִילוּדוֹ בַּחֲצוּלָה זוֹ חוּץ מִשְׁנֵי
לִוֵי וְיֹשְׁבֵי־בֵיתוֹ וַיִּדְעוּ שֶׁמִּזְרֵי־מִשְׁקָרִים וְלֹא נִכְנְסוּ בְּשַׁעַר
כָּלל וְכִי עוֹסְקִים בַּחֹרֵס וְנִימוּלִים כַּמִּיִּם כִּי שִׁמְרוּ וְכוּי וְלִזְמַן וַיִּשְׁמְרוּ
עַל־יָד עַל לִיֹּאֵר פִּרְעֵס כְּדִי שִׁיבְחֵדְלוֹ אוֹתוֹ סוּיָם יִשְׂרָאֵל לְכַבֵּד
פִּרְעֵס לְמַעַן עֲנוּתוֹ בְּסִבְלוֹתָם שִׁישָׂאֵר עֲלוּסָם לְיִשְׂרָאֵל לַחֹק בְּכָל יוֹ
וּיּוֹם וְסִיִּים עָרֵי מַסְכְּנוֹת לְפָרְעֵס אֵת פִּיחֹס וְאֵת רַעְמֶסֶס וְצִמְרֵי
דְסוּעַס פְּלוּגֵי רֵב וְשִׁמּוּאֵל חֵד אֲמַר פִּיחֹס שִׁמְסֵי וְלִמְסֵי קִרְרָא שִׁמְסֵי
רַעְמֶסֶס רֵאשֶׁן רֵאשֶׁן מִחֶרוּסָם וְחֵד אֲמַר רַעְמֶסֶס שִׁמְסֵי וְלִמְסֵי קִרְרָא שִׁמְסֵי
פִיחֹס רֵאשֶׁן רֵאשֶׁן פִּי חֶסֶס בּוֹלְעוֹ וּמוֹכֵרָה אֵחָס לּוֹמַר אֵלּוֹ וְאֵל
דְּבָרֵי אֲלֵסִים חִיִּים כִּי שִׁיבְסֵי לְדַקּוֹ רֵאשֶׁן רֵאשֶׁן פִּי חֶסֶס בּוֹלְעֵי

וַיַּתְנוּנוּ עִרְוֵי עֲבָדָה קָשָׁה: כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וַיַּעֲבִידוּ
מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרְדָּי:

וַיִּבְנוּ עַל־יְמֵי כְדִמְרֵי צִטְבָּא בְּמֵאֵי־אֲנָקָא: וְכַדִּימוּ סִפְּאָן אֵלֶּא כִּינּוּ
וְכַדִּימוּ אֵלֶּא בְּצִטְבָּא:

וַיַּצְעֵק אֱלֹהֵי־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֶת־קוֹלֵנוּ: וַיֵּרָא אֶת־עֲנֵיֵנוּ: וְאֶת־עֲמֵלֵנוּ:
וְאֶת־קִרְוֵנוּ:

וַיִּבְנוּ בִּיְהוָה: בְּמֵאֵי־אֲנָקָא: וַיִּבְנוּ עַל־יְמֵי כְדִמְרֵי צִטְבָּא:
וַיִּבְנוּהוּם פִּירְחִימוּלְהוּם וְכִנּוּ קַרְוִיָּה בְּסִפְּאָן לְפָרְעוֹן
אֵלֶּא פִּיּוּם: וְאֵלֶּא עֵין אֶל־שִׁמְסִים:

שמחת יו"ט

וגם מהרוסס ועעס לזס כחצ כאר"י ז"ל שכוו גלגול דור ספלגס
מסס חטלו בחומר ומכס בלצניס ומכס בצנין וכקצ"ס סענישס
מדס כנגד מדס ולכך כל א' וא' נחפס בתי"דה רשעחו כמו סכיס
עושס באזיס עסק צדור ספלגס גס עחס נלכד ברשעו ולז"א וסכי
לכס סלצנס סעשו לאצן סעשו בנזרזיס וכן וכחמר סיס לכס לחומר
ולכך עד שישלימו חוק רשעס אחס לחחס למזוא סיהמלא סחשצון
כבר אכלו פרי רשעסס סולךך סקב"ס לזיוח פִי חסוס בילעו וגס
רֵאשֶׁן מִחֶרוּסָם וְזָכוּ וַיִּבֶן עָרֵי מַסְכְּנוֹת לְפָרְעֵס אֵת פִּיחֹס וְאֵת רַעְמֶסֶס:
וַיַּצְעֵק אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכוּי וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלֵנוּ וְכוּי
מֶלֶךְ מִזְרַיִם וְכוּי כִּי סֵס יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לֶסֶס סְחֵי דִאְגוּת א' לַעַר

סדר הנדה של פסח

וּנְצַעַק אֱלֹהִים אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ : כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וַיֵּרָא אֶת־עַנְיָנוּ : זוֹ פְּרִישׁוֹת דִּדְךָ־אֶרֶץ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים : וַיֹּאנְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֶבֶדָה וַיִּזְעְקוּ : וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל־הָאֱלֹהִים : מִן־הָעֶבֶדָה :

וַיֵּצֵר כְּנָא אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲבֹהַיִנָּא : כְּמוֹ אֲנָקָא : וַיִּבְּאן פִּי־אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲבֹהַיִנָּא אֶל־פִּתְרֵי־הַחַיִּים : וַיִּמְאֵת אֶלְמָאן מִצָּר : וַתִּקְהַרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן אֶל־כְּרָמָא וַיִּצְרְכוּ : וַיַּעֲבֹד אֶרְבַּתְהוֹם אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי מִן אֶל־כְּרָמָא :

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלֵנוּ : כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת גַּאֲקָתָם : וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ : אֶת־אֲבֹרְהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב :

וַיִּסְמַע אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי צוֹטְנָה : כְּמוֹ אֲנָקָא : וַיִּסְמַע אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי שְׁנֵקְתְהוֹם : וַיִּדְבֵּר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶהְרֹן : מַעֲאֲבְרָהִים מַעֲאֲבְרָהִים וּמַעֲרִיבְרָהִים :

שמחת יו"ט

העבודת קשה מאוד שנית פרעה נחמלאח סאחו ולמס אין סקצים כפרע ממנו כבר זכרו כל ניס'ק שיש בארנו ולז"א : וַיִּקְרֵי צוּמִים וַיְסִי לִי לָעַר וַיִּשׂוּן לִי לָעַר אֲבָל וַיְסִי צוּמִים סְרָבִים וּדְלֹא לָעַר וּמִסּוֹ לָעַרס אַחַת וַיִּמַּח מֶלֶךְ מַלְרִים וּכְבַד זִכְרוֹ וַיִּסְק שְׁלֹ

סדר הנדה של פסח

וַיֵּרָא אֶת־עַנְיָנוּ : זוֹ פְּרִישׁוֹת דִּדְךָ־אֶרֶץ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים :

וַיֵּצֵר כְּנָא אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲבֹהַיִנָּא : כְּמוֹ אֲנָקָא : וַיִּבְּאן פִּי־אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲבֹהַיִנָּא אֶל־פִּתְרֵי־הַחַיִּים : וַיִּמְאֵת אֶלְמָאן מִצָּר : וַתִּקְהַרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן אֶל־כְּרָמָא וַיִּצְרְכוּ : וַיַּעֲבֹד אֶרְבַּתְהוֹם אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי מִן אֶל־כְּרָמָא :

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלֵנוּ : כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת גַּאֲקָתָם : וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ : אֶת־אֲבֹרְהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב :

וַיִּסְמַע אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי צוֹטְנָה : כְּמוֹ אֲנָקָא : וַיִּסְמַע אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי שְׁנֵקְתְהוֹם : וַיִּדְבֵּר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶהְרֹן : מַעֲאֲבְרָהִים מַעֲאֲבְרָהִים וּמַעֲרִיבְרָהִים :

וְאֶת לְחַצְנוֹ : זֶה הַדְּחָק : כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וְגַם רָאִיתִי

שמחת יו"ט

אבל סדאגס בלב ולז"א ויאנחו בני ישראל וסלרס סשניח מן סעבודס ויזעקו ואמר צווס"ק כל ספלס אס לא סוליאס מפיו אינס ספלס לכך לאחר שאמר מן סעבודס ויזעקו אמר והעל שועחס אל סאלכוס מן סעבודס כו אין ביד סמלאכוס סממוכוס לסעלות סספלס ססווא בלב כדכתיב רק ספסוס נעות אבל סו"ת צווחן לב חוקר כליות

את־החֶמֶץ : אשר מצרים : לוחצים אתם :

וְאֵלֶּיךָ אֵיךְתִּנְּנָה : הַדָּבָר אֶל־עֲבָדֶיךָ : כִּמֹּא אֲנִיכֶם : וְאֵלֶּיךָ נִשְׁבַּחְתָּ : וְאֵלֶּיךָ אֵיךְתִּנְּנָה : מִצְרַיִםהַזֶּה :

וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם : בְּיַד הַזֶּקֶן וּבְזִרְוֹעַ נְטוּיָה : וּבְמִזְרָג גְּדוֹל : וּבְאִתּוֹחַ וּבְמִוִּפְתֵּיחַ :

וַיִּבְרַחֲנָה אֶלֶּלֶה מִן מִצְרַיִם : בְּיַד אֶל־שִׁיבָה : וּבְכַף־רַגְלֵי אֶל־מִסְבִּיבָה : וּבְכַף־קַוְּיָה אֶל־עֲצִימִים : וּבְכַף־עֵינַיִם וּבְכַף־אֹזְנִים :

וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם : לֹא עֲרִידֵי־מִלֶּאֶךְ : וְלֹא עֲרִידֵי־שָׂרָף : וְלֹא עֲרִידֵי־

שָׁלִיחַ : אֱלֹהֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבֹּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ : שְׁנֵאמַר. וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילֵהָ הָזֶה : וְהִפִּיתִי כְרִי־בְכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד־בְּתֻמָּה :

שמחת יו"ט

רוחם מש"כ מלכ"ש הממונים להטלות החפלות ויודעים כי לא סולאו הכקשם בפיסם לכך אמר בפסוק שאחריו וירא אלסוס את בני ישראל וידע שדואגים בלזם מאחר שבררו ניס"ק לריך לשבר קליפת פרעם לכך סיים וידע אלסוס ששיבר קליפתו מלשון וידע בם את אנשי סוכות :

בְּכֹל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם : אַעֲשֶׂה שְׁפָטִים : אֲנִי יְהוָה :

וְיִבְרַחֲנָה אֶלֶּלֶה מִן מִצְרַיִם : לֹם עֲבָדֶיךָ מִלֶּךְ : וְלֹם עֲבָדֶיךָ מִחֶרֶק : וְלֹם עֲבָדֶיךָ מִכֶּסֶף : אֵיךָ אֶל־תִּקְדָּם תִּפְאֶרֶךָ הוּא בְנוֹאֵךְ בּוֹ מִצְרַיִםהַזֶּה : כִּמֹּא אֲנִיכֶם : וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַזֶּה : מִלֶּלֶת נְטוּיָה בְּיַד אֶרֶץ מִצְרַיִם מִן אֲנִיכֶם וְאֵלֶּה טְהוּמָה : וּבְכַף־כַּתְּמִיבֵיךָ מִצְרַיִם אַעֲנֵט הַטְּוּמָה : אֲנִי אֶלֶּלֶה :

וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : אֲנִי וְלֹא מִלֶּאֶךְ : וְהִפִּיתִי כְרִי־בְכוֹר אֲנִי וְלֹא־שָׂרָף : וּבְכֹל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אַעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא־שָׂרִיחַ : אֲנִי־יְהוָה : אֲנִי־הוּא : וְלֹא־אַחֵר :

בְּרַחַת פִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם : אֲנִי וְלֹם־מִלֶּךְ : וְקַמְלַת גְּמִיט כִּפּוֹר אֵיךָ : וְלֹם טְחֶרֶק : וּבְכַף־כַּתְּמִיבֵיךָ מִצְרַיִם אַעֲנֵט הַטְּוּמָה אֲנִי וְלֹם מִכֶּסֶף : אֲנִי־אֶלֶּלֶה : אֲנִי־הוּא : וְלֹם־אֲחֵר :

שמחת יו"ט

בְּרַחַת פִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם : אֲנִי וְלֹם־מִלֶּךְ : וְקַמְלַת גְּמִיט כִּפּוֹר אֵיךָ : וְלֹם טְחֶרֶק : וּבְכַף־כַּתְּמִיבֵיךָ מִצְרַיִם אַעֲנֵט הַטְּוּמָה אֲנִי וְלֹם מִכֶּסֶף : אֲנִי־אֶלֶּלֶה : אֲנִי־הוּא : וְלֹם־אֲחֵר :

סדר הגדה של פסח

סדר הגדת של פסח

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ: זְכוֹרָנָם לְבִרְכָתָהּ: כְּשִׁירַד הַקְדוֹשׁ יְתָד: גִּיד וְנַעֲשֶׂה עִמָּם מְלַחְמָה: אָמַר לָהֶם:
 בְּרוּךְ הוּא: עַל הַמְצָרִים בְּמְצָרִים: יְיָ דַעֲתִי מִתְקַרְרָת: עַד שְׂאֵרֵךְ אֲנִי בַעֲצָמַי: אֲנִי
 עִמּוֹ: תִּשְׁעַת אֲלָפִים רַבָּבוֹת: מֵהֶם מְלַאכֵי אֲעֻבְדֵי: אֲנִי בְּגִדוֹלְתִי: אֲנִי בְּקִדּוּשְׁתִּי: אֲנִי
 וּמֵהֶם מְלַאכֵי בָרָד: וּמֵהֶם מְלַאכֵי זֵיע: וּמֵן

מְלַאכֵי רֵתֶת: וּמֵהֶם מְלַאכֵי הַלְּחָלָה: וְרַבָּה: סְאֵרְתָּנָא: ד' בְּרָהוּם לְלִבְרָפָא: דָּמֵן תַּנְיָא אֶל־מִקְדָּם תַּקְבָּרָךְ
 וְהַלְּחָלָה: אוֹהֶזֶת לְמִי שְׁהוּא רוּאֵה־אוֹתָם: אֵם: הוּא: עָלָא אֶל־מְצָרֵינוּן בְּמַצָּר אֲנִתְרֵדוּ טַעוּ: תַּסַּעֲתֵלְאָךְ
 לְפָנָיו: רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם: וְהָלֹא מְרַךְ בְּשׂוּר וְדָבָא: מְנַהוּם מְלַאכֵיפֶת בָּאָר: וּמְנַהוּם מְלַאכֵיפֶת בָּרָד: וּמְנַהוּם
 כְּשִׁהוּא יוֹרֵד לְמַדְחָמָה: שָׂרְיוּ וְעַבְדֵּיו מְקִיְיִפֶת כְּצֵיע: וּמְנַהוּם מְלַאכֵיפֶת רַגִ'ף: וּמְנַהוּם מְלַאכֵיפֶת כְּצֵי אֲצֵ"א:

שמחת יו"ט

הַטַּעַם כּוֹלָחִים וְכַסִּיב לֹו הַקַּבֵּ"ס אַחֲזוּ כַּסָּא כְבוֹדוֹ וְכַחֲזוּ
 כַּכּוּסָּה שְׂכַסְמוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵימִיּוֹת הַעוֹלָמוֹת וְכַס מַחֲלוּנוֹת
 סָרְרִי ז"ל ע"פ כֵּן אַרְבַּלֶּס לַעֲקוּ חוֹלֶס ר"ל שֶׁכַּס מַחֲלוּנוֹת
 כַּשְׂמֹת וּמַשֶּׁה רְבִיבֵי עו"ס לֹא סַסְפִּיק לוֹ בְּזֹאת הַטַּעֲנָה שֶׁאִפְשָׁר
 לִכְרוֹיֵם אַחֲרוֹם מֵלֶשׁ לִפְנֵי הַקַּבֵּ"ס מֵכַּל לִילּוֹד אִשֶׁשׁ בִּינֵינוּ וְכוּל
 לִכְרוֹיֵם שְׂכַר סַרְסָרוֹת א"ל הַקַּבֵּ"ס כַּחֲזוֹר לֶכַס חַשׁוּבָה וְרַמְזוֹ לוֹ
 שְׂטַעֲנוֹן אֲדַרְבֵּה הוּא גְדוֹל מֵכַס לִכְךָ א"ל כַּחֲזוֹר לֶכַס הַטַּעֲנָה שְׂטַעֲנוֹן
 כֶּסֶס הַגְּדוֹלִים חִבִּיא רַחִיב שֶׁסְּלִיקִים גְּדוֹלִים מִמְלַכֵּ"שׁ וְכַסִּיב מֵרַב
 מַחִירָא אֲנִי פֶן יִשְׂרַפּוּנִי בַּכַּל שֶׁצְּפִיכֶס וְחִימָא אִשׁ טַעֲנוֹן וְכַסִּיב
 עוֹמֵדִים צְפִנִי סְדוּיָכִים יוֹכֵל טַעֲנוֹן לִסְכוֹת כַּטַּעֲנוֹן לִפְנֵיכֶס וְאִי־
 יִשְׂרַפּוּכֶם בַּכַּל שֶׁצְּפִיכֶס אִלֹּא שְׂטַעֲנוּיִם שֶׁכַּס פֶּס קְדוּשׁ פֶּס כָּס

שמחת יו"ט

בְּכַבּוּדוֹ: וְאַתָּה מְרַךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוֹשׁ בְּר
 הוּא בְּיָיִן עַלֵינוּ: שְׂאֵנְהָנוּ עַבְדֵיךָ: וְהֵם בְּ

הַטַּעַם כּוֹלָחִים וְכַסִּיב לֹו הַקַּבֵּ"ס אַחֲזוּ כַּסָּא כְבוֹדוֹ וְכַחֲזוּ
 כַּכּוּסָּה שְׂכַסְמוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵימִיּוֹת הַעוֹלָמוֹת וְכַס מַחֲלוּנוֹת
 סָרְרִי ז"ל ע"פ כֵּן אַרְבַּלֶּס לַעֲקוּ חוֹלֶס ר"ל שֶׁכַּס מַחֲלוּנוֹת
 כַּשְׂמֹת וּמַשֶּׁה רְבִיבֵי עו"ס לֹא סַסְפִּיק לוֹ בְּזֹאת הַטַּעֲנָה שֶׁאִפְשָׁר
 לִכְרוֹיֵם אַחֲרוֹם מֵלֶשׁ לִפְנֵי הַקַּבֵּ"ס מֵכַל לִילּוֹד אִשֶׁשׁ בִּינֵינוּ וְכוּל
 לִכְרוֹיֵם שְׂכַר סַרְסָרוֹת א"ל הַקַּבֵּ"ס כַּחֲזוֹר לֶכַס חַשׁוּבָה וְרַמְזוֹ לוֹ
 שְׂטַעֲנוֹן אֲדַרְבֵּה הוּא גְדוֹל מֵכַס לִכְךָ א"ל כַּחֲזוֹר לֶכַס הַטַּעֲנָה שְׂטַעֲנוֹן
 כֶּסֶס הַגְּדוֹלִים חִבִּיא רַחִיב שֶׁסְּלִיקִים גְּדוֹלִים מִמְלַכֵּ"שׁ וְכַסִּיב מֵרַב
 מַחִירָא אֲנִי פֶן יִשְׂרַפּוּנִי בַּכַּל שֶׁצְּפִיכֶס וְחִימָא אִשׁ טַעֲנוֹן וְכַסִּיב
 עוֹמֵדִים צְפִנִי סְדוּיָכִים יוֹכֵל טַעֲנוֹן לִסְכוֹת כַּטַּעֲנוֹן לִפְנֵיכֶס וְאִי־
 יִשְׂרַפּוּכֶם בַּכַּל שֶׁצְּפִיכֶס אִלֹּא שְׂטַעֲנוּיִם שֶׁכַּס פֶּס קְדוּשׁ פֶּס כָּס

וְרַגְלָא יִכְבֵּז אַצְוָא : תַּמְסַף לְמִן אֲדָרָי הוּא נְאֻזְרָהוּם : קְאֵלֵי קְרָא
 יֵא סִיד ג' מִיע אֶל־עֲאֵלִים : וְהוּדָא צִלְמָן לְחַם יָדִים : לְמִן
 לְחַרְוֵפָא : דְּוָיֵאסוּ וְעִבְדוּ סַסְתְּחָאוּטִין פִּי וְאֵן בּוֹ : יֵאנְתָא עַל־בְּתַמּוּרִים : בְּנִמְלִים : בְּבָקָר וּבְצֹאן : דְּבָר : כְּבֵד
 מְצִלְמִן אֶל־צִלְמִין אֶל־מְקַדֵּשׁ תְּבַאבְדָּהּ הוּא תְּאֵבִים עֲלִינָא : אֵד נִן
 עֲבִידָהּ וְהוּם בְּנִין אֶחְדָּהּ : נְנִזְל וְנִצְנַע מִעָהוּם רַחֲבָהּ : קְרָא לְדָר
 לִים הָאֲטָרִי וְכֵד : אֲפָא אֵן־אֲנִזֵּל אֲנָא פִיר־וֹתִי : אֲנָא פִי וְזֵר
 אֲנָא פִי עֲצִמוּתִי : אֲנָא פִי תְקָרִים : אֲנָא אֲפֵלְהָ : אֲנָא
 וְלִם אֲאָכֵר :

שמחת יו"ט

לא נטמאו בטומאת מלרים לז"א חורס שחס ניחן לי מס
 צס וכו' ומאחר שכיח סמחנס אין צס שכר סרסור ועוד ס
 גדול (חורס) למלרים ירדחס לפרעס כסחעצדחס ואפ"י לפי ס
 לא סוריד ס' אהכס למלרים ירדחס פן חאחוז צכס עומאח מ
 ולא יוכלו לללח וא"כ אדרצבס מוזס ראיכ שישראל גדולים ממ
 ע"כ. (חזרו וטענו טענס חדשס רצש"ע חמדס גנוזס שס
 משהעשע צכ קודס צריאח סעולס ואחס מבקס ליחנס לצ"ו ס
 זאח סטענס יאמרו לצ"ו של א יחאנס שאינו יודע ערך סמקח
 סקצ"ס כחוצ צו אח מי כועץ ויצינסו אצל עענחס שיש שני
 מחנס אחח מחנס גדולס חסוס ע"י :

בִּיד חֲזָקָה : זו הַדְּבָר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : הִנֵּה יָד־יְהוָה
 יְהוּה הַזֵּה בְּמִקְנֵה אֲשֶׁר בְּשָׂרָה : בַּסּוּסִים :
 בְּבָקָר וּבְצֹאן : דְּבָר : כְּבֵד
 מֵאֵד :
 אֶל־שְׂדֵינָדָא : הָאֲדָא אֶל־וּנְבָא בְּמָא אֲנָקָא : הוּדָא צִרְבָּתָא
 אֲפֵלְהָ : סֵאבְנָא בְּטַרְשֵׁן אֲדָרָי בְּל־סְחָרָא : בְּל־כִּיל : בְּל־חַמּוּר :
 בְּל־ג' מִיע : בְּל־בָּקָר : וּבְל־ג' נָבִים : וּנְבָא תְקִיל ג' נָא :
 בְּזֵרוּעַ נְטוּיָה : זו הַחֶרֶב : כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וְחָרְבוּ
 שְׂרֹפֵה בְיָדוֹ : נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַם : חֲזָקָה

בְּדָרָא אֵע אֶל־מְסֻדָּדָא : הָאֲדָא אֶל־סִיף : בְּמָא אֲנָקָא וְסִיפּוֹ בְּסִלְוֵתָא
 כִּיֵּידוֹ : מְסֻדָּדָא עֲלָא דָּאֵר אֶל־סְלָאם :

בְּמִזְרָא גְדוּלָה : זֶה גְלוּי שְׂכִינָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר :
 אֵו רִיגְסָה אֶלְהִים לְבָא לְקַחְתִּילוֹ
 גְּוִי מְקַרְבִּי גְוִי : בְּמִסּוֹת בְּאִתּוֹת וּבְמוֹפְתִים :

שמחת יו"ט

נִרְאָה לפרש צס"ד דחמשכ מניס אלו שלקו מסג' גבורות מנלפ"ך
 וכן עשס דכע"ס כשנלחס עס גלוח סרשע לקח חמשכ חלוקי
 אכניס שכוס גלוח א' מס' סיגי גבורות מנלפ"ך וסו"ח עשאס לו אכנ

וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבְזִרְוֹעַ נְטוּיָה : וּבְמִזְרָאֵי שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה פַעֲמִים יִזְרוֹק יַיִן מִן הַכּוֹס לְכֹל בְּשִׁלְשָׁה תִּיבוֹת דָּם וְאֵשׁ וְתַמְרוֹת גְּדוֹלָיִם : כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ :

וּבְאֶכְלוֹת אֵל עֲצָיִם : הָאֵדָא תַנְיָא אֶל-שְׂכִינָה פְּמָא אֲנָקָא : יְיָ גָּרַב אֶפְלָה לְיִגְיָ לְיִיבְדָּ לֹא שְׁעָב מִן וְאֵט שְׁעָב בְּמַגְרִיבָא בְּאִיּוֹת וּבְבְרָאֵהוּן : וּבְחַרְוֵבָא וּבְיִיד אֶל-שְׂדֵינָא : וּבְבְרָא אֶל-מְסוּדָא : וּבְאֶכְלוֹת אֶל-עֲצָיִם : פְּגִ' מִיע אֶדְרִי צָנַע לְבוּס וּבְבְרָאֵהוּן : הָאֵדָא אֶל-דָּם פְּמָא אֲנָקָא : וּבְעֵלְתָּ בְרַחֲמַן כָּל-סְמָרָא אֶפְלָה אֶלְאֶהָבוּס : בְּקַצֵּר לְחַצְרָאֲפִךְ :

וּבְאֹתוֹת זֶה הַמַּטָּה : כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וְאֵדָבָר אַחֵר : בְּיַד חֲזָקָה שְׁתִּים : וּבְזִרְוֹעַ נְטוּיָה הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיַדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ : אֶת הָאֹתוֹת :

וּבְאִיּוֹת : הָאֵדָא אֶל-עֲצָא : פְּמָא אֲנָקָא : וְאֵלָא אֶל-עֲצָא הָאֵדָא וְלֵאמֹר תִּיבְדָּב : אֶדְרִי תַצְנַע-כִּי אֵלָא אֶל-אִיּוֹת :

שמחת יו"ט

אי לכשקיט לבו של דוד לרמוז לו במכס אחת ימותנו ולא ישנו לו וכניסה בחרמילו ולא נראו וזידו מקל סתם נראות שפצות כלקב"ס סככו לגלית צלרעה על מלחו ונטעס עיגול שם וכאשר של כלב ומרחוק יכסו באזן כאמרם ז"ל ואחא חוטרלא וסכס לכלב ולכך כעס גלית באומרו סכלב סוא כי באת אליו במקלות ומס עשו

עשן ובעשר מכות. הרי יג וברצ"ך עד"ש באח"כ הרי י"ו שחרבו ת"י יש בו י"ו פיות שנא' וחרב פופיות בידם י"ו פיות. ומה שישאר בכוס ברכה ומססין המצות.

וּבְמוֹפְתִים זֶה הַדָּם : כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : דָּם : וְאֵשׁ : וְתַמְרוֹת-עֵשֶׂן :

וּבְבְרָאֵהוּן : הָאֵדָא אֶל-דָּם פְּמָא אֲנָקָא : וּבְעֵלְתָּ בְרַחֲמַן כָּל-סְמָרָא וּבְל-אֶרֶץ' : דָּם וְנָאָר : וְלְוִאָלִיב דִּיכָאן :

וּבְאֹתוֹת זֶה הַמַּטָּה : כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר : וְאֵדָבָר אַחֵר : בְּיַד חֲזָקָה שְׁתִּים : וּבְזִרְוֹעַ נְטוּיָה הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיַדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ : אֶת הָאֹתוֹת :

וּבְאֶכְר : בְּיָד אֶל שְׂדֵינָה תְנַתִּין : וּבְכַרְאֵט אֶל סְמִדְיָא תְנַתִּין : וּבְאֶכְלוֹת אֶל-עֲצָיִם : תְנַתִּין : וּבְאִיּוֹת תְנַתִּין : וּבְבְרָאֵהוּן תְנַתִּין :

שמחת יו"ט

שם וכאשר של כלב ומרחוק יכסו באזן כאמרם ז"ל ואחא חוטרלא וסכס לכלב ולכך כעס גלית באומרו סכלב סוא כי באת אליו במקלות ומס עשו

כאן ישפוך ביו"ד סכות יו"ד פעמים

הן המשיים מפות : במצרים מה הוא אומר :
אלו עשר מפות : שהביא הקדוש ברוך הוא אמרו התרטומים אל-פרעה אצבע אלהים
על המצריים במצרים ואלו הן : דם צפרדע : ועלתים מה הוא אומר : וירא ישראל
בנים ערוב דבר שחין ברוך ארבה השתתיד הגדולה אשר עשה יהוה במצרים ויראו
עם את-יהוה : ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו :

הואוולי עשר צרכאת : אפדי ג'אב אל-מקום תקאכד-הוי יוסי הגלילי יקול : מנין אנתא תקול אד' אנצ'רבו אל-מצריון
עלאת אל-מצריון במצר והואוולי הום : דם צפרדע קטן פירמצר עשר צרכאת : ועלה אל-בחר אנצ'רבו כמסין צרכא :
כלמ' וזכא קרת ברוך ג'אד עתמאי קתל' אל-בביר : ער איש הוא יקול : וקאלו אל-מנ'מין אלא פרעין קרת אעלה
ויה : ועלמ' אל-בחר איש הוא יקול : ונצ'ר יסראיל אלא יה אר
יטא : אר'י אנט אעלה בכצר : וכאפו אל-קום בן-אעלה :
ואמנו באעלה ובמוסה רסולו :

כאן ישפוך ג"ם
רבי יהודה היה נותן בהם סמנים : דצ"ה ע"ה
באת"ב :

רבי יהודה פאן גאטי ביהום גי'שיו : דצ"ה ע"ה עדיש באת"מה לחו באצבע ; עשר מפות . אמור מעתה

רבי יוסי הגלילי אומר : מנין אתה אומר שפ
המצריים במצרים עשר מפות : ועל הי

שמחת יו"ט

זכס כיתס נחסרת ממלחס עד סיפס וכל אי' וא' פנקסו פתוח
זה דייק לישנא ר' יכודס כוס נוחן צכס סימניס ר"ל צמלריס :
ר"י כוס נוחן צכס וכוי מפרשים ז"ל אמרו המכות מג' סיבות כס
אי' שסקצ"ס מזוי ומשניה שנית לסראות לו שכוא אלפי ישראל
ומרו שלח עמי וועדנו שלושית שכוא מושל על סכל כי סכל

שמחת יו"ט

רנ"י יכודס כוס נוחן צכס סימניס ותימאל למס אלצריך
יכודס לעשות סימניס וכוא ר"ה כדי שלא נשכח זיל קרי
רצ כוא נקח ס"ת-ונחוי ושמעתי שיש מפרשים מאי דקאמר
ר"ל חקוקס צמלח סמלרי וכאשר צלס סמכס ושמשס כסכל

במצרים לקו עשר מכות : ועל הים יצא

ארבע צ'רבות פמא אנקאא : ירסל ביהום שדנית גצ'כו חפניא וצבט

חמשים מכות :

וצ'קא פרסלת מלאיבת אל רדיון : חפניא ואתרא : וצבט חמסין :

ג' י' ש קר אנצ'רכו בקרא : אשר צ'רבות : קול מנסע

אנצ'רכו אשר צ'רבות : ועלא אל-בחר אנצ'רכו כמסין : ועלא אל-בחר אנצ'רכו :

קאמין צ'רבות :

רבי אצ'יעזר אומר : מנין שכל מכה ומכה

שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים : מנין שכל מכה ומכה :

במצרים : היתה של-ארבע מכות שנאמר : יש

בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מל במצרים : היתה של חמש מכות שנאמר : ישלח

רעים : עברה אחת : וזעם שתים : וצרה שלבם חרון אפו. עברה וזעם וצרה. משלחת מלאכי

משלחת מלאכי רעים ארבע : אמור מעוררים : חרון אפו אחת : עברה שתים : וזעם שרש :

במצרים לקו ארבעים מכות : ועל הים וצרה ארבע : משלחת מלאכי רעים חמש : אמור

מאתים מכות :

שמחת יום

רבי אצ'יעזר יקוי : מנין אר' כל צ'רבות וצ'רבות : אצ'די ג'א

כניסם לבסוף וצ'י ספסוק ויבא משה ואהרן אל פרעס ויאמרו

אליו כה אמר סי' הוא סי' דל"ך בשביל לסודיעך שסוא מלי ומשניח

ואלסי סעזרים לסראות שסוא אלסי ישראל ערשים נעשו ופוח לקס

בסוי' עד"ש עד מחי מאנה ליענות מפני לסראות שאני מושל על

כלל שכבר כתיב בצרד שסוא ריש סי' באח"צ א"כ רמז לזה קרא

קצלת ר' יסודס :

שמחת יום

מעטס ידיו ואולי ויוד מכות אס השלשט ישאר אחס ולמי תח

לא ידענו עד שבא ר"י וסימן אותס וסניח באחת סיתרס

באומרו באח"צ ידענו שלקס סיתרס שסקצ'ס מושל על כלל

סדר הגדה של פסח

מערתה: במצרים לקו חמשים מכורת: ועל-היגרו: לקו: מאתים ותמשים מכורת:

ר פי עקובא יקיל: קעין אד' פל צ'רבא וצ'רבא אצ'ר' ג'אב א'אדו
תקדם תבארך הוא ע'לא אל מצ'ריון במצ'ר פאנת מאל כנ
צ'רבאאת פמא אנקאל: ורסל כיהום שדנית גצ'בו חפניא וצ'ר
וצ'יקא פרסלת מלאיפת אל רדיון: שדנית גצ'בו ואתדא: חפניא
תנתין: וצ'קט תלאתא: וצ'יקא ארבעא: פרסלת מלאיפת אל רדו
כקסא: קיל בן אפאע פירמצ'ר אנצ'רבו כקסין צ'רבא: וע'לא א

קחר אנצ'רבו: מאתין וכקסין צ'רבא:

במה מעלות: טובות למקום עלינו:

אלו הוציאנו ממצרים: ורא עשה בהם שפטים
דיינו:

שמחת יו"ט

אלו סוליאנו ממזרים ולא עשה בהם שפטים דינו יש לסבין למ
סולרך המגיד לעשותם סירוגין סירוגין וסלא לבסוף כל
ועשאלם כעמיר גורנא באומרו סוליאנו ממזרים עשה בהם שפטים
וכו' כולם זא"ז בשבח אחד לכל צפ"א אבל בסדר הזה כזה
שכונחיו לדחות סילר שאינו רואה לסרבות בשבחו יח' ואכה
משיבין לו שאם צוה יש לך טענה שיש סכרה לעשות זה ו

סדר הגדה של פסח

מערתה: במצרים לקו חמשים מכורת: ועל-היגרו: לקו: מאתים ותמשים מכורת:

ר פי עקובא יקיל: קעין אד' פל צ'רבא וצ'רבא אצ'ר' ג'אב א'אדו
תקדם תבארך הוא ע'לא אל מצ'ריון במצ'ר פאנת מאל כנ
צ'רבאאת פמא אנקאל: ורסל כיהום שדנית גצ'בו חפניא וצ'ר
וצ'יקא פרסלת מלאיפת אל רדיון: שדנית גצ'בו ואתדא: חפניא
תנתין: וצ'קט תלאתא: וצ'יקא ארבעא: פרסלת מלאיפת אל רדו
כקסא: קיל בן אפאע פירמצ'ר אנצ'רבו כקסין צ'רבא: וע'לא א

קחר אנצ'רבו: מאתין וכקסין צ'רבא:

במה מעלות: טובות למקום עלינו:

אלו הוציאנו ממצרים: ורא עשה בהם שפטים
דיינו:

שמחת יו"ט

אלמר צוה ומס יש ליצר דחיה. טענחו דכילואס וסשפטוס כס
כוסס שבה א' דשטיכס נגזרו ועבדוס וענו אוחס ארבע מאות שנס
אחה וגס אה סגוי אשר יעבדו דן אנכי חלף לער סעבדוס וטינו
אייסרס איכ סכל שבה אחר:
ז"א אילו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיכס דינו לפ"ז על
מכת אלהיכס חייבים לשבחו שזה לא כחוב בגזירה. טענה
ומנגד זה טענה סקצ"ס שפטים באלהיכס כדי שיאמרו" מה טעם
בראל לא נשחטדו חלל כל אומס ולשון אלא במזרים כח אלהיכס
שזה זס סגור סקצ"ס סחס בארץ לא לסס ומלרים סחזיקו בהם
וכח אלהיכס לכך יש סכרה צוה לשפיט אלהיכס לבטל ערעור זה:
ז"א אילו עשה באלהיכס ולא סרג בכוריס דינו וטענה סמנגד
צוה סריגה בכוריס יש בה סכרה ססקצ"ס סכרה לו צוה
לאומרו בני בכורי ישראל ואס סמאן סנס אנכי סורג אה צק בכוריק
וא"כ יש סכרה ולא ישובח:

פס הרג' א: ג'י'בא לל'כא'ק עלוי'א:

לוי'קאן כר'ג'נא מן מצר: ולם צנע כיהום חקאמא

לוי'קאן צנע כיהום חקאמא: ולם צנע כמעבדא'תהום

לוי'קאן צנע כמעבדא'תהום: ולם קמל כפורהום

לוי'קאן קמל כפורהום: ולם טמא לנא אלא מא'להום

פאן'י'קפאן

פאן'י'קפאן

פאן'י'קפאן

פאן'י'קפאן

ו'מ'נין שנתן לנו את ממונ'ם. שנאמר וינצרו א

מצרים עשאוה כמצו'ה שאין בה דג'ני

ד'כר אחר עשאוה כמצו'ה: שאין בה דג'ן: ל'פלי

מ'ח'בב ה'כתוב: את ב'זת ה'ים: ו'ותר מ'ב'זת מצר'ת

א'לא מה ש'היה כ'ב'תים: נ'טלו ב'מצרים: ו'מה ש'היה

ב'ב'תי ת'שור'אות: נ'טלו על ה'ים: ו'כן הו'א או'מ'ר

ב'נפ'י יו'נה נ'ח'פה כ'כ'ס'ף: זו ב'זת'מצרים: ו'א'ב'רו'ה

ב'יר'ק'ק ח'רוץ: זו ב'זת ה'ים: ו'ת'ר'ב'י'ו'ת'ג'ד'ל'י'ו'ת'כ'ו'א

שמחת יו"ט

שמחת יו"ט

ל'ז"א חילו סרג ככוריסם ולא נתן לנו א'ח ממונס דינו. וטע'ים בצ'זת ס'ים מא'י ח'יכ'א למימר וסממאן אומר נכנס ב'אומר
סמנגד כ'בר אמרתי לך כל פרע'י סגזיר'ס ש'בח א'י ס'ס ו'כ'וס גדול כ'י די ס'ים לו לומר י'לאו כ'רכ'וש מא'י גדול א'לא
גזר וא'מרי כן י'לאו כ'רכ'וש גדול וסמג'יד ממאן ב'אומר ח'יכ'א ב'זת ס'ים

ב'זת מצרים: פ'ערי ע'דיים: זו ב'זת ה'ים: ת'ור'י

ז'ב נ'ע'שה ק'ד: זו ב'זת מצרים: ע'ם נ'ק'דות ה'כ'ס'ף:

זו ב'זת'ה'ים:

ל'טון מדרש ז'ס ק' לס'בין אומר'ו שמח'ב'ב כ'כ'וז צ'זת ס'ים ו'ותר

מ'ז'זת מ'לרים ו'כ'ס'יומו ל'ס'יך נ'חן כ'ז'ס'ב למ'לרים ו'כ'ס'ף ל'ים

ש'מ'ס'כ'ין ס'ג'יר'ס'א ו'ל'ע'ד ל'פר'ש כ'ס'ד ל'ח'יח'א ב'גמ'ר'א ז'ס'ב ס'ג'ור

ט'ע'ס ש'נ'ק'ר'א ש'מו כך כ'ש'פ'ות'ח כ'ע'ל כ'ח'נ'וח למ'כ'ור ס'ג'ר'ין כ'ל

ל'פ'לי ח'נו'יות מ'וכ'רי כ'ז'ס'ב ש'מ'ב'י'יש כ'ל מ'י'ני ז'ס'ב'ים ש'כ'ע'ול'ס ול'כך

ד'א'ו ל'ק'יד'ות כ'כ'ס'ף ר'יל נ'ק'יד ש'מ'כ'ס'יף ר'יל כ'א'ילו י'ול'א מ'מ'נו כ'י'לו'י

ז'ור'וח על ש'מ'כ'ס'יף כ'ל מ'י'ני ז'ס'ב'ים ול'כך ס'ים א'ל'ור ב'א'ול'רות:

ר'מו ל'ס'ח'ס'ד'ים ס'מ'מ'ח'ק'ים ס'ג'ז'ור'וח ש'ס'ס מ'ע'ול'ים מ'ח'ס'ד'ים

ס'ג'ז'ור'וח ש'כ'ח'מ'ח'ק'ו ומ'ז'ס ד'י'יק ל'י ע'ס נ'ק'וד'ות כ'כ'ס'ף:

ל'י'ו א'ע'ד'י ט'מ'א ל'י'נ'א א'לא מ'א'ל'ה'ום: כ'מ'א א'נ'ק'א'ל ו'פ'ר'ג'ו א'ל'ג'ר

מ'צר צ'נ'ע'ו'ק'א כ'ל'ק'ע'ר'א א'ע'ד'י ל'ים כ'י'ק'א ס'כ'ף. כ'ל'ק'א'ם א'א'כ'ר

ט'ק'א' כ'ל'ש'כ'ב'א א'ע'ד'י ל'ים כ'י'ק'א ד'ג'ן: ל'יש י'ע'ו'א א'ל'פ'ס'וק: כ'כ'ב

אל־בְּחֹרֵי מִצְרַיִם מִן פֶּסַח אֶל־מִצְרַיִם : וְלִפְנֵי אֲפֻרֵי פָּאן פִּי אֵלֶּינוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הִעֲבִירָנוּ בְּחֹרְבָהּ בֵּיתָם : אֶבְרָהָם פִּי־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

אל־בְּחֹרֵי מִצְרַיִם מִן פֶּסַח אֶל־מִצְרַיִם : וְלִפְנֵי אֲפֻרֵי פָּאן פִּי אֵלֶּינוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הִעֲבִירָנוּ בְּחֹרְבָהּ בֵּיתָם : אֶבְרָהָם פִּי־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

אֶבְרָהָם פִּי־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

אֶבְרָהָם פִּי־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם : וְיִשְׂרָאֵל אֲפֻרֵי פָּאן פִּי בֵּיתָם אֶל־מִצְרַיִם

שמחת יו"ט

שמחת יו"ט

דיינו

דיינו

בחוכו

דיינו

לו בעל לפון חקלתו וא"כ מוכרח ליקרע סיס :
ל"א אילו קרע לנו את הים ולא העבירנו בחוכו בחרבס דינו
ועטנת סילר סמנגד כי מוכרח לסעבירנו בחוכו בחרבס
שפרעס עדיין בסנרתו עומד כי לעולם בעל לפון סדבוקס ועדיין
אומר לדבך טוב הוא וזה שנקרע סיס רוח קדים קרעו ואין ממש
בקריעתו לכך מס עשה סקב"ס לסראות לו שבכחו נקרע סיס
כראיס סוליד את בני ישראל בחוכו ונמלא שיש סכרח בסעברת
ישראל לחוכו ונבואת פרעס שקר :
סמנגד קריעת ים סוף מוכרח לסיות ללוד את פרעס כי סל"א אילו סעבירנו לחוכו בחרבס ולא שקע לריו לחוכו דינו.
זס ושזבו ויחנו לפני פי סחירות לפני בעל לפון וא"כ ומס י
זס ואמר פרעס נבוכיס סס כי נכנס בדת פרעס לא סעביסוף למוד לסס מדס במדס כי סס אמרו סבס נחכמס לו ודרשו
מכל אלסוחיו אלא בעל לפון סדובק אוחס וסוסיבס לפני נחכמס למוסיון של ישראל אס נדונס בחרב שלס לסס כפעולס
סמוך לו איכ ארדוף אחריסס ואלוד אוחס מאחריכס כעוף במכמס ובחרבו את כל בשר וכס"א חרב לס"י מלאס דס ואס באס כי
וכל סשבס הזס מאלוס שלו סנשאר הוא בעל לפון לכך מס באס ס"י נשפט אלא במיס שנשבט שלא יביא מצול לעולם לכך מס
סקב"ס לסכחיס לפרעס לסראות לו שאררבס סיס בעל לפון עשב סקב"ס כאשר ססליכו ולדי ישראל במיס סיס יכול לרמוז
חקלתו ססיו כדמות שני חינוקות סלעיס זכר ונקבס ואין בסי לפישון ככר מלריס לסליף מיומו למלא בתיסס מיס ולחנוק אוחס
אלא סס אבן נגף וזור מכשול ובמס שקרע סקב"ס את סיס לסלקייוס בסי מדס במדס אכל סקב"ס לסראות כוחו וגבורתו כי על

אלו שקע צרינו כתוכו ולא ספק צרכנו במדבר
 ארבעים שנה
 אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו
 אתהמן
 אלו האכילנו אתהמן ולא נתן לנו את השבת
 דיינו :

שמחת יו"ט

ככל יוכל מה עשה כטעם את פרעה שחשב ישראל וכו'
 ניאוד שירד צרגליו בים וזה סכרה גדול :
 ל"א אלו שקע צרינו לחוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה
 דינו. וטענת המנגד סיפוק צרכנו מוכרח כי הוא ית' את
 העלם אחכס מארץ מצרים לארץ עובס. ורחבס אל מקום הכנע
 וחס חטאו במרגלים ונגזר עליהם שימותו במדבר בחוק מ' ש
 איכ אם יכניסם בעיירות אין אדם דר עם נחש ככפיסה אחת יצ
 כפרים במדבר כבר שמשו שיבואו ישראל וסחריבו את הארץ וכו'
 שיאמרו לא קיים דברו איכ אין תקנה אלא לספק צרכיהם במד
 ארבעים שנה עד שיכנסו לארץ.
 ל"א אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את ה
 דינו וטענת המנגד כי המן יש צו סכרה גדול שהוא רוח
 ונבלע באיברים ואינם נצרכים לבית הכסא שאל"כ היכן היו מתקיימ
 וכלא מחנה ישראל שלשה פרסאות והיושב באמנע צריך לל

אלו נתן לנו את השבת ולא קרבנו לפני ה'
 סיני
 אלו קרבנו לפני ה' סיני ולא נתן לנו את
 התורה
 אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ
 ישראל
 דיינו :

שמחת יו"ט

ולחזור למקומו איך אפשר אם צריך לייך כך יקונו בחיובם :
 ל"א אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת דינו. וטענת
 המנגד השבת יש צו צריך גדול שמעיד על חידושו של עולם
 כי ששה ימים עשה כי וכו' :
 ל"א אלו נתן לנו את השבת ולא קרבנו לפני ה' סיני דינו.
 וטענת המנגד שיש סכרה צו כי כל העמים הם תחת
 ממשלת השמים וכולם דבוקים בהם וזוהמת הנחש משא"כ ישראל
 כי חלק ה' עמו קרבס לפני ה' סיני ופרחה זוהמתן לכבודו ית' :
 ל"א אלו קרבנו לפני ה' סיני ולא נתן לנו את החורס דינו.
 וטענת המנגד החורס מוכרח לקבלס כמ"ס ע"פ ארץ וראס
 בחלס שמה לא יקבלו ישראל את החורס וסיה סקב"ס מחזיר את
 העולם לתוסו וצוהו וכאשר קבלו שקטס :
 ל"א אלו נתן לנו את החורס ולא הכניסנו לארץ ישראל דינו.
 וכונה המנגד וכלא כבר אמרתי לך שכל מה שכתוב בגזירה

אלו תבניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את

ד-מקדש

דייננו:

לו פאן עטא לנא אלא טאָלְהוּם. ולם שכן לנא אלא אַל-בְּחַר

פאן יבִּפּוּ

לו פאן שכן לנא אלא אַל-בְּחַר. ולם עברנא פי וַעֲמֵטוּ בְּלִיבֵם

פאן יבִּפּוּ

לו פאן עברנא פי-וַעֲמֵטוּ בְּלִיבֵם. ולם גרבן עָרָאָהּ פּוּרְצֵטוּ

פאן יבִּפּוּ

לו פאן גרבן עָרָאָהּ פּוּרְצֵטוּ ולם פּפּא עוֹנְאִיזְנָה בל-בר ארְבֵּעִין

פאן יבִּפּוּ

שמחת יו"ט

שנה אחד הוא וכלא כחוב ודור רביעי ויזבו הכס וסמגיד
לדעתו סברס זו ועכ"ז יש חידוש גדול דאיתא במדרש למס
הקב"ה לישראל ארבעים שנה על שחיו הנטיעות של א"י כס
מאחר המבול וסיו זקנות וכאשר שמעו אנשי כנען שישראל
לארץ סחריבו את הבתים ועקרו הנטיעות מה עשה הקב"ה
במדבר ארבעים שנה וחזרו וזכו סחלרות מחדש והנטיעות
ולכך סמגיד כאשר סודר שסיפק לרכיבו במדבר ארבעים
ואח"כ זכר סכנסת א"י שנחדשה יוחר מקודם ולכך כניסה סה"כ
לא"י שנה על שנה וסמגיד אומר שס א"י חד הוא : ונגד כולם סבל וריק ולכך נחזקנו ועמדנו על עמדנו לקלם
ל"א אילו סכניסנו לא"י ולא זכס לנו זיכר"ק דיינו כי צנין זיכר"ק על כל סעובות על אחת כמס ובמס עובס כפולס ומכופלס

פאן פפּא עוֹנְאִיזְנָה בל-בר ארְבֵּעִין סָנָה ולם סעֲמַנָּה אלא אל מן

פאן יבִּפּוּ

פאן עטא לנא אלא אַל-בְּחַר. ולם עטא לנא אלא אַל-בְּחַר

פאן יבִּפּוּ

פאן עטא לנא אלא אַל-בְּחַר. ולם קרבנא קראם ג'בל סיני

פאן יבִּפּוּ

פאן קרבנא קראם ג'בל סיני. ולם עטא לנא אלא אַל-בְּחַר

פאן יבִּפּוּ

פאן עטא לנא אלא אַל-בְּחַר. ולם דכִּלְנָה ליי-בלר יקרא"י

פאן יבִּפּוּ

פאן דכִּלְנָה ליי-בלר יקרא"י. ולם פנא לנא אלא בית אל מקדס

פאן יבִּפּוּ

שמחת יו"ט

יד סהקב"ה אוסב את ישראל יוחר ממלס"ס דאלו מלס"ס אומריס
ס מקיס כבודו לסעריזו וכבודו ית" דר עם ישראל א"כ צנין
מ"ק מעיד כל מה שעשה סהקב"ה עם ישראל לא צשביל סכרה
מאסבתו בישראל וא"ס צשביל סהקרבס יש משכן וא"כ עענות
ונגד כולם סבל וריק ולכך נחזקנו ועמדנו על עמדנו לקלם
זיכר"ק על כל סעובות על אחת כמס ובמס עובס כפולס ומכופלס

על אחת: כמה זוכמה: טובה כפולתה: ומכאן
 למקום עלינו: הוציאנו ממצרים: עשה
 שפטים: עשה באלהיהם: הרג בכוריהם: נתן
 אתימונם: קרע לנו את הים: העבירנו בתוך
 בחרבה: שקע צרינו בחוכו: ספק צרכנו במ
 ארבעים שנה: האכילנו את העמ: נתן לנו
 השבת: קרבנו לפני הר סיני: נתן לנו
 התורה: הכניסנו לארץ ישראל: וכנה לנו
 בית הבחירה לכפר עונותינו:

על א ואתה: פס יפס: גיידא: מטווא ומטווייא: ל
 עלינא: ברנא מן מצר: צנע ביהום תקאמא
 במעבודתהום: קמל בפורהום: עטא לנא אלא מאלהום: ש
 אלא אל כחיר: עברנא פי נצטו כל יבם: גבק עדאנא
 בפא עוואיונא: בגבר ארבעין סנא: טעמנא אלא אר פון:

שמחת יום

למקום עלינו ר"ל בשבילנו הוציאנו ממצרים עשה כסם שפס
 סכל בשבילנו וחייבים לסודות לו ולשנה ולפאר על כל א' ו
 לס' כי טוב כי לעולם חסדו:

אנא ארסקת: קרבנא קראם ג' כל סיני: עטא לנא אלא אר
 רכלנא לי בלד וסראוי: וברנא לנא אלא בית יגל סכתר:
 לויגפר עלא ג' טיע ד' נובנא:
 גמליאל היה אומר: כל מי שלא אמר:
 שלשה דברים אלו בפסח. לא יצא ידי
 חובתו: ואלו הן: פסח: מצה: ומרור:
 גמליאל בן יקיל: גל פון ארדי קם קאר תלת אמור האנולי
 כל פסח: לם כרג' יתין אלתאמו: וקאנולי הום: פסח:

לילה: שריו אבותינו אוכלין: בזמן שבת
 המקדש קיים: על שום מה: על שום
 פסח הקדוש ברוך הוא עלי פתי אבותינו
 שנאמר ואמרתם זכה פסח הוא ליהוה:
 שר פסח עלי פתי בני ישראל במצרים: בנגפו

שמחת יום

במלואל וכו' כל מי שלא אמר וכו' סיס ידוע מחלוקת סחכמים
 וכן זומא בענין זכרת יליאת מצרים בפסוק למען חזכור לה
 לאחד מארץ מצרים כל ימי חייך בן זומא אומר ימי חייך

את-מצרים ואת בתינו הציל : ויקד הערימו מול שירים : שמחו בריל שפורים : ער-
 וישתחוו : מצות ומזרחים : אכלו ושחו ייני : ואמרתם

פסח : אדרי קאנו אבהאמנא אקליו : פי וקת אדרי בית אל עד פטו צוט אל ממגיד : ופרחו פי לויאלי אל-עיר : עקל פטיר
 פאן טאמר : עקל סבב-איש : עקל סבב אדרי שפס : וטראר : פלו ושרכו וקאמרו : וקולו וכו'

מקום תבאנך הוא עקל ביות אבהאמנא במצר פטא אנקאל : ותס
 רבח אל פסח הוא לאעלה : אדרי שפס עקל ביות בנין וסן
 במצר : כדומו אלא טאר ואלא ביותנא כפין : ורפט אל-קום וסן

אשון לך ראשונים : עליך ציר אמונים :
 מיד-כל מענים : הצי-כל המוני : ואמרתם

סימן אהרן כהן
 אמונים ערכו שבה : לא ושבו שבה : ואמרתי אל זכרתי : וחסדיו ספרתי : עתה ידעתי :
 זבה פסח-הוא ליי : פי-נדוד יי : ואמרתם

וא מוסטין אנצידו מסביחא : לרבבום ור'בחו ד'ביחא : וקולו
 אר-פסח הוא לאעלה : אד' פכיר הוא אעלה : וקולו וכו'

בזכרי השמים : מנשה ואפרים : יצאו ממצרים :
 פר-צבאות יי : ואמרתם

שמחת יו"ט

שמחת יו"ט

סימנים כל ימי חייך כלילות וחכמים אומרים ימי חייך ס
 סזס כל ימי חייך לכציל לימות המשיח ואיחא צגמרא אל בן
 לחכמים וכו' מזכירין יצימ לימות המשיח וסלא כחוב לא ישיח עיקר ויצימ עפלט אצל לבן זומא לא חזכר כלל אפילו
 עוד אשר סולא אח ישראל מארץ מצרים אלא חי סי אשר עפלט וסנס אין צקריאת ססגדס פסוק שמעכז קריאת ססגדס
 אח ישראל מארץ לפון וכו' אל לא ססיס יצימ עיקר אלא סוק סזס רבן גמליאל סיס אומר כל מי סלא אמר שלסס

כִּפְרוּ וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִנְּשָׁה וְאֶפְרָיִם : כִּרְגֵי מִן־מִצְרָיִם : וְיִשְׂרָאֵל הוּא וְגַאֲלָם מִיָּד : שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר אֲתֵּי־הַבְּצֵק
 וַיִּשֶׁבַע אֶת־הָאֱלֹהִים : וְיִשְׂרָאֵל הוּא וְגַאֲלָם מִיָּד : שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר אֲתֵּי־הַבְּצֵק
 הַנֶּחֱיֵל תִּזְכְּרוּ : לְעַמּוּדֵי־עֵדוּתוֹ : שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֵי־יְיָ וְגַאֲלָם מִיָּד : וְיִשְׂרָאֵל הוּא וְגַאֲלָם מִיָּד : וְגַם
 עַם־נוֹשָׁע בְּיָדֵי : יְיָ אֱלֹהֵינוּ : לֹא־עָשׂוּ לָהֶם :

אֲנֹכִי תִזְכְּרוּ לְקוֹמוֹ וְלִגְלוֹתוֹ : הַאֲפָסִי'ן פְּרָאִי־צוֹ : קוֹם
 מִסְּתִמּוֹן בְּאֶרְצָה : וְיִשְׂרָאֵל הוּא וְגַאֲלָם מִיָּד : שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר אֲתֵּי־הַבְּצֵק
 הַנֶּחֱיֵל תִּזְכְּרוּ : לְעַמּוּדֵי־עֵדוּתוֹ : שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֵי־יְיָ וְגַאֲלָם מִיָּד : וְיִשְׂרָאֵל הוּא וְגַאֲלָם מִיָּד : וְגַם
 עַם־נוֹשָׁע בְּיָדֵי : יְיָ אֱלֹהֵינוּ : לֹא־עָשׂוּ לָהֶם :

מִצָּה זֹאת : שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִין עַל־שׁוּם מָה : עַל־שֵׁנוֹת זֵה : שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִין : עַל־שׁוּם מָה : עַל־שׁוּם
 שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצֵקֶם שְׂרָאֲבוּתֵינוּ לְהַחֲמוֹת : וְיִשְׂרָאֵל הוּא וְגַאֲלָם מִיָּד : שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר אֲתֵּי־הַבְּצֵק
 עַד שֶׁנִּגְדָה עֲלֵיהֶם מִדֶּךָ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשִׁים : וְיִשְׂרָאֵל הוּא וְגַאֲלָם מִיָּד : וְיִשְׂרָאֵל הוּא וְגַאֲלָם מִיָּד :

שמחת יום

שמחת יום

דברים אלו נסמך לא ילא ידי חובצו ולכן זימא גם פסיק זס אין דברים ר"ל כל מי שלא אמר שלש דברים כללו לא ילא ידי
 וזכר לימות סמשיח וזס כפסוק רמז דוד סמלך ע"כ ענין וזכרו בלי נשמע קולס כלל אפיו נטפלו לימות סמשיח ולסנדרת
 בזומרו אין אומר ר"ל אין אכחו מזכירין רבן גמליאל סיס אונסכמים ז"ל מפרשים בלי נשמע קולס בדרך חובצא לעיכובא אכל

סדר הגדה של פסח

ובלִבְנֵים : וּבְכֹל עֲבֹדָה בְשֹׁדֶה : אֶת כָּל עֲבֹדָתָם
אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֹךְ :

מִן הָאָרֶץ הָאֲדֹמִית וְהַנְּהַא אֶלְלִין עָלָא סְבִיב־אִישׁ : עֲלֵא־סְבִיב אֶלְלִין
מִרְמָרֵי אֶל־מִצְרַיִם אֶל־תְּחִיאת אַבְרָהָמָא בְּמִצְרַיִם בְּמֵא אַנְקֵא
וּמִרְמָרֵי אֶלָּא תְּחִיאתָהֶם בְּכַדְמָא צִנְבָא : בִּלְשׁוֹן וּבִלְשׁוֹן וּבִלְשׁוֹן כִּדְרָא
בִּלְשׁוֹתָא : אֶלָּא גְּמִישׁ כְּרַמְתָּהֶם : אֶלְדִּי כְרַמֵּי בִיהוּם בְּאֶקְמָא :

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : תְּיִיב אָדָם לְהִרְאוֹת אֶת־עַצְמוֹ
כְּאֵלֹהֵי הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם : שְׁנֵאמֵר : וְהִגִּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר : בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה
לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם : שְׁלֵא אֶת־אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבְדָּא גְּמֵא
הַקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא : אֶלָּא אֶת־אוֹתָנוּ גְּמֵא עֲמָה
שְׁנֵאמֵר : וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הִבְיֵא אֶתְּנִינֵךְ

לְתַת־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ : אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ :
בְּיַד יְיָ וְגִיל וְגִיל : מְלָתָם אֶל־אֲנָשָׁן לְיִרְדוּי אֶלְלִי רַחֲוֹ : בְּפִלְלֵי
שְׁמַחַת יו"ט

שמחת יו"ט

בדרך עפל הזכור יו"ט לעת"ל אבל חיוז סעיקרו צסגדס סהדשעמיוס אלסוים גוי ח'ל צרויכוס לעצוד ולא עבדו לאל פ'יו כמנין שנות
שחסיס מסדרת סשבח סגדול סקבן סקצ'ס נידחנו מכל סעווגרדיס משנולדס עד שיאלו ישראל ממלריס סרצ סכ"ז ונלע"ד כנגד
ומכל סמלכיס :

סדר הגדה של פסח

ובלִבְנֵים : וּבְכֹל עֲבֹדָה בְשֹׁדֶה : אֶת כָּל עֲבֹדָתָם
אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֹךְ :

מִן הָאָרֶץ הָאֲדֹמִית וְהַנְּהַא אֶלְלִין עָלָא סְבִיב־אִישׁ : עֲלֵא־סְבִיב אֶלְלִין
מִרְמָרֵי אֶל־מִצְרַיִם אֶל־תְּחִיאת אַבְרָהָמָא בְּמִצְרַיִם בְּמֵא אַנְקֵא
וּמִרְמָרֵי אֶלָּא תְּחִיאתָהֶם בְּכַדְמָא צִנְבָא : בִּלְשׁוֹן וּבִלְשׁוֹן וּבִלְשׁוֹן כִּדְרָא
בִּלְשׁוֹתָא : אֶלָּא גְּמִישׁ כְּרַמְתָּהֶם : אֶלְדִּי כְרַמֵּי בִיהוּם בְּאֶקְמָא :

מכסין הפצות ומגביהין הכוס בידם ואוטרם בקול רם :

דְּפִיכָךְ אֲנַחְנוּ תְּיִיבִין : לְהוֹרוֹת : לְהַלֵּל : לְשַׁבַּח :
לְפָאָר : לְרוּמֵם : לְהַדְרִי : וּלְקַדְּשׁ : לְמִי
שְׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ : וְלָנוּ : אֶת פְּרֵי־הַנְּסִים : הַיְאֵלוֹ :
הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת : לְחֵירוֹת : וּמִשְׁעַבּוֹד : לְגֵאוּלְיָהּ .

שמחת יו"ט

לסודות לסלל וכו' כני ז' לשונות ססילול כנגד ששת ימים
חטטה מלאכה וויס סשצויו שנת סרצ חיד"א צשמחה
סרגל ונלע"ד כנגד ז' ספירות של ז"א כונחיו לסגדולס לזוין סכס
סחסד עד סמי ולסצויל לסס ג"ר וויסו סחמיד צשלימוח סלוי"א
סולאין סכחצו צכס ונכר יולא מעין יולא סדור ולא אפסיק וסי
לסונות של סכחיס סלנו סוליאנו מעצדות לסירות וכו' כנגד סי

בדרך עפל הזכור יו"ט לעת"ל אבל חיוז סעיקרו צסגדס סהדשעמיוס אלסוים גוי ח'ל צרויכוס לעצוד ולא עבדו לאל פ'יו כמנין שנות
שחסיס מסדרת סשבח סגדול סקבן סקצ'ס נידחנו מכל סעווגרדיס משנולדס עד שיאלו ישראל ממלריס סרצ סכ"ז ונלע"ד כנגד
ומכל סמלכיס :

ומיגון: לשמחה. ומאכל ליום טוב. ומאפלה: לאור גדול. ונאמר לפניו: הגלויה:

לא ג' ר ה אלה נחנא מלתמיין: לנשפר: לנמרח: לנסבח: לנפכר
לנעלי: לנכהג: לנרפע: למן אגרי צנט לאבאינא: ולנא
אלא ג' מיט אל עג' איוב: האוילי: כרנ נא מן אל עבדניא: לל טראק
ימן אל כרמא: לל פפאד: וימן אל תצרא: לל פרח: וימן חון: ליו
אל עיד: וימן אל טחמא: לי ציוא אל עציס: ונקיל קקראמו
אמרחו אלה:

שמחת יו"ט

ממלרים וכו' שכתוב בה חרות על סלוחות א"ת חרות אלא חידו
זה מסייע להרצ סנז:

ועוד י"ל בס"ד שינוי כלטויות לכל אחד שבה צפני עלמו כוליא:
מעבדות לחירות שסחור סקצ"ס קשרי כיטופיסס וילא:
לחירות ואחר בזו"ס"ק צפ" בלק די ריב ע"א וז"ל א"ר אלעזר ל
אישחכח בעלמא חכים לאצאשס לישראל כבלעס השיעא דס
בקדמיהא אשהכח במלרים ועל ידו קשירו במלרים קשורא דל
יפקון מעבדותסון לעלמין וכו' אצל אל מוילאו ממלרים וכו' ה
צשטחא די נפקו ממלרים וכו' שארו לגררא גרמיס ולמרעא ריש
וכו' ומשעבוד לגאולס. שסיחס גאולס לגוף ולנשמש. ומיגין לשמח
סיגון שסוס כלצס כל משך ימי ססרוון שגורו כל סבן סולו

הגלויה תללו עבדי: יהוה: תללו את שם: יהוה:
יהי שם יהוה: מברך: מעתה: ועד

עולם: ממזרח שמש: עד מבואו: מהלל שם:
יהוה: רם ער פרגוים: יהוה ער השמים: כבודו:
מי ביהוה: אלהינו: המנביהי: לשבת: המשפיקי:
לראות: בשמים: ובארץ: מקימי מעפר דל:
מאשפות: יריב אביון: להושיבי עס נדובים: עם
גדיבי עמו: מושיבי עקרת הפית: אם הפנים
שמחה: הגלויה:

אמרחו אלהי אמרחו יא עבד: אלהי אמרחו אלא אסיס: אלה:
ימן אסס אלה: מברך: מן אלה קאע ואילא: אלה אבד:

שמחת יו"ט

סיאורס חסליכוסו ומאכל ליום טוב צכמס סגנוין סיו מחאכליס
כשסיו משליכין צניסס ליאור ועיד כשאין סא"ש משלס קלצת
צניו סיו מצויאין אח צניו וכותיס אוחס צצנין צמקוס סלצניס
ומרע"ס לעק אל סי מס שטוסיס צצני ישראל וסויב לו סקצ"ס
סממני יפלס כל דצר אלו ילאו רשעיס נסס ומשוך אחד מסס וראס
מס אחרותו וכן עשס וילא מיכס וסיס סובל ללמו ציס לסעבירו
ועליו רמו סכתוב וסמיס לסס חמס לי חומס כי סיו מגולגליס

ק' סדר הגדה של פסח

מן משק אל שמש ואלא: מגיבו: ממדות אסים: אלה: עאלי ערא
ג' מיע אל שטוב: אלה: ערא אל סמאנות: אונקארו: מגי פסח
אלה: אלאהנא: אל מתעלי: לויג'ם: אל מתנוסי: לוינצ'ר: בל'
ססא: ובל ג'רין: מקום מן טראב אל פקיר: מן אל מואבל: ורפע
אל מספין: לויג'סו מע אצכניא: מע אצכניא קוסו: זכנע טאקרת
אל בית: אם אל בנין פרחאנא: אמרחו אלה:

בצאת ישראל ממצרים: בית יעקב מעם לעז:
היתה יהודה לקדשו. ישראל ממשרותיו.
הים ראה ויגם: הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו
כאילים: גבעות כבני צאן: מה רק הים פיתגום:

שמחת יו"ט

מדור כמבול ומדור סדום ומדור הפלגה כדכחז האר"ו ז"ל ועוד
אבל הים לכם שסיס פרעה מזורע ושוחט מילדו ישראל קין
בצקר וקין בערצ לבבול דמם ועלויסם פירשו אל חסחכל בקין קין
אלא זמם שיש צו ובשביל כל אלו סענינים אמר ומאבל ליום טוב
ומאפילס לאור גדול שסיו יולדות בצחו האפליס שלא ורגישו צכס
מזרים וסעד כשילדס ווכדז וחרא אוחו כי טוב הוא מנס ידעס
שנחמלא סבית כולו אורס שילדס צבית אפל ונחמלא מאור סכניס:
בצאת ישראל ממזרים וכו' הים ראה ויגם צוס'ק אמר כענקרע
הים נכנס ארונו של יוסף תחלס וכשראס שר הים ארונו

סדר הגדה של פסח קיא

הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים:
גבעות כבני צאן: מדפני ארון חולי ארץ: מדפני
אלות יעקב: ההפני הצור אגסמים: חלמיש:
למענינומים:

ב כר וגי: ישראל טרמצר: בית יעקב מן קום גיר לסן: סלבת
יהודה למקדום: ישראל מן פתח תפסו: אל בחר נציר
והרב: אל ירדן וסדיר לרונרא: אל ג באר בקצו פל אצכאש: אל
יפסאית בסלניאן אל גגם: גליש קף יא בחר מד תהרב: אל ירדן
וסדיר לרונרא: אל ג באר תרקצון פל אצכאש: אל יפסאית בסלניאן
אל גגם: מן קראם סייד אל רוינרא אהמות אל ארץ: מן קראם גליש
יעקוב: קאלב אל צבר ואדי קאי: מן צבר אל קני: קשיון קאי:

שמחת יו"ט

של יוסף נקרע ובשכר ויגם וילא כתי'ס וסיס ראס מס ראס
ארונו של יוסף ויגם וסיס מדס כנגד מדס ע"כ וקסס למס לא
נרעס הים ונס עד שנס יוסף למס לא נס מזכות ספיתוי כמ"ס
ויסי כדברס אלוו יוס ולא שמע אליס לשכב אללס לסיות עמס
וי"ל מכח סניסס כספכס עליו לאויב וסיסס אומרת ראו סביא לנו
איש עברי וכו' ויקח אדוני יוסף אוחו ויתנסו אל בית ססוסר
וכחכס י"ב שניס וסיסס נכנסת לבית ססוסר ומפסס אוחו שיסמע
לס ולסוילאו מבית ססוסריס. ולא קיבל וסענסו צכבלי ברזל כמ"ס

סדר הגדה של פסח קיב

וקורם שיברך אשר גאלנו יאמר :

לִיקְנָהוּ וְכוּ סְרוּי מוֹכֵן וּמוֹמֵן לַשְׁחוֹת יוּן שֶׁל כּוֹס שְׁנֵי מַלְרַבֵּעַ
כּוֹסוֹת שֶׁחֲקָנוּ חֲזַל בְּלִיל חַג הַמַּעֲוִים שְׁכַל אַחַד הוּא מַלְוִים
בְּפָנָיו טַלְמָה וְכוּי טַעַם וְכוּי

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה: אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם: אֲשֶׁר
גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אַבְוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם: וְהַגִּיעֵנוּ
הַלִּילָה הַזֶּה: לְאֵכּוֹל בּוֹ מִצֵּה וּמְרוֹר: כֵּן יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי הֵי אַבְוֹתֵינוּ: הַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלְרַגְלִים
אַחֲרִים: הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם: שְׁמַחִים בְּבִגְנֵן
עֵירֶךְ: וְשֹׁשִׁים בְּעַבְדֻרְתְּךָ: וְנֹאבֵל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים:
וּמִן הַפְּסָחִים: אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבֵּחֶךָ
לְרִצּוֹן: וְנִזְדָּה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ: וְעַל
פְּדוּת גַּפְשָׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה: גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

ושותהו בהסיבת שמאל, ולא יברך כורא פרי הגפן, שכוס של קידוש פוטרנו, ולא
יברך על הגפן, שברכת המזון פוטרת שתי כוסות הראשונות.

שמחת יו"ט

ענו בכבל רגלו ועוד עשה לו שפודין של ברזל מתחניו עד לואר
שנאמר ברזל באם נפשו אי"כ כל הסיורים באו לו מניסה ולכ
בשכר ויכס וילא החולס הים ראם ויכס:

סדר הגדה של פסח קיג

אתה גאלת ע"ם אי"כ

אַתָּה גָּאֲלָתָּ: אֶת־אַבְוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם בְּיַד הַזֹּקֵה:
וּבְזִרְעֵ נְטוּיָה:

כִּי גָאֵל אֶתְּ אֶתְּ אֶתְּ אֶתְּ מִן־מִצְרַיִם: כִּי אֱלֹהֵי־שְׁדִידָא: וּבְצִדְרָא
אֶל־מִסְדְּרָא:

בְּהִיוֹת אַבְוֹתֵינוּ: בְּתוֹךְ־אֶרֶץ מִצְרַיִם: הָיוּ מְעַנִּים
וּמְשׁוּעָבְדִים: תַּחַת יַד־פְּרַעֲוֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם:

כִּי אֱלֹהֵי אֶתְּ אֶתְּ אֶתְּ בְּנוֹצֵט בְּלִד־מִצְרַיִם: כִּי אֱלֹהֵי מַעֲדֵי־בֵין וּמִסְתַּכְדֵּמִין:
תַּחַת יַד־פְּרַעֲוֵה צִדְרָאן מִצְרַיִם:

שמחת יו"ט

עוד טעם שני למס בזכות יוסף נקראת הים אטפיי שם אינס
ראויים לנס גדול כזו שישראל ניאלים ומלרים טובעים בים
מאחר שארונו של יוסף בא כאילו הוא בחיים והוא לדיק יסוד
עולם חסוב הוא כנגד כל הדור כמי"ש כי זה כל האדם ובזכות
שמר צדיחו זכר למלוכה ואילו לא הים זוכה לזה הים ראוי
יעקב אבינו לירד בשלשלאות של ברזל למלרים ובזכות יוסף ירד
בכבוד גדול ועשה ישיבות במלרים ואחריו כל שבט לוי עשו ישיבות
במלרים ולא נשתעבדו בזכות התורה וא"כ יספיק זכותו לנס
הגדול כזו והים נקרא הים אצל לא הים נס ולמה נס בשכר יוסף
ויכס וילא החולס אי"כ הוא ג"כ לריך לנס לכך הים ראם ויכס:

קיד

סדר הגדה של פסח

גם-שם פרו ורבו : פֶּעַר הָאָרֶץ ; וּכְאֲרוֹן
הַלְבָנוֹן : גָּבְהוּ בְקוֹמָה :

אֵיזָא תִסְכְּמוּ וְדָבוּ : כְּסָרָב אֶל-אֶרֶץ : וּכְאֲרוֹן אֶל-לְבָנוֹן
אֲשֶׁמְכַבְרוּ פִי אֶל-קִקְאָא :

דְּבַר פִּרְעֹה הִרְשָׁע : לְמַחֲוֹת אֶת שָׁמַם : וּלְהַאֲבִיד
אֶת זְכָרָם : מִקְרַב תִּבְל :

תִּפְרָם פְּרַעֲוִן אֶל-צִ'אֵלִים : לִיִּיחִי אֵלֵא אִסְמֵהוּם : וְלִיִּסְפִי אֶל-
ד'בְּרֵהוּם : מִן-וְצִטְ אֶל-דִּוְנִיָּא :

הוּא וְעַמּוֹ : בְּעֵצֵה-אֲחַת הָיוּ : וַיִּתְחַכְּמוּ כוֹד : עַל-
זֶרַע יִשְׂרָאֵל :

הוּא וְקוֹמוֹ : פִּי-מִשְׁאֲוֹרָא וְאֲתֵדָא כְּאֵנִי : וַתְּחַאֲוִיָּו פִי סְרֵהוּם :
עֲדָא-נְסִיל וְסְרָאִי :

שמחת יום

עוֹד טַעַם שְׁלִישֵׁי צִסִּיד צְקִיעַת יוֹם סוּף הֵיךְ סַכְסוּכִים וְעִרְעוּרִים
לְאִיחָא צִזִּיסִיק שְׂבָא ס"מ לְקַטְרַג עַל טִיעִית סְדוֹר שְׂרֵכָה
לְסַחְזוֹרִם לְמַזְרִים לְסַשְׁלִים גִּזְרַת ד' מֵאוֹת שְׁנָה וְסַקְצִים כְּעִרִידוֹ
עַל אִיּוֹב בְּאוֹמְרוֹ הִסְמַח לְבַךְ עַל עֲבָדֵי אִיּוֹב וְסוֹא שְׂמַח לִמְסַר
סְלָדִיק בִּידוֹ וְלֹא יִסְגִּיחַ בְּכָל סְדוֹר וּמַטְעַם זֶס כּוֹטֵל סַקְצִים לְדִיק
וּמְכַסֵּר עַל סְדוֹר וְסַבִּיא מַשֵּׁל לֹאֲבַ שְׂבָא עַל סֵלְאֵן וְסִרְעֵס הֵיךְ

קטו

סדר הגדה של פסח

וַיִּמְרְרוּ אֶת-חַיֵּיהֶם בַּפֶּרֶךְ : וּבְתִשְׁנִיךְ גְּדוֹל :
קִצְרָה רוֹחַם :

וַיִּמְרְרוּ אֵלֵא תְּוִיאֲתֵהוּם כְּאִקְסָא : וּבְגִבְאִין אֵל עֲצִימִין : צִ'אֲנִית
אֲרוֹנְאֲתֵהוּם :

זֶרַע יִשְׂרָאוֹן : אֲנַחָה לְבֶשׂ : פִּי-יִיד אִוִּיב : גְּבָרָה
עֲלֵיהֶם :

זֶס ל אֶל-צִ'אֵלִיחִין : אֶל-קִקְרָא לְכִסּוֹ : אֶד-יֵד אֶל-עֲרוֹ : אֲתֵג לְכִפְרָת
עֲלֵיהֶם :

שמחת יום

חִסּוֹ וְסִיב רוֹחַס לְסַעֲבִיר סֵלְאֵן בְּנִסְר מִסַּ עֲשַׁם סְגִישׁ לְפָנֵי כּוֹאֲב
סֵלִיל בְּעַל כְּקִרְטִים וְסוֹו מַהְגִּרִים זִבִּיז וְכַעֲבִיר כָּל סֵלְאֵן וְסִיב
בְּלַעַס ג"כ מַשְׁחַדֵּל בְּכִישִׁיף לְסַחְזוֹר יִשְׂרָאֵל לְמַזְרִים וְכַשֵּׁל עוֹזֵר וְנַפֵּל
עוֹזֵר וְעַלֵּס בִּידוֹ חִרַס עוֹד קַעֲרִיּוֹ שְׁנֵי מִן שֶׁסֵר שֶׁל מַזְרִים וְסִיב
עוֹטֵן לְפָנֵי סַקְצִים רַב־שַׁע מַס כְּשַׁחְנוֹ אֵלֹו מֵאֵלֹו מַס אֵלֹו עוֹבְדֵי
עִיז וְכוֹו וְסַשִּׁיב לוֹ סַקְצִים שׁוֹטֵס אַחַס דֵּן שׁוּגַג כְּמַזִּיד וְאוֹכַס
גִּרְזֵן וְצִזָּה וַיּוֹרֵךְ קוֹשִׁיא גְדוֹלֵס שֵׁאֵס לֹא רֵאֵס אֲרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף לֹא
הֵיךְ כִּקְרַע וְכֵלֵא אֲמַרְוֹ רִזֵּל וַיִּשְׂבַּ הֵיךְ לְפָנוֹחַ בּוֹקֵר לְאִיחָתוֹ לְסַנְאֹו
לְרֵאֲשׁוֹן שֶׁסַחְסֵס סַקְצִים עַמּוֹ שֵׁאֲחַר יִל"מ כְּשִׁיבּוֹאוֹ יִשְׂרָאֵל לִיִּם
גִּרְךָ לִקְרַע וְאִיִּב לְמַס סוֹלְרֵךְ אֲרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף אֵלֵא טַעֲנַחֹו וְכֵלֵא
ס ע"ז בְּמַזִּיד לְרִיכִין יִסִּירִין וְכֵן מַזִּינוֹ בְּמִין מִן מַס שֵׁאִירַע לְסַס

קטז

סדר הגדה של פסח

חי ומי יים שמע הוֹדָם : מֶרְדֵּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים

הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : הָאֵזִין לָהֶם :

אֶל־חַי וְקַיִים סַמַּע צוֹמְחֵהוּם : צִלְמָאן מַצְלִיטִין אֶל־צִלְמָטִין אֶל־

מַמְרָם מִקְאֲבֵד הוּא : אֲצַמְנַט לַהוּם :

טוֹב וַיֵּשֶׁר גְּדַל מָהֶם : מִשֶּׁה יָדִיד בַּחֲזוֹן : הוֹשִׁיעָה

לָהֶם :

גַּיִיד וַיִּסְתַּקֵּים עַצְמֵם מִנְהוּם : מוֹסֵא אֶל־אֵמִין בַּל־נְכוּוֹא : אֲנַרְסֵל

לָהוּם :

יַחַד הִרְאָם : אוֹתוֹת יְשֻׁדֵי : וּבְמִינֵי נִגְעִים נִשְׁפָּטוּ

בְּנֵי־חָם :

גַּיִיט אֶרְוֹוֹאָהוּם : אֵוִיאת אֶר־פֶּאפִּי : וּבְנִוֹוֹעֵ אֶל־בְּרָאָוֹאת :

אֲנִשְׁרֵעוּ בְּנֵי־חָם :

שמחת יום

מטון סללם של נבוכדנאצר וסגס שסיב אונסס ואיך משלם לכס
סקצ"ס טובות חחת רעות לכך מס עשס סקצ"ס סכניס בחחלס
ליס ארונו של יוסף לעשות ק"ו ומס יוסף שסוא צ"ו ואחיו
גמלוכו רעות גמלס טובות אחי רחמן מלא רחמים לא כ"ס לכך
סיס ראס ויטוס :

א"ן טעס ד' בס"ד על מס ששמעתי דרך דרש שסיס בחלס

סדר הגדה של פסח קיז

כָּר בְּכוֹרֵיהֶם : לַטֵּבַח מִסֵּר : רֵאשִׁית בְּמִנְסָם : לְדַבֵּר

גְּדוֹר :

גַּיִיט כַּבְּוִרְהוּם : לְדַבֵּר סָלָם : אֲנוּל בְּטוֹנְהוּם : לְיִי־וּנְכָא

אֶר־עַצְמֵם :

לְכֵן נִפְלָה צַעֲמָה גְדוֹלָה : בְּחוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם : בְּכִי

וּמְסַפֵּר : בְּכָל חוֹצוֹתֶיהָ :

לָא פִן וְקַעַת צִרְקָא עַצְיָא : כְּנוֹצָא בְּלִד מְצַר : כָּא וַיִּתְעַדֵּר :

כְּגַיִיט מְחַאֲלִי־חָא :

שמחת יום

י"י"מ צסוליאך אח כעס ממלריס חענדון אח סאלכיס על
ססר סזס לקצל אח סחורס וישראל קצלו לקצל אח סחורס
ובחורס כחיב חורס ליס לנו משה מירסס קהלס יעקב וארזל אח
מורסס אלס מלורסס א"כ יש לסס דין נערכ מלורסס כו ישראל
עס סקצ"ס כדן אכס וצעלס ופרעס עכס לישראל סגזר וחסן לא
וכסן לסס וסיס ראס שאינו יולל י"ח לעשות לסס חנק שצריך דין
עיניו נערכ מלורסס דבסקילס לכך ויניס ססריס רקדו כליליס
לסכוחס סכאס אחת ולא ישנו לסס לעשות לסס סקילס ע"כ
ונלע"ד לפרש צעינן אחר ולחח טעס על מניסחי כו נכנס צמצוכס
גדולס סמלריס חייביס שחי מיהות צציל סקעניס שסליכוס ליאיר
חייביס חנק וצציל עיניו סגדוליס שיש לסס דין נערכ סמלורסס

סדר הגדה של פסח קיח

מעבדות קהרות: יצאו ידידים: ואין כושל: במספר שבטיו:

מן אל-כרסא לל-קאקא: כרגו אל-מוטנין: ולים מטתרא: פי-עבר אצקאטקוהום:

נהגם בטובו: צור עולמים: ונגיעם ליכ-סוף: ברחמים רבים:

קאקוהום פי-גודתו: רב אל-קאלמין: ווצקוהום לי-בחר אל-קלוים: ברחמאמו אל-פתיקא:

סגר היים עליהם: בהמון גליו: שונא רודף: בהמון חילו:

גל-ק אל-בחר עליהום: פי-פתיקת מוגו: ולערו לתקוהום: פי-פתיקת עקאקרו:

שמחת יו"ט

סקולס וסוא אינו יכול לעשות אלא חנק דבשלמא אילו יכול לעשות סקולס וכנס שכיא מיחס א' סיס עושט שמי שנחתייב שתי מיחות נידון בחמורס משא"כ עתה מיחס א' וצקלס לכך סכריס רקדו כאלים לומר לים למס כסח לצרוח צא ונשחחף שנינו במליס אחס העטס חנק צשציל סקטניס וצטח שחסח חונקס אנחטו

סדר הגדה של פסח קיט

עיניהם נשאו למרום: לבקש רחמים: מאביר יעקב:

עיווניהום רפעי לי-סמא אל-קאלי: לויטלבוך רחמא: סך-גליל ועקוב:

פיהם פתחו: גאולי יי: ושפחו למלכס: על-רוב נפלאותיו:

אפנואהום פתחו: שעוב אלה: וסכחו לצלטנהום: על-אפתיקת אכראחיימו:

צהל רוכבו: באיבי עמו: להפיר שונאיו: אלה תוד מצודה:

אצקאקאט סך-פתיקת: ערויין קובו: לויטתך כאנציינו: אל-קאלי-קעקא:

שמחת יו"ט

נסקלס צשציל סגדוליס ועז צחס סחמיסה על סיס שנס ועל סכריס שצאו צלא קריאס על סיס אומר מס לך סיס כי חנוס ועל סכריס שצאו צלא קריאס אמר סכריס סרקדו כאלים מלפני אדון חילי ארץ וכו' סממני ופלס כל דצר ואך לא צא לדעחס שמן סשלעיס ילאו סמוס וסלע מריס חוכיח ואיך לא יקרשו

קב

סדר הגדה של פסח

קָרַע יְיָ אֶת־מְיַם־סוּף : וְקָיָם אֶת־הַשְּׁבוּעָה :
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבוֹתֵינוּ :

שָׁק אֶפְלָה אֶל־מָאֵי בְּחַר אֶל־קְלוּזִים : וּמִפֶּת אֶלָּא אֶל־יַמִּין : אֶדְרִי
חֲלַף לְאַבְרָהָם :

רָאוּ יְרִידִים : בְּפָנָי שׁוֹנְאֵיהֶם : שָׁתֵם מוֹטְלִים :
עַל־שֵׁפֶת הַיָּם :

בְּצִיּוֹן אֶל־מִיּוֹנִין : בְּלִשָּׁאשׁ בְּאַנְצִינְהוּם : אֶד־הוּם בְּרַמִּין : עָלָא
שְׁאֵמִי אֶל־בְּחַר :

שִׁירָה וְזִמְרָה וְדִבְרֵי הַלֵּל : אָמַר מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָרְיו
הַשָּׂרוּם : לְפָנָי קוֹנוֹ :

תְּמַגִּיד וְתַסְבִּיחַ וּבְקָאם אֶל־תְּמַדִּיחַ : קָאֵל מוֹסַא סִיּוּדְנָא עֲלֵיהּ אֶל־
סָאָם : קָאָם בְּאֶקְוִי :

שמחת יו"ט

ויחזרו לסלע וא"כ יש סיפוק צים לעשות שחיסם כמו שתראים
ענינם קפאו חסומות בלצוים לזיל הסופכי סלור אגס מים וכן
חלמים למעיני מים וכ"ש שיקפאו ויחזרו לסלעים להקם ממזרים
חוצה סקטנים עם הגדולם אבל אין ברצוני שחחס חנקמו נקמה
צני חלא כמו שעשיתי במכת בכורות שרצו סמלאכים לעשות מכת

קכא

סדר הגדה של פסח

תְּהִלָּה וְתַפְאֵרֶת : וְדִבְרֵי תִשְׁבָּחוֹת : אָמְרוּ פְּדוּתִים
לְפָנָי גּוֹאֲלִים : וּמוֹשִׁיעִים :

תְּמַדִּיחַ וְתַסְבִּיחַ : וּבְקָאם אֶל־תְּמַבִּיחַ : קָאָלוּ אֶל־מְסַבִּיבִין קָאָם
מְסַבִּיחִים : וּמְגִיתְהוּם :

קודם נטילה יאמר

לִיקְבַּח'וּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ וְכוּ' לִיחְדָּא אוֹתוּת י'ה כּאוֹתוּת ו'יה
בִּיחּוּדָא שְׁלִים (י'הוּה) כֶּשֶׁם כֶּל יִשְׂרָאֵל וּכְשֵׁם כֶּל
הַנְּפֹשׁוֹת רִחוּרָא וּנְשִׁמוֹת וּמַלְכוּשֵׁיהֶם וְחֻקְרוּבִים לְהֵם שְׁמַלְלוּ לְרוּחַ
אֲצִילוֹת בְּרִיּוּת יִצִּירָה עֲשִׂיהַ דְּכֹל פְּרָצוּף וּסְפִירָה. הִנֵּה אֲנִי מוֹכֵן
וּמוֹנֵן לְקִיּוּם מִצְוֵה עֲשֵׂה בֵּן הַתּוֹרָה לְאִכּוּל מִצֵּה בְּלִילָה הַזֹּאת שֶׁ
רַגְּ הַמִּצְוֹת כֹּאשֶׁר צִוּנוּ ח' אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, כַּעֲרֹב רַאֲכִלוּ
מִצְוֹת. וְהַרְנִי מוֹכֵן וּמוֹנֵן לְקִיּוּם מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, כֹּל מִחֲמִצְרַיִם
לֹא תֹאכְלוּ. וּמִצְוֹת לְפָרוּשׁ מֵאִכִּילַת חֲמִין שְׁנֵאמַר, שִׁבְעַת יָמִים מִצְוֹת
תֹּאכְלוּ. וְלֹא הִבֵּא מִכֶּלֶךְ עֲשֵׂה וּמִצְוֹת ל'ת שְׁלֹא לְאִכּוּל מְעֻרְבֵר
חֲמִין וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה וְלֹא יִרְאֶה לָךְ שְׂאוֹר וְלֹא יִרְאֶה לָךְ חֲמִין

שמחת יו"ט

בכורות ואמרתי לכם אין דעתי מחקררת עד שארד חני בעלמי וכו'
כמו שפירשו על פסוק ועברתי בארץ צרם חני ולא מלאך וכו'
כן אעשה בקריעת ים סוף סוף דינא כחללה דינא בשביל נקמת
סקטנים שחייבים חנק כתיב וינער סי וכו' ובשביל הגדולים שצרת
ראשי תנינים על סמים דייק באומרו ראשי זה חוצה נקמת כגדולים :

ומצות ל"ת דלא ימצא שאור ככתיבם כדי לעשות נחת רוח
ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו כדי לתקן שרש מצות אלו במקום
עליון. ויהר"מ ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשוכה ומקובלת
ורצויה לפניך מצוה זו של אכילת מצה בלילה הזאת ויעלה לפניך
כאלו כיונתי בכל הכונות הראויות לכוין במעשרה ודיבור וכוננה
ומחשבה ורעותא דלבא. ויהי נועם (כ"פ)

רבון עלמין מיכו סגי עכדת עם עמך ישראל דאררעיתא ברו
בלחודייהו ועכדת לון עמא יהודא בעלמא וקרית לון גוי א'
ויהבת לון אורייתא דקשוט ופקדת לון בכמה פיקודין לאתעטרא בהו
ויהבת לון חילא לאיתערא ביקרך ולמעבד רעותך ולסדרא כולא
כדקא יאורי ואעג"ב דלית אנן ידעין לשוואה רעותא וליבא לתקנא
כולא יהי רעווא קמך דתתרעי בעובדא דילן ותחקין חיקונא דלעילא
כדקא יאות ותחשב לן כאילו אשתדלנא ביקרך כדקא יאות ועל דא
צלי קמך דוד מלכא משיחא ואמר ויהי נועם וכו' כוננה ואררין
חיקונא דלעילא כדקא יאות עלינו אעג"ב דלית אנן ידעין לשוואה
רעותא אלא עובדא בלחודוי מעשה ידינו כוננה :

רחצה קודם שיטול ידיו ואמר בקשה זו

ליקבהו וכו' הריני בא לקיים מצוה דרבנן ליתול ידי ולשפשם
היטב קודם סעודה כדי לעשות נ"ר ליוצרי ולעשות
רצון בוראי לתקן שורש מצוה זו במקום עליון ותהיה חשוכה
ומקובלת מצוה זו במקום עליון ותהיה חשוכה ומקובלת ורצויה
לפניך מצוה זו של נטי' והשפשוף קודם סעודה כאלו כיונתי בכל
הכונות הראויות לכוין במצוה זו.

ויהר"מ ר' או"א שכזכות מצות הברכה אשר נכרך עניי קודם
סעודה יהיה עתה עת רצון לפניך וימשך מן א"ס ב"ח
שפע מוחין ואורות גדולים לשנים עשר פרצופים הרמוזים ביו"ד
ספירות הכוללים שהם רמוזים בעשר אצבעות הידים ומשם נקבל
שפע עשרה הברכות ככתוב, ויהן לך האלהים (יכוין להמשיך מן א"ס
מוחין ושפע). מטל השמים (חכמה). ומשמני הארץ (בינה). ורוב דגן
(דעת). ותירוש (חסד). יעברוך עמי (נכורה). וישתחוו לך לאומים
(תפארה). הוה גביר (נצח). לאחיד (הוד). וישתחוו לך בני אטך
(יסוד) אוררך ארור ומברכך ברוך (מלכות).

אח"כ יטול ידיו ג"פ רצופים בימין וג"פ רצופים בשמאל וכמ"ש
הרש"ש ז"ל, ואח"כ יגביה ידו עד כנגד ראשו להעלות
לרום לתי' ומ' שהם ו"ה להלביש לחכמה וכינה שהם י"ה ולהגביה
ולרום לחכמה וכינה ש"ם י"ה עם התי' ומ' לכתר שהוא קוץ היו"ד
דשמא קדישא וליחדם יחוד שלם ולהמשיך שפע לגופו ונשמתו ולקשרם,
ואז חיקף יברך ענטי כדי שלא תהיה הנכחה ידו לבטלה.

ברוך אתה יי: אלהינו מלך העולם: אשר קדשנו
במצותיו: וצונו על נטילת ידים:

ואחר הברכה יפשוט ידיו לקבל שפע מעשר מיני שפע הנמשך
מא"ס לשנים עשר פרצופים הכוללים ביו"ד ספירות הרמוזים
ביו"ד אצבעות הידים והם יו"ד מיני ברכות הנזכרים בפסוק ויהן
לך האלהים וכו' ככתוב לעיל.

מוציא יניח ידו הימנית על העליונה וידו השמאלית תחת התחתונה
כדי שיהיה להם משנה והפרוסה באמצע ויברך ברכת המוציא.

קכד סדר הגדה של פסח

בְּרוּךְ אַתָּה יי: אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם: הַמוֹצֵיא לָחֶם
מִן הָאָרֶץ:

מצה וישמיט ידו השמאלית מן התחתונה ויניחנה תחת הפרוסה
ויברך על אכילת מצה ויבצע שתי כזייתות מן העליונה
והפרוסה כל אחת כזית, ויאכלם בהסבת שמאל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי: אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם: אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה:

מרור יחלק למסוכין לכל א' וא' כזית ויטבלנו בחרוסת לא הרבה
שלא יבטל טעם המרור והיא מצוה דרבנן ולא יברך בורא
פרי האדמה שנפטר בכרכת הכרפס ומברך על אכילת מרור ומכוין
לפטור המרור שבכורך וקודם שיוברך יאמר לשם ירווד קובה'ו הנה
אנכי בא לקיים מצוה דרבנן ולאכול כזית מרור זכו' ויהי נועם
זכו'. ויאכלנו בלא הסבה

בְּרוּךְ אַתָּה יי: אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם: אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַרְוֹר:

כורך יקה המצה התחתונה ויתן לכל אחד כזית מצה וכזית מרור
וזה גרע משאר מצות דרבנן שאינו אלא זכר בעלמא ויטבל
בחרוסת ויאמר:

סדר הגדה של פסח קכה

מִצָּה וּמְרוֹר בְּלֹא בְּרָכָה: זָכַר לְמִקְדָּשׁ בְּיַמֵּינוּ
יְחֻדָּשׁ: כְּהִלֵּל תְּהִלָּתוֹ: שֶׁהָיָה כּוֹרֵךְ וְאוֹבְדָן
בְּבֵת אֶחָת: לְקַיֵּים מַה שֶּׁנֶּאֱמַר: עַל מִצּוֹת
וּמְרוֹרִים: יֵאָכְלֵהוּ:

שלחן עורך יעשה סעודה לכבוד יו"ט ולא ישבע הרבה כדי
לאכול האפיקומן לתיאבון. ויאכל רביצה ברוך
הסעודה ויאמר זו זכר לקרבן חגיגה ולא יברך, ומי שמנהגו לאחר
מה נשתנה יאכלנה יאכל חתיכה קטנה ומברך שהכל ואם לא יספיק
לו חתיכה קטנה ורוצה לאכול אחת ובפרט שאם היה ברעננית
בכור יאכל לאחר הקידוש קודם נט"י לכרפס ויאכל תבשיל וביצה
ויברך תחלה וסוף והטעם שאם יברך אחר טיבול הכרפס כבר בירך
בה"א וכיון על המרור ואם יברך בני"ר נכנס בסלע המחלקות י"א
שתזור ומברך על המרור וי"א שא"צ ולענין הלכה אם טעה ואכל
שיעור אחר הכרפס וכורך בני"ר לא יחזור ויברך על המרור שספק
ברכור להקל.

צפון אח"כ מן האפיקומן יחלק כזית לכל אחד ואם אפשר לו
יקח שנים כזית זכר לפסח וכזית למצה הנאכלת עמו ויאמר
עליו זה.

זָכַר לְקַרְבַּן פֶּסַח: הַנֶּאֱכָל עַל הַשֶּׁבַע:
וְיֵאָכְלֵנוּ בְּהַסְבָּה.

אחר אפיקומן אין לאכול שום דבר משום שצריך להשאר טעם

אפיקומן בפיו ומים מותר לשתות ויש מתירין בקהווא ויש
לסמוך עליהם לצורך גדול, ושתיית סיגארה אסר הרח"פ כליל ראשון
ובשני החתיר.

ובתוך הסעודה ייטב לבו וישורר לכבוד יום טוב.

סימן משה חזק

מ'לך נוֹאֵל ומושיע : אל נערץ בסוד קדושים : ולאין
אונים עצמה ירבה : מחזיק רפיון ידי רשים : כי
הוציא בחודש אביב בני ישראל חמושים :
הודו לאֵל כי החודש הזה לכם ראש חדשים :

ש'מו יחדיו נרוממה עלי נבל ועלי עשור : כי השקיף
ממעון קדשו ויוציא עמו ממצור : והוא צוה אלי
עמו קחו לכם שה בעשור : להודיע כי הוא ישור
על אלהים ואנשים :

הודו לאל וכו'

ה'עם עשו את פסחיהם בלתי פחד ממצרים בשירי זמרה
ותהלה בשלוש כיתות מחנים : אכלו אותו על מצות
ומרורים בין הערכים . בלתי מבושל במים ונא כי
אם צלי אשים :

הודו לאל וכו'

חזק חושה שלח זרים לכני אדום ופילגשים : שימם
כמהפכת ערים ערי אשורים ולמושים : ותכניע גאון
זרים ושלח לעם לך דורשים : האדון אשר מבקשים :
בניסן ראש החדשים :

הודו לאל וכו'

סימן יחזקאל עזרא

ייועץ סוכחאן ותעלה לל צאחין פי א ג'נא :

י'צ'וי נורו עיוני יכשף אמר סראני תנוור ג'נת ערני
ממשרקהא וג'רבאנא :

ייועץ וכו'

ח'צ'ירת שמסן בל ימנאן : גמרן גנ'מן בל שמלאן :
מעזווינו קאעדאן ולמלאייכא וקפאנא : ייועץ וכו'

ז'אכ'י יקעד קבאו : כל אנסאן מוג'ב חאו : יצ'ר אווקאר
ג'לארו : נורו נשוף בעיוננא : ייועץ וכו'

ק'דיש יקרא מן בעדאן : זרובבל א שכצאן : תסמע ג'מיע
אל יהדאן אל לאייקא ואל רדאיינא : ייועץ וכו'

א'ל צוט יעטי בל עאלי : יתקדם אסמו אל מתעלי : מע
ג'מעאן אל אהלי תרעש ג'מיע אווסאנא : ייועץ וכו'

ע'נ'יב'את יצנע אל רב : יעמר נפוס א כראב מן א נאר
לל נור תתקרב : אם א בנין פרחאנא : ייועץ וכו'

ז'עק'ת סרור אל צא'חין : לאסם א כאלק מסבחין : פרחת
א דוניא פארחין קדאם סידינא ומוולאנא : ייועץ וכו'

ר'חים אשפק עלינא : תעלי תאג' ראסנא : אבן דוד יג'ינא
כאניום אל סמא יראנא : ייועץ וכו'

ייועץ וכו'

אשכר ואמדה ל'יסמך: טול אל זמאן קדאמך: **אחספנא**
מע אכראמך: אחנא ונ'מיע אכ'וואנא: יווען וכו',

בא סי' ויתן מ'ס'פ'א לחמוריהם

תמחה את זכר עמלק. יושלך ככלב המלקלק

מ'ליל יתיה בקנטורין. תרתיה ביה נור דדלק: תמחה וכו'

ס'מי עינוי בשברירין. בנוי זימנוי להוי סלק: תמחה וכו'

פ'צע ית מוחיה בניירין. ממול קודליה הוי מולק: תמחה וכו'

ה'דין עמד בפרכורין. יתבון ויפשוון בילק: תמחה וכו'

קודם שיטול מים אחרונים יאמר בלחש בקשה זו

יהי רצון שתתגרש הסמ"א בכח שם אהיה דמילוי יודין (אלף ה' יוד ה')

ושם אהיה דמילוי אלפין (אלף הא יוד הא) שעולדה מספרם עם שמונה אותיות שורשיהם ושני כוללים כמספר שם שדי

ובכח זה תשרה שכינה על השלחן. ויהר"מ ה' אור"א שתקיים בי ברכת עבדך יעקב אבינו שבירך את עבדך יוסף הצדיק, מאל אביך ויעורך ואת שדי ויברכך ותקיים בי מקרא שכתוב והיה שדי בצריך

שמחת יו"ט

אדו"ל על פסוק וישבות סמן ממחרת רמז לן קרא שנתלס סמן ממחרת ספסח ר"ל ציוס שני של פסח. ח"כ צלילס סחחיל סנס שסכין סעך וציוס נתלס ולפ"ז נמחס אותו לעמלק צלילס וסעקר ציוס:

וכסף תועפות לך כי אז על שדי. התענג וחשא אל אלוה פניך תעתור אליו וישמעך ונדרוך תשלם ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור.

אח"כ יאמר לשם יחוד על מצות בהמ"ז

ליקבה'ו וכו' הרי אנתנו כאים לקיים מ"ע דאורייתא לברך בהמ"ז ככתוב בתורה ואכלרת ושבערת וברכת את ה' אלהיך לתקן שורש מצוה זו במקום עליון:

ויהר"מ ה' אור"א שתהיה חשובה ומקובלת ורצויה לפניך ברכה ראשונה, וברכה שניה, וברכה שלישית אשר נברך עתה על המזון ותתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע להעלות מ"ן ולהמשיך ד' מוחין לישראל ורחל הגדולה וגם תהיה חשובה ומקובלת ורצויה לפניך ברכה רביעית אשר נברך עתה ותתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע להעלות מ"ן ולהמשיך ד' מוחין ליעקב ורחל ויעלה לפניך כאלו כיווננו בכל הכוונות הראויות לכנין בארבעה ברכות אלו של המזון. ויהי נועם וכו'

אח"כ יטול מים אחרונים וכשיטול ורחיק מעליו קטרוג [אסמ"ן וליצית] על ידי מימי החסד, גם כשיטול מים אחרונים יכוין ר"ת מים אחרונים מ"א וגם ר"ת וס"ת דתיבת אחרונים מ"א ג"כ [והם אותיות הפשוט ומלא ומלא דבי אהיה דיודין וראלפין הנזכרים לעיל] וכשיטול יאמר בפיו מים אחרונים חובה:

אחר שיטול מים אחרונים ינגב אצבעותיו ויאמר למנצה בנינות וכו', אברכה את ה' בכל עת וכו', סוף דבר וכו', תהלת ה' ודבר פי וכו', ואנחנו נברך יה וכו', וידבר אליו זה השלחן אשר לפני ה', וכום של ברכה יטול בידו קודם פסוק וידבר אליו וכו'.

וזה סדר הוימון

הב לן ונבריה למלכא עילאה קדישא

(ועונים שמים)

ברשות מלכא עילאה קדישא

(ועונים שמים)

ברשות חבא רפסקא אושפיזא קדישא וברשותכם

וברך שאכלנו משלו :

(ועונים)

ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

והוא גיכ עונה עמהם כד.

ואם הם עשרה אוטר

וברך אלהינו שאכלנו משלו :

ועונים

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :

והוא גיכ עונה כמותם

ברוך אתה יהוה אלהינו מקד העולם הן אותנו
ואת העולם כלו בטובו בהן בהסדר בריות

וברחמים רבים נותן לחם לך בשר פי לעולם
חסדו. ומטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואר
יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד. פי הוא אר
ון ומפרנס לכל ושלחנו ערוה לכל והתקין
מחיה ומזון לך בריותיו אשר ברא ברחמי
וברוב חסדיו כאמור פוזה את ירך ומשביע לכל
הי רצון. ברוך אתה יהוה הן את הכל :

גודה לך יהוה אלהינו על שהנהלת לאבותינו
ארץ חמדה טובה ורחבה ברית והורה
חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו
מבית עבדים. (הנשים לא האמרנה ועל בריתך
שחתמת בבשרנו). ועל תורתך שמדדתנו. ועל
חקי רצונך שהודעתנו. ועל חיים ומזון שאתה
ון ומפרנס אותנו :

ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך :
ומברכים את שמך כאמור ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ

הטובה אשר נתן לך: ברוך אתה יהוה על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמה. ועל ירושלים עירך. ועל הר ציון משכן כבודך. ועל מזבחך. ועל היקדך. ועל מעונה. ועל דבירך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו רענו. זוננו פרנסנו. בלכננו הרויחנו. הרוח לנו מהרה מבר צרותינו. ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו לידי מתנות בשר ודם ולא לידי הלואתם אלא לידך המלאכה והרחבה העשירה והפתוחה שלא נבוש בעולם הזה. ולא נפגם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחה תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

ואם הל בשבת יאמר

רצה והתליצנו יהוה אלהינו במצותיך וכמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מצפניך נשבורת בו ונגינת בו במצות חקי רצונך. ואל תהי צרה ונגון ביום מנוחתנו

והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו כי אתה הוא בעל הנחמות. וגם שאכלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול והקדוש לא שבחנו. הלא תשפחנו לנצח. ואל תנוחנו לעד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע ופקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה טובה לחן ורחמים: ביום חג המצות הזה. ביום טוב מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדרך ישועה ורחמים. חוס ותננו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה: ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה בונה ירושלים: **אמן:**

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם לעד

קלד סדר הגדה של פסח

היאל. אבינו. מלכנו. אדירנו. בוראנו.
גואלנו. קדושנו קדוש יעקב רוענו רועיה
ישאל המרה הטוב והמטיב לכל. שפכל יום
יום הוא המטיב לנו הוא מטיב לנו הוא יטיב
לנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד.
הן וחסד ורחמים וריוח והצלה וכל טוב: הרחמן
הוא ישתבח על פסא כבודו: הרחמן הוא
ישתבח בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח
בנו לדור דורים: הרחמן הוא מרן לעמו ירים:
הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים: הרחמן
הוא יפרנסנו בכבוד ולא בזוי בהתר ולא
באיסור בנחת ולא בצער: הרחמן הוא יתן שרום
בינינו: הרחמן הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה
בכל מעשה ידינו: הרחמן הוא יצליח את
דרכינו: הרחמן הוא ישבור עול הגירות מהרה
מעל צוארנו: הרחמן הוא יוליכנו קוממיות
לארצנו: הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלימה

סדר הגדה של פסח קלה

רפואת הנפש ורפואת הגוף: הרחמן הוא יפתח
לנו את ידו הרחבה: הרחמן הוא יברך כל אחד
ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו
אברהם יצחק ויעקב בכל מכל בל פן יברך
אותנו יחד ברכה שלמה. וכן יהי רצון וגאמר
אמן: הרחמן הוא יפרוש עלינו ספת שלומו:
הרחמן הוא ישע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה
יראתו על פנינו לכלתי נחמא: ויהיו כל מעשינו
לשם שמים:

ברכת האוויר

הרבמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עליו ויסדר בו כל
מעשי עולם ויהי רצון יהיה פשלתנו של אברהם אבינו
כל רעב מפני יאכל וכל צמא מפני ישתה:
הרבמן הוא יברך את פעל הפית הזה ואת פעל הסעודה בכנים
שלא נמותו ובנקמים שלא נפמו: יהי שלא ובוש
בעולם הזה ולא יפלים לעולם תבא ויהיו נכסיו ונכסנו מצלחים
וקרובים קעיר ואל ישלוט שטן במעשה ידיו ואל ינדקק לפני שום
דבר חטא והרהור עון מעשה ועד עולם:

קלו

סדר הגדה של פסח

הַרְחֵם הוּא יִחְיֵנו וְיַצִּילנוּ וְיִקְרַבנוּ לִימֹת הַמְקוּדָּה
הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמְּקוּדָּשׁ וְלִחְיֵי
הָעוֹלָם הַבָּא : מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ וְעִשָּׂה חֶסֶד
לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד וְלִרְעוּ עַד עוֹלָם : בְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעְבוּ וְרוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב : נַעַר
הָיִתִּי גַם זְמַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ
מִכֶּקֶשׁ לָחֶם : פֶּרֶ הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוּהַ וְזָרְעוֹ
לְבִרְכָה : מַה שְּׂאֲכַלְנוּ יְהִי לְשִׂבְעָה וּמַה שְּׂשָׂתִינוּ
יְהִי לְרַפּוּאָה וּמַה שְּׁחֹתְרָנוּ יְהִי לְבִרְכָּה.
כְּדַכְתִּיב וַיֵּאבְדוּ וַיִּזְתִּירוּ כְּדַבֵּר יְהוָה : בְּרוּכִים
אַתֶּם לַיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר
יִבְטַח בַּיהוָה וְיִהְיֶה יְהוָה מִבְּטָחוֹ : יְהוָה עִזֹּ לְעַמּוֹ
: יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

עושה שלום במרומויו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :
כששולים ברכת המזון יאמר ברכת בורא פרי הגפן וכוון לפשור כוס רביעי.
סְבִרֵי מְרַגְּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְּדַשׁ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא פְרֵי הַגָּפֶן :

וישתח בהסכה :

סדר הגדה של פסח

קלו

הלל נרצה אחר ששתה כוס שלישי ומוזג לו כוס רביעי ויגמור
עליו את ההלל.

שְׂפוּךְ חֲמִתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם : אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ : וְעַרְ-
מִמְלַכּוֹת אֲשֶׁר בְּשִׂמְךָ לֹא קָרְאוּ : כִּי־אֶבֶל
אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־נְיָהוּ הַשְּׂמוּ :

אֵי סָפֵד חֲמִימָה עָלָא אֶל־שְׁעֵיב אֶדְרֵי דְסִינְטְרָפוֹךְ וְעָלָא אֶל־
בְּלָאִסִּין אֶדְרֵי בְּאֶסְמִיךָ דְסִינְטְרָפוֹ אֵד אֶפְלֵ אֶלָּא קְאֵל־יַעֲקֹב
וְאֶלָּא סְקָאֵנּוּ אֶסְתְּוִחֵשׁוּ :

לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי לְשִׂמְךָ תֵּן־כְּבוֹד עַרְ-
חֲסִדְךָ עַל־אַמְתְּךָ : לְמַה יֵּאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הָ-
נָא אֱלֹהֵיהֶם : וְאֵלֵינוּ בַשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ
עֲשֵׂה : עֲצִיבֵיהֶם בְּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה
לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינִים לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ : אֲזִנִּים
לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶת־לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן : יְדֵיהֶם
וְלֹא־יִמְיִשׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְיוּ לֹא־יִהְיוּ בְּנִרוֹנִים :
כְּמוֹתֵם יְהִיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל־אֲשֶׁר בְּיַמְתָּ בָּהֶם : יִשְׂרָאֵל
בְּיַמְתָּ בַּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא : בֵּית אַחֲלָן בְּמַחֻו

כִּיהוֹה עָזְרָם וּמַגְנֵם הוּא : יִרְאִי יְהוָה בְּטוֹהוּ בֵּיהוֹה
עָזְרָם וּמַגְנֵם הוּא :

לִמֹּלֵךְ וְיִרְבֵּה לִמֹּלֵךְ אֵרָא לֵאמֹר תַּגְּעֵל וְאַגִּב עֲלָא פִּיִּךְ וְעֲלָא
אֶחְסָאנְךָ לַיִשׁ וְקוֹלוֹן אֶל־שְׂטוּב וְיוֹן אֶל־אֵוֹן וְלִקְוֵאֲהוֹם
וְאַקְוֵאֲהוֹנָא בְּלִי־סִמָּא גִ'מִיע אֶרְדִּי וְרַצָּא יִצְנַע עֲזָסְאֲתָהוֹם פִּצְא' וְדִבְב
שַׁגְל יִדְיוֹן אֶל־אַנְסָאן תַּם לַהוֹם וְלָם יִתְפַּקְמוֹן עֵינֵן לַהוֹם וְלָם וּנְצִירִין
אֶדְרָאן לַהוֹם וְלָם וְסַמְעוֹן יִתְנַף לַהוֹם וְלָם וְשִׁמְשׁוֹן וְנִיחֹם וְלָם וְהַגְּמוֹן
רַגְלֵיהוֹם וְלָם וְיִמְשׁוֹן לִמֹּלֵךְ יִתְחַפֵּון פִּי לִתְהַאֲתָהוֹם בְּמַת־לַהוֹם וּפְנוֹנוֹן
צְאָנְשֵׁנְהוֹם גִּ'מִיע אֶרְדִּי מִנְתַּפֵּל כִּיהוֹם יִסְרַאֵל אֲנַמְפֵּל בְּאַעְלָה עֵינְהוֹם
וּמְנִיתָהוֹם הוּא. בֵּית אֶחְרוֹן אֲנַמְפֵּלוּ בְּאַעְלָה עֵינְהוֹם וּמְנִיתָהוֹם הוּא.
כְּאִיִּפוֹן אֶעְלָה אֲנַמְפֵּלוּ בְּאַעְלָה עֵינְהוֹם וּמְנִיתָהוֹם הוּא :

יְהוָה וְכִרְנֵנוּ יִכְרַךְ יִכְרַךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְרַךְ
אֶת־בֵּית אֶהְרֹן : יִכְרַךְ יִרְאִי יְהוָה הַקְּטָנִים
עַם־הַגְּדֹלִים : יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם :
כְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵי אָדָם : לֹא־תַמְתִּים
יְהִלְכוּ יְהִ וְלֹא פְלִי־יִוָרְדִי דוֹמָה : וְאַנְחֵנוּ גִבְרַךְ יְהִ
מַעֲתָה וְעַד־עוֹקְסֵם הַלְלוּיָהּ :

לִי־עֵלִיה וּבִפְרֻחָה וּבְקִאֲרֻךְ וּבְקִאֲרֻךְ אֶלָּא בֵּית־יִסְרָאֵל וּבְקִאֲרֻךְ אֶלָּא בֵּית־
אֶחְרוֹן וּבְקִאֲרֻךְ כְּאִיִּפוֹן אֶעְלָה אֶל־זִקְנָאֵר טַע אֶל־פִּקְקָאֵר וְיִוֵּד
אֶעְלָה עַל־יְפוֹם עַל־יְפוֹם וְעֲלָא כְּנִינְכוֹם מְבַקְדִּיפוֹן אֲנִתוֹם לַאֶעְלָה אֶל־זִקְנָאֵר
טַמָּא וְאָרֶץ אֶל־טַמָּא טַמָּא לַאֶעְלָה וְלַאֶרֶץ טַמָּא לְבָנֵיו אֶל־אַנְסָאן לְיָם
אֶל־מְנוֹאֲתָה וּבִפְרֻחָה אֶעְלָה וְלָם גִּ'מִיע גְּאֹזְלוֹן לְלִי־תַרְגָּא וּנְחָנָא וּבְקִאֲרֻךְ
אֶעְלָה מִן אֶל־טַמָּא וְאֶל־טַמָּא אֶל־אֲבֵר אֶסְבַּחוּ אֶעְלָה :

אֶהֱבֵתִי כִי־יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנָי : כִּי־
הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִכְיָמִי אֶקְרָא : אֶפְפוֹנֵי
חֲבַל־מָוֶת וּמְצַר־יָדַי שְׂאוֹל מִצְאוֹנֵי צָרָה וְיִגּוֹן
אֲמַצָּא : וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מִלְּטָה
נַפְשִׁי : חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאַל־חִינוּ מְרַחֵם : שֹׁמֵר
פְּתָאִים יְהוָה דִּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבֵי נַפְשִׁי
לְמַנוּחֵיכִי כִי־יְהוָה גִּמַּל עֲלֵיכִי : כִּי חִלְצֵת נַפְשִׁי מִמָּוֶת
אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת רַגְלֵי מִדְּחַי : אֶתְחַלֵּף לְפָנֵי
יְהוָה בְּאַרְצוֹת חַתִּים : הֲאִמְנַתִּי כִי אֲדַבֵּר אָנֹכִי עֲנִיתִי
מְאֹד : אָנֹכִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כֹל־הָאָדָם כֹּזֵב :

חֲבִית אֶדְוִי־סַמְעֵ אֶעְלָה אֶל־אֲצוּט תַחֲנוּנֵי. אֶדְוִי־סַמְעֵ אֶדְוִי־סַמְעֵ אֶדְוִי־סַמְעֵ
עֲסָרִי אֲנָאֲרִי. אֶסְתַּחֲאוּמוֹנֵי מְלֻקָּת אֶל־מֹת וּבְמָצֵ' אִיִּקוֹן וְלִי־

תרא וג' דניי א' קא ומצרא אונג' ד. וקאסם אעלה אנארי בטלכ'ל יא'
 רב כעץ נפסי. חנין אעלה ויעלה ויעלה ויעלה ויעלה ויעלה ויעלה ויעלה
 אעלה מן פקרי ולי וגיתני. אנג' שי נפסי לרבתפי אד' אעלה נעם
 עליפי. אד' כעצת נפסי מן אע' מוח אעא עיני מן אל דמוט אעא
 רגלי מן אע' מטרא אעמפשא קראם אעלה באראאזי אע' תי' ל'
 אעמסנת אד' אעמפסם אעא ג' אונפת ג' צ' י. אעא קלת בעג' למי ג' מיט
 אע' אעסאן יפר' מ :

מה אשיב ליהוה פר תגמולוהי עלי : פוס
 ישועות אשא ובשם יהוה אקרא : נדרי
 ליהוה אשלם נגדה נא לכל' עמו : יקר בעיני
 יהוה המוטה להסידיו : אנא יהוה פיר' אני עבדך
 אני עבדך פן' אמתך פתחת למוסרי : קד' אופח
 זכה תודה ובשם יהוה אקרא : נדרי ליהוה
 אשלם נגדה נא לכל' עמו : בתצרות בית יהוה
 בתוככי יהושלם תלרויה :

איש ארד לאעלה ג' מיט ג' זאחו עליי : פאם אע' מגינתא ארפע וקאסם
 אעלה אנארי. נד' ירי לאעלה אונפי קובאל אע' אן קג' מיט קוסמו
 גאלי בתצרת אעלה אע' מוח לאפ' אע' אלו. בטעבה יא' רב אד' אע' א

שכדך אעא שכדך אכר. ג' ארייסקו חלית לאר' קאסי. ל' אד' ב'ת ד' כ' ר'
 ש' פ' אן וקאסם אעלה אנארי. נד' ירי לאעלה אונפי קובאל אע' אן קג' מיט
 קוסמו. באחונאש בית' אעלה נעוצ'ת קאר אע' סלאם ל' מ' ב'תו אע' אלו :

הללו את יהוה פל' גוים שפחוהו פל' האמים :
 כי גבר עלינו חסדו ואמרת יהוה לעולם

הללויה :

אמ' ב' ה' אעא אעלה ג' מיט אע' שטוב ספחוהו ג' מיט אע' אעמאם. אד'
 ג' ב' ע' יניא פ' צ' ו' וס' אעלה ל' אכר אע' ב'תו אע' אלו :

הודו ליהוה כי טוב : פ' לעולם חסדו :
 יאמרנא ישראל : פ' לעולם חסדו :
 יאמרונא בית אהרן : פ' לעולם חסדו :
 יאמרונא יראי יהוה : פ' לעולם חסדו :

אשברו לאעלה אד' ג' יד' : אד' ל' ד' ד' ד' פ' צ' ל' :
 יקול אע' א' י' ו' י' : אד' ל' ד' ד' ד' פ' צ' ל' :
 יקולו אע' א' י' בית אהרן : אד' ל' ד' ד' ד' פ' צ' ל' :
 יקולו אע' א' י' באיפין אע' אלו : אד' ל' ד' ד' ד' פ' צ' ל' :

מן המצר קרא' רי יה ענני במרחב יה : יהוה לי

קמב סדר הגדה של פסח

לא אִירָא מִהֲיַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְעֲזָרִי וְאֲנִי
אִרְאֶה בְּשׂוֹנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטוּחַ בְּאָדָם:
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטוּחַ בְּגִדִיכִים: פְּרִיגוֹיִם
סִבְבוּנֵי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִיִּם: סִבְבוּנֵי נְכִסְבְּבוּנֵי
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִיִּם: סִבְבוּנֵי כְדַבְרִים דַּעְכוּ פֶּאֶשׁ
קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִיִּם: דָּחַח דְּחִיתָנִי לְנִפְלֵר
וַיהוָה עֲזָרָנִי: עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיהוָה לִי לִישׁוּעָה: קוֹל
רָנָה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים יָמִין יְהוָה עֲשֵׂה חֵיִל:
יָמִין יְהוָה רֹמְמָה יָמִין יְהוָה עֲשֵׂה חֵיִל: לֹא־אֲמוֹת
בִּי־אֲחִיה וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה וְלִמְוֹת
לֹא נִתְּנֵנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צַדִּיק אֲבֹא־בָם אֲוֹדֶה
יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אֲוֹדֶה בִּי
עֲנִיהֲנִי וְתַהוִילִי לִישׁוּעָה: כ"פ אֲבָן מֵאֲסוּרֵי־בִּבְנִים
הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנְה: כ"פ מֵאֵת־יְהוָה הִיתָה זֹאת הִיא
נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: כ"פ זֶה־הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִידָה
וְנִשְׁמַחָה בוֹ: כ"פ

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: כ"פ אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא: כ"פ

סדר הגדה של פסח קמג

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: כ"פ אֵל
יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעִבּוֹתַיִם עַד־קִרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ: כ"פ אֵלֵינוּ אֲתָה וְאֲוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אִירֹמְמֶךָ: כ"פ
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חָסְדוֹ: כ"פ

מִן אֱלֹהֵי יִצְחָק נִגְדִיתָ יִצְרָח גְּאוּכְנֵי כַל־נִפְתָּה אֶעֱלֶה לִי לָם
אֲנִי אֵישׁ וַיִּגְעַע לִי אֶל־אֲנָשָׁא. אֶעֱלֶה־לִי כְעוֹנֵי וְאָנָּה אֲנִי לִי
בְּאֲנִיצֵי וְאֶמְחֶסֶן אֶל־וְנִמְכַר בְּאֶעֱלֶה מִן־וְנִמְכַר בֶּל־אֲנָשָׁא. יֵאֵל־מְחֶסֶן
אֶל־וְנִמְכַר בְּאֶעֱלֶה מִן־וְנִמְכַר בֶּל־אֲנָשָׁא. ג' טוֹב אֶל־שְׂטוֹב אֶסְתַּחֲאוּטוּנֵי
כַּאֲסִם אֶעֱלֶה אֶד־אֶתְפִּיהוּם. אֶסְתַּחֲאוּטוּנֵי אֵי־יֵאֵל אֶסְתַּחֲאוּטוּנֵי כַּאֲסִם
אֶעֱלֶה אֶד־אֶתְפִּיהוּם: אֶסְתַּחֲאוּטוּנֵי בֶל־וְנִמְכַר וְנִכְרָו כְּנֶאֱרַ אֶל־טוֹסֵג'
כַּאֲסִם אֶעֱלֶה אֶד־אֶתְפִּיהוּם: וְכַפֵּא דְכַפֵּא לְאוּכְנֵי וְאֶעֱלֶה סֵל־עֲדָנִי
קִוְיָ וְכַפֵּי אֶל־אֲוִלֵי וְכַפֵּא לִי לְכַנְיָתָא עוֹס־כְּרוּר וְכַפֵּא פִיר־שְׂכִינָא
אֶל־אֶעֱלֶה וְיָמִין אֶעֱלֶה אֶעֱנָשָׁא דִּיחִיל: יָמִין אֶעֱלֶה שְׂאֲלֵינָא יָמִין אֶעֱלֶה
אֶעֱנָשָׁא דִּיחִיל: לָם־אֲמוֹת אֶד־אֵשִׁישׁ וְאֶתְפִּי פִיר־טַגֵּי אֵיִיב אֶעֱלֶה: ג' דָּב
אֶרְכֵּנִי אֶעֱלֶה וְלִפְנֵי לָם סִפְטָנִי: אֶפְתַּחוּ לִי כְּוֹאֵב אֶל־אֶעֱלֶה וְדַכְלוּ כִּי:
כִּיהוּם אֶשְׁפֵּר לִפְנֵי: הָאֲדָא אֶל־כָּאֵב לִפְנֵי אֶעֱלֶה אֶל־אֶעֱלֶה וְדַכְלוּ כִּי:
אֶשְׁבֵּר אֶד־גְּאוּכְנֵי וְכַפֵּא לִי לְכַסְאֶתְרָא: תַּגֵּי אֶרְכֵּנִי פִיר־הוֹדָא אֶל־כְּנֵי
סִפְטָנִי כָּאֵם אֶל־טַגֵּי: מִן־עֲדָנִי אֶעֱלֶה סִפְטָנִי הָאֲדָא הִיל־טַגֵּי וְכַפֵּא

בחה' ראתנא. הא' א' אל'יוס צנע אפלה נסתר ונפרח בי :

פ'יט'לקא יא'רב גיתנא : פ'יט'לקא יא'רב גי'ח לגא :

ת'ק'א'ר' א'ל'ג'אי באסס אפלה באר'בנא'בוס מר'בית אפלה : מ'ד'ויק

אפלה ויצווי לגא אר'בטו א'ל'ח'ג' בי קנא'גיב עלא קר'ג'ני

אל מר'בת : טא'יקו אנתא ואל'שב'ב' אפ'אהו ואל'ג'י'ב' : אל'ש'פרו לאפלה

אד'ג'י'וד אד' לל'ד'הר פ'ג'לו :

הורו ליהוה פי טוב פי לעולם חסדו :

הורו לאלהי האלהים פי לעולם חסדו :

הורו לאדוני האדונים פי לעולם חסדו :

לעשה נפלאות גדלות לבדו פי לעולם חסדו :

לעשה השמים בתכונה פי לעולם חסדו :

לרוקע הארץ על-תמים פי לעולם חסדו :

לעשה אורים גדלים פי לעולם חסדו :

את-השמש לממשלת ביום פי לעולם חסדו :

את-הירח וכוכבים לממשלות בלילה בל'ח :

למכה מצרים בכבוריהם פי לעולם חסדו :

ויוצא ישראל מתוכם פי לעולם חסדו :

ביד חזקה ובזרוע נטויה

לגזור ים-סוף לגזרים

והעביר ישראל בתוכו

ונער פרעה וחילו בים-סוף

למוליד עמו במדבר

למכה מלכים גדלים

ויהרוג מלכים אדירים

לסיחון מלך האמורי

ולעוג מלך הבשן

ונתן ארצם לנחלה

נחלה לישראל עבדו

שבשפלטנו זכר-קנו

ויפרקנו מצרינו

נותן לחם לכל-בשר

הורו לאל השמים

אל'ש'פרו לאפלה אד'ג'י'וד

אל'ש'פרו לאפאה אל אלאהת

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

פי לעולם חסדו :

אד' לל'ד'הר פ'ג'לו :

אד' לל'ד'הר פ'ג'לו :

קמו

סדר הנדה של פסח

אשפרו לסיד אל סאראת

לצאנת עג'באת בכיראת לונחרו

לצאנת אל-סמא כל-פתם

לכאסט אל-ארין עלא אל-קאי

לצאנת צ'ונוואת עז'ימין

אלא אל-שחם לתחפם כל-נהאר

אקא אל-קמר ולנג'ום לויחבסון כליל

לצ'ארב סצר בכפונרוהם

וכג' יסראיל מן נצ'טהום

כיד אל שדיקא וכצ'ראט אל-סרדיקא

לשאקת דחר אל-קלזום לשקאקת

ועפר יסראיל פנוצטו

וגרק פרטון ועסאפרו פי דחר אל-קלזום

למסיר קומו כל-כר

לצ'ארב צ'קאטין עז'ימין

נקמל צ'קאטין ג'לילין

לסיוחן צ'לטאן אל אטוריו

ולעוג צ'לטאן אל-בתננייא

ועטא ארצ'הום ליוורקמא

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

סדר הנדה של פסח

קמו

ורקמא ליסראיל עכרו

אד' מן-פנקרא ד כר לנא

ופנקא מן-ענקא

קאטי טעאם קג'מיט כאשר

אשפרו לטאניק אל-סמא

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

אד' לל-דחר פצ'לו:

נשמת כר-חי : תכרה את-שמך יהוה אלהינו :

ורוח כר-בשר תפאר תפאר ותרומם זכרך

מרכנו תמיד : מן-העולם ועד-העולם אתה אל :

ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע : פודה

ומציר : ועונה ומרחם : בכל עת צרה וצוקה :

אין לנו מלך עזיר וסומך אלא אתה :

אלהי הראשונים והאחרונים : אלוה כל בריות :

אדון כל תולדות : המהלך בכל התשבחות :

המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים ויהוה אלהים

אמת (יוד) לא יגום ולא יישן המעורר ישנים והממין

נרדמים : מתיה מתים ורופא חולים : פוסח

עורים וזוקף כפופים : המשיח אדמים : והמפענת

נעלמים : וקדך לבדך אנחנו מודים :

ואלו פיננו מלא שירה כים : ולשונונו רנה כחמון
גליו : ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע :
ועינינו מאירות בשמש וכירח : וידינו פרושות
כנשרי שמים : ורגלינו מלות כאילות : אין אנו
מספיקין להודות לך יהוה אלהינו : ולכרך את
שמה מלפנו : על אהת מאלק אלפי אלפים : ורוב
רפי רבבות פעמים : הטובות נסים ונפלאות
שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים : ממצרים
גאלתנו יי אלהינו : מבית עבדים פדיתנו : ברעב
ונתנו : ובשבע כלכלתנו : מתרב הצלתנו : ומדבר
מלמתנו : ומחולאים רעים ורפים דליתנו : עד
הנה עזרונו רחמיך : ולא עזבונו חסדיך : על פן
אברים שפלתנו בנו ורוח ונשמה שנפחת באפנו :
ולשון אשר שמת בפינו : הן הם : יודו ויברכו :
וישבחו : ויפארו : וישוררו : את שמך מלפנו
תמיד : כי כל פה לך יודה : וכל לשון לך

תשבח : וכל עין לך תצפה : וכל בך לך תברע :
וכל קומה לפניך תשתחוה : והלבבות ייראוך :
וכל קרב וכבדות יזמרו לשמך : כדבר שנאמר כל
עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך : מציל עני מהזק
ממנו ועני ואביון מגזלו : שועת עניים אתה
תשמע : צעקת הדל תמשיב ותושיע : וכהוב
רננו צדיקים ביהוה : לישרים נאווה תהלה :

בפי ישרים : תת ר ומם :
ובשפתי צדיקים : תת בך :
ובלשון חסידים : תת ק דש :
ובקרב קדושים : תת ה קל .

במקלות רבבות עמך בית ישראל : שכן חובת
כל היצורים : לפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו להודות : להלל : לשבח : לפאר :
לרומם : להדר : ולגצח : על כל דברי שירות
ותשבחות : דוד בן ישי עבדך משיחך :
ובכן : ישתבח שמך לעד מלפנו : האל המלך

סדר הגדה של פסח

הַגְדוּל וְהַקְדוּשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : כִּי לָךְ נָאוּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ : לְעוֹלָם וָעֶד : שִׁיר
וּשְׁבַחְתָּ הַלֵּל וְזִמְרָה : עוֹז וּמְשֻׁלָּה : נֹצֵחַ גְּדוּלָּה
וְגִבּוּרָה : תְּהַלֵּל וְתִפְאַרְתָּ : קְדוּשָׁה וּמְלֻכּוֹת :
בְּרֻכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְדוֹל וְהַקְדוּשׁ : וּמַעֲוֹלָם
וְעַד עוֹלָם אֶתְּהַ אֵל :

נִסְמַת כָּל חַי : תִּכְאֲבֹךְ אֵלֹהֵי אֲרָצְתָא אֶלְהָתָא וְרוּחַ כְּסֵד
תִּפְסַר יִתְעַלֵּי דַּפְרֵךְ צִלְמָתָנְךָ : דְּאֵימֵן מִן אֵל אֲבַר יְהוּדָא
אֵל אֲבַר אֲנָתָא טְאֵינִיק : וְיָמֵן גִּירְךָ לַיָּם לְנָא צִלְמָן וְאֵי וּמְסַעֲד :
מִפְּדֵי וּמְכַלְעִין וּמְגֵי אַיּוּב וּמְרַחֵם כְּפֵי רַחֲמֵי שְׁדֵיהּ וְצִיָּקָא : לַיָּם לִיְהוּדָא
צִלְמָן מִטָּן וּמְסַנְד אֵתְהּ אֲנָתָא :

אֵלֹהֵי אֵל אֲוֹלְרָאנִין : וְלֵאבְרָאנִין : אֶלְהָהּ כְּפֵי אֵל כְּלָאִיק : סִיד כְּפֵי
תְּוֹאֲלִיד : אֵל מְדוּדִים : כְּפֵי אֵל תְּסַאבִיח : אֵל מְסִיר דְּנִיָּיִתוֹ
כְּפֵי אֵל וְכְלָאִיקוֹ בְּרַחֲמָא : וְאַלְהָה לָם יִנְעִם וְלָם יִנְאָם : אֵל מְנַפֵּה אֵל
נְאִיָּמִין : וְאֵל מְנַפֵּה אֵל מְסַבִּימִין מִחוּי אֵל מְוִיָּמָה : וּמְטַאפֵי אֵל
אֲסַרְאֵץ : מַעֲמַת אֵל עֲמִינִין וְנַאצְב אֵל מְחַנְיִין : מְנַטֵּק אֵל כְּרַסִּין וְקִיאֵשֵׁף
אֵל מְכַפֵּוּיָּת : וְצֵף לְוִוּחְדָּךְ וְנָתָא מְסַמְקְרִין :

וְלִי וְיָבוֹן מְסֻמְנָא מְוִוִּיאֵנִין תְּסַאבִיח כְּפֵי בְחַר : וְלְסַאנְגָא מְסַגִּיר

סדר הגדה של פסח

כְּרִיבְתָא אֲסֻוֹאנָו : וּשְׂפַאפְנָא מְסַבִּיח כְּפֵי אֵל סְמָא : וְעִיָּוִנְגָא וְעִיָּוִין
כְּפֵי שְׁמָם וְכְפֵי קָסֵר : וְיִיבִיגָא מְנִישְׁוֹרָתָא כְּפִיסִיר אֵל סְמָא : וְרַב לִיְהוּדָא
כְּפַאפֵּי כְּפֵי אֵיץ : לַיָּם וְנָתָא קְאָדְרִין לְנִשְׁכַר דָּךְ אֶלְהָה אֶלְהָתָא :
וְנִבְאָרְךְ אֵלֵךְ אֲסַסְפֵךְ צִלְמָתָנְךָ : עֲלָא וְאֶתְרָא מֵאֲלָף אֵלִיָּן אֵל
אֲלִיפָתָא : וּבְכֻזֵּת בְּכֻזָּא אֵל כְּכֻזָּתָא : מְרָאָתָא אֵל כְּתִירָתָא : עֲגִיָּיִב
וּבְכֻזֵּתָא אֵלְךְ צִנְטָתָא מְטָנָא וּמַט אֲכַהֲתָנָא : מִן קֶבֶל מִן טְעַר
כְּלָצְתָנָא אֶלְהָה אֶלְהָתָא : מִן בֵּית אֵל עַבְדֵי דְּיָתָנָא : כְּפֵי גִוֵּס
עִיָּישְׁתָנָא וְכְלָשְׁבַט מְעוֹנָתָא : מִן אֵל סִיף כְּלָצְתָנָא וּמִן אֵל וּבִיגָא
נְגִיָּתָא : וּמִן אֲוִוִּיאֵט אֵל רְדִיָּין וְיַתִּירִין רַעֲפֵתָנָא : אֵלֵךְ הַאֲנָא
מֵאֶרְוֹנָא רַחֲמָתָא : וְלָא מִיִּבְכֻנָּא אֲפִיָּאֲלֵךְ : עֲלָא הַאֲבָךְ אֵל מְסַאָפֵּי
אֶרְדֵי קַסְמַת בִּגְנָא : וְרוּחַ וְסַמָּא אֶרְדֵי נְסַכְתָּא כְּאִמְפָנָא : וְלִסְמֵן אֶרְדֵי
כְּפֵיִת בְּתַמְנָא : הוֹדָא הוּם וְשְׁפָרְוֹן : וּבְאִרְכּוֹן וּמְסַחֲוֹן : וְיַפְסְרוֹן
וְיַמְגִידוֹן : לַאֲסַסְפֵךְ צִלְמָתָנְךָ בְּאֵימֵן : אֵד' כָּל חַי לָךְ יִשְׁכַּר : וְכָּפֵי
לְסַאן לָךְ תְּסַפַּח : וְכָּפֵי עִין דָּךְ תְּסַמְרָגֵי : וְכָּפֵי רַבְכָּא דָּךְ תְּסַפַּרֵט : וְכָּפֵי
קָאמָא לְקַבְּלָאֲסָךְ תְּסַגֵּד : וְקֶלְלִיב וְכַאפּוֹן מִנְךְ : וְכָּפֵי גוּף וְכֻוּצָר
וּכְבִּירֵי לְאֲסַסְפֵךְ כְּפֵי שְׁוִי פְּמָא אֲנָקָאָא : כָּל עֲצָאִימֵי תְּקוּזֵי יָא רַב מִן
מְתַדָּךְ : מְכַלְעִין אֵל פְּקִיר מִן אֲקוּוֹא מְנַו : וְפְקִיר וּמְסַפּוֹן מִן גְּאֶהֲכִינֵי :
שְׁכֻוּת אֵל מְסַאבִּין אֲנָתָּ תְּסַמַּט : צְרַכְתָּ אֵל פְּקִיר תְּצַמְנַט וְיַסְמַעֲד :
וּמְפַתּוּב אֲסַמְרוֹ יָא צְאֵחִיוֹן בְּאַלְהָה : לָל מְסַתְּקִימִין לְאֵיִיק אֵל מְרַחֵם :

ב ר י ם אֵל מַסְמִיקוּמִין תַּתְעֵלָא : וּבְשַׁפְּתָא אֵל צַאֲלָחִין תַּתְבְּרִיבָר :
 וּבְלָמָן אֵל פֶּאָצְלִין תַּתְמַקְדִּים : וּבְגוּף אֵל מַקְרָסִין תַּתְמַבְרִי:
 פִּי גִזִּיק רַבְנוּת קוּרְפִּי בֵּית יִקְרָאֵל : אֲדָר הָאֲבָרָא פִּרְיָן קָלָא גִמִּיעַ אֵל
 מַבְרִימִין : מַקְרָאָרְךָ אֵלְלָה אֵלְלָה אֵלְלָה וְאֵלְלָה אֲבָהָאֲתָנָא : לְיִשְׁפָּרוֹן
 לְיִמְרָחוֹן : לְיִסְבָּחוֹן : לְיִפְכָרוֹן : לְיִיעֲלוֹן לְיִבְהִיגִין : לְיִוּוּצְפוֹן : קָלָא גִמִּיעַ
 פֶּלְאָם תַּקְמָא יֵר וּתַקְמָכִיח דְנוּד אֲכֹן יִשִּׁי : עַבְדְךָ מְסִיחָךָ :

וְהַגִּיד וּתְסַבֵּחַ אֲסַמְךָ לֵךְ אָבִיר : אֲלִמְאֲנָא יֵא טָאִיק : אֲלִמְאֲן אֲלִל
 פְּבִיר וְלִמְקַדִּים : בֵּר סָמָא וּבֵל אֲרִיָן : אֲדָר לֵךְ גָּאִיק אֲלִלָה אֲלִלָה אֲלִלָה
 וְאֵלְלָה אֲבָהָאֲתָנָא : לֵךְ דְהַר וְלִאֲבִיר : אֵל מַסְפִּיר וְלִמְסַכִּיח : לֵךְ מַרְחָ
 וְלִמְפְּסִיר : אֵל קְנוּא וְלִחֶפֶס : אֵל גִּלְבָּ וְלִפְכָרוּא וְלִגְבִירוּא : אֵל נֶאֱפֵר
 וְלִפְסִיר : וְלִמְקַדִּים : וְלִצְלִטְנָא : אֵל בְּרַפְּאֵת וְלִשְׁפָּרוֹן : לֵאֲסַמְךָ אֵל טַעֲמִים
 וְלִמְקַדִּים : יִמֵּן אֵל דְהַר וְאֵלָא אֵל אָבִיר אֲנֵת טָאִיק :

יְהִלְרוּךְ יְהוָה אֵלֵּינוּ כֹּל מַעֲשֵׂיָהּ : וְחַסִּידָהּ
 וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנָהּ : וְעַמָּהּ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל : פְּלִם בְּרַנָּה : יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ : וַיִּשְׁבְּחוּ
 וַיִּפְאָרוּ : אֵת שֵׁם כְּבוֹדָהּ : פִּי לֵךְ טוֹב לְהוֹדוֹת :
 וְלִשְׁמֹךְ נְעִים לְזַמֵּר : וּמַעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵר :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה : מְלַךְ מְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבָּהוֹת : אָמֵן :

וְשׁוֹתָה כּוּס הַרְבִּיעִי כְּהַסִּיבַת שְׂמַאל, וְאֲחִ"כ מְבַרְךְ עַל הַנֶּפֶן
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵלֵינוּ מְלִיךְ הַעוֹלָם : עַל הַנֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַנֶּפֶן וְעַל
 תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה : וְעַל אֲרֵץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה : שְׂרָצִית וְהַגְּחָלָתָם
 לְאֲבוֹתֵינוּ : לְאֲכֹל מִפְרֵיהָ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ : רַחֵם יי אֵלֵינוּ עָלֵינוּ :
 וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ : וְעַל הַיְכָלְךָ : וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר
 הַתְּקֵדָשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ : וְהַעֲלֵינוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְרָנוּ בָּהּ : וְשִׁמְרֵנוּ יי
 אֵלֵינוּ (כִּשְׁבַת בְּיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וּבְיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה בְּיּוֹם טוֹב
 מְקַרָּא קִלְשׁ הַזֶּה פִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְפָנֶיךָ : וְנוֹדֶה לְךָ עַל הַנֶּפֶן וְעַל
 פְּרֵי הַנֶּפֶן : בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַנֶּפֶן :

סדר ספירת העומר

בליל שני של פסח מתחילין קודם שיעשה הסדר.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵלֵינוּ מְלִיךְ הַעוֹלָם : אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּצִצְוֹתָיו : וְצִוְּנוּ עַל
 סְפִירַת הָעוֹמֵר :
 הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעוֹמֵר :

הַרְחֵקֵנוּ הוּא יְתוּיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמַקְוֵמָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ :
 וְאוֹמֵר מְזִמּוֹר אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ, וְאֵנָּה בַכַּח, וּמְזִמּוֹר זֶה מִטְּ חִיבוֹת
 חוּץ מִפְּסוּק לְמַנְצָח בְּנִינּוֹת וּפְסוּק יִשְׁמְחוּ וּיְרַנְּנוּ מִטְּ אֲוֹתֵיזֵר
 וּבְכֹל לִילָה יְכוּיִן בְּחִיבָה כֵּן הַמְזִמּוֹר וּבְאֵזוֹת כֵּן פְּסוּק יִשְׁמְרוּ עַד
 גַּמַר שְׁבַעַת שְׁבוּעוֹת וְכוּ' וּישְׁאוּהוּ כְּמוֹט בְּשָׁנִים וְכֵן אֵנָּה בַכַּח ז'
 פְּסוּקִים כְּשִׁבּוֹעַ א' בְּכֹל לִילָה בְּחִיבָה מִפְּסוּק רֵאשׁוֹן וְהַפְּסוּק שֵׁשֶׁת
 חִיבוֹת וּבְלַיִל שְׁבִיעִי יְכוּיִן בְּכֹל הַפְּסוּק וּבְשִׁבּוֹעַ ב' בְּפְסוּק ב' וְכוּ'
 וְהַאֲשֶׁה תַמְנֵה בְּלֵא בְּרַכַּת, וּמִחַנְךָ אֵת כֵּנוּ לְמַנּוֹת וּלְכַרְךָ בְּרַכַּת הָעוֹמֵר.

תושלכ"ע

אזרוע נאמנה כמה ששמעתי וכמה שראיתי בעיני בשבח
הר' המפורסם לשם ולהחללה החסיד ר' משה בן עזרא נ"ע שהיה
מלמד ישיבת תינוקות גמרא במדרש בית זלכה שהיה עושה מעשים
מופלאים שהיה אהוב לאלהים ולא מכה קבלה מעשית ודבריו לא
לא יסוג לאחור הוא נוזר והקב"ה מקיים.

א) היה דרכו להאריך בתפלה כמונה מרגליות ומשלימין
הצבור החפלה והקביעות ולא ישאר אלא הוא לבדו ורשמש
נועל הרגל ומסר לו המפגחות, ואיש אחד חשב להסתר בכהכ"ג
ולראות מה יעשה לבדו והח' ממקומו לא ראהו ולא ידע שיש
אדם נחבא ותיכף הרגיש ויטהר להוציאו מבית הכנסת ולדרפנו
בשתי ידיו בשתיקה ולא ניכר הענין כי לא הניחו לראותו.

ב) אני בנערותי הייתי לומד אצל ר' שמואל מג'לד גמרא
עם התינוקות וחוא סמוך לר' שמואל הנז' לפעמים הייתי רואה היה
עומד ומרכיב אצבעות ימין זה על זה ורוחש בשפתיו ולא הקרתי
על ענין זה שהייתי כוש בדבר.

ג) כשיוצא מכהכ"ג לילך לביתו היה קונה לחם מהיהודים
משוק חנוני להוליכו לביתו והייתי רואה שרצים אחריו העניים
ושאלתי מה נשתנה שעל ח' זה רצים ואמרו אדם אחר נותן לעני
פרוסה כמדת פסת ידו והח' הזה מחלק כל ככר לשלשה שלישים
לכך רצין אחריו.

ד) ביום הששי היה קונה ככרות לחם יותר מהצורך לככר
השבת והנשאר ליום ראשון היה הרבה ויבש והותה מקפדת אשתו
ואומרת מי אוכל פת נקודים קנדה סך חמשה ששה ככרות שיספיק
לשבת לבדו וע"כ הורה לרכויה אבל צר לו על שלא קנה לחם
הרבה לככר השבת והרפאל לפני הית' שישלח בו ברכה כמו זמן

הקדמון שהיה לוקח בהרבה וכן היה וחזק הנכרת באמרה ולמה
אתח עושה כזוון לראאכילנו לחם ניקודים והשיב לה האמיני כי
עשיתי כדברך ולמה את צועקת קחי נא ארז ברכתי אשר הוכאת
לך ככה התפלה.

ה) כראש חודש נותנים לו חוק רפרנסה ועד שמגיע לביתו
והיה מוצא נכאי צדקה היה נורזן לחם בעין יפרה ונחסרה ממנו
הרכה ושואלתו אשתו איפוא הם המעות ואומר לה כי ראה נצרכין
ונתן לחם ותלך ורגנד לרכינו הגדול כמותה"ל עכרללה סומך זיע"א
ויצו שלא ימסרו עוד ארז המעות לידו אלא כיר אשתו.

ו) כשעליתי לישב למעלה בישיבת ר' יצחק בן הירמרדכי
זיע"א והיה מקום הישיבה על ג'ם הדרך ולפניו אכסדרה ומעבר
לישיבות וח' משה הנז' כאשר קמה ישיבתו עם תינוקות של תלמוד
תורה ואנחנו מתאחרין היה יוצא למעלה ויושב בישיבתנו וכל ח'
שהיה מהלך באכסדרה קם מלגניו מלא קומרתו ושאלתיו והלא
אינו חייב אלא להדר והשיב כי אמרו לו בחלום סבת בגנולו על
שלא היה נזהר בזה בגנול הקודם ומה נודע סבת ביאתו אצלנו.

ז) ויום אחד עלה לישיבתנו למנהגו ובימות החורף היתחד
וריו הנשמים נצרכים לעולם והיינו מצטערים ובישר אותנו כי
היום יבואו גשמים והלכתי בחדר רד"ג והיו ג"כ מצטערים על
הנשמים ואמרתי לר' צאלח בנו של רה"ג זיע"א כך אמר ח' משה
היום יבואו גשמים ושמה בכשורה וקרא פסוק זיאמיני בתי וכמשה
עכדו וכן היה שכאזו גשמים אותו היום.

ח) ובש' תר"ח כשעליתי בישיבת מורי ר' יצחק ח' הנז' חלם
שיש גזירה רעה ב"ט והתענה ובאורחו יום נפל פותל גבוה כמרה
קוסות בבקמ"ד על תינוקות הלומדים גמרא מהם נחמקכו ומיעוטם

יצאו קיימים ואולי בתעניתו נתפשרו.

ט) ובלילה היה לו כביעות ומראחר לבא לבית עד לאחר יציאת המוככים וביתו היה קרוב לשוק ולילה אחרת היה רוצה לבא לבית ובשוק היה עומד גוי וראה חיקו מלא וחשב שהוא שולחני ומלא כיסים טעות ואינם אלא ספרים ורצה הגוי לחפוש בחיקו ואמר אלהא דמאיר ענני ולא נשאר לגוי שום הרגשה עד שעבר הח' ונתרחק ממנו ואמר הגוי אינינו יודע מה עשה לו היהודי הזה ושמעו יהודים וספרו חבריו לח' משה הנז' וא"ל שאמרתי מקירורו לבי אלהא דמאיר ענני.

יוד) והיה יושב אצל בעה"ב אחד כמדומה ששמו אברהם כריסה היה סופר וסיפר לסופרים בקיץ יבא בלילה להתפלל ערבית ונותן גלימא ועומד באמצעה בחוץ האכסדרה וביתו ישן והרבה עקרכים יוצאים בקיץ ורואים אותם שבאים עד ראש הגלימא ועומדים והוא עומד באמצע וכאשר מנער את הגלימא ירפררו העקרכים והולך לו בלא נזק.

יא) יום אחד אחר הצהרים ירדתי אצלו למטה והיה מסיח לפי תוכו לפני ח' משה צדקה זיע"א ורהייתי שומע שאמר יום אחד בא אלי נער עני ורוצה להתפרנס מיגיע כפו שהיה מוכר מיטן בכלי שקורין טבק ונשאו על ראשו ורוצה להוציא פרנסתו בצמצום וא"ל כמה יספיק לך ביום וא"ל חמשה גרוש וברכתי אותו שירוויח ביום חמשה גרוש וכן היה לו והיום חזר ובא ואומר עכשיו אין מספיק לו חמשה גרוש וצריך אני להוסיף לו ע"כ שמעתי ולא הוצרכתי לשאול אה"ך.

יב) פעם אחת שמעתי שהיה ח' משה צדקה מתאונן לפניו שהיה לו בנין בדרך הכית בכיתו ויש לו שכן נכרי והמקום קורין

אותו קמב"ד עלי ואומר שהוא מצער אותי וחי משה היה חובק ידיו ומניח ראשו עליהם ושומע והשיב לו אני רואה שיגלה לבצרה ולאח"ז שאלתי לח' משה מה נעשה בשכינו וא"ל הלך כפפור לל עמארה. ולא הוצרכתי לשאול אותו עוד כי ודאי ח' הנז' השיג עד הסוף.

יג) פ"א היה הוא וחי' שמואל מג"ד איחרו פרנסתם ולא היה להם מעות להוציא ונועדו לילך אצל הג' ששון זבידא כי מהם היה חיוק החכמים וכשבאו לביתו ושאלו מאנשי הבית אם רוא פנני הג' הנז' שהיה יושב למעלה ואמרו שיושב אצלו שלמה מראד ע"ה ורוא איש זקן ומספר לו מעשה להשתעשע ברא ולשוננו צח ודבריו מתובלים ויצאו אצל הגביר וירטנו שלום והאיש שלמה הנז' חשב שהשלים המעשה וראה חכמים שנכנסו לאיזה עסק נרחן שלום והלך לו וכאשר הגיע לאמצע המכווי שמהין לבית תמה על עצמו למד קם והוא עדיין באמצע המעשה ולא יפה עשיתי והמתין עד שיצאו וחזר והשלים המעשה.

יד) עוד אירע מעשה כזה בשני חכמים הנז' אצל הג' הנז' וכאו לביתו ושאלו לאנשי ביתו אם הג' פה והשיבו להם היום הוא טרוד שרד"וואן שלו מלא ערביים וחי' שמואל שא"ל לח' משה ז"ל מה נעשה א"ל יש לנו ישיבה ולא נוכל לילך ולחזור נעלה למעלה ותיכף שנכנס הח' והערביים נסו יחפים ומנעליהם בידים ורודף אין וכאשר הפיק רצונם והלכו להם שבו הערכים ככושה והג' לעג להם באומרו הוי משוגעים למה נחפזתם לברוח ורודף אין השיבו לו כשנכנס החכם נכנס עמו איש מצבא הגבורים וכידו חרב שלופה לכך ברחו ומנעליהם בידים שלא יטבח לרוז ולכשריהו ולדטיהו.

טו) איש נכרו היה לו הנות אצל היהודים בשורגא והיה כופר בדת ח"ו והיהודים מצטערים ממנו מאוד ודרך הח' הזה היה הולך על ביתו מאותו מקום וסיפרו לו היהודים ועמד לסוף חנורתו ויקרא עליו פסוק זה ועוד מעט ואין רשע ורחבכוננת על מקומו ואיננו ובתוך אותו החרש יצא לערביים כמדבר והרגוהו.

טז) חצירו היה במבוי שיש לו ג' חצרות וכתלי המבוי נכוחים ורוחב המבוי קצר והדלת ננעל כמנעול של עץ והיה בא הגנב ומכנס ידו מבחוץ ופותחו ונכנס לפנים ונועל הדלת ומרחץ במבוי ורואה על איזה בית נידר לו לעלות ואנשי בית הח' הנ"ז ספרו לו וכיום בא לבית המדרש ויספר לחבירו ח' שמואל מגילד ענין זה ויאמר לו אני רצוני להדביקו בכותל אם חסכים עמי ויאמר אסכים וכבואי בלילה לביתו ונכנס למבוי אמר ארץ ארץ ארץ דבקי לגנב בכותל בלילה הזה ער שיבואו אנשי הצבא התופסים לגנב ויקחוהו ויוליכוהו עמהם ויתנוהו בבית האסורים ויבא הכירתי ויעל על הגג כי ימות הקיץ היה ויבשר לאנשי ביתו שבלילה הזה יתפס הגנב והגיד מה עשה והנה הגנב בא ופתח המנעול ונכנס ושכח לנועלו ונשאר פתוח ועמד במבוי דבוק בכותל ושנאל הח' עדיין לא באו אנשי הצבא ומשיבים לא והנה באו אנשי הצבא וראו הדלת פתוח ונכנסו וראו לגנב שמביט לכותלים ויחצו מנעליהם ויכו בו מכות נמרצות כאילו מכים בהמן ויוליכוהו לבית האסורים לקיים דבר עבדו ועצת מלאכו ישלים.

טז"ב) אביו היה מוכר מיטמן להרוויח. בא עריל אחד ולקח חנורת סמוך לו והשיג גבולו ומשך את הקונים ממנו ומרה שדרכו למכור הרבה לא מכר כי אם מעט מוער וערב ר"ה ספר הענין לבנו ח' משה נ"ע והשיב לו הזכירני בלילה בעת הכרת כי שם

מקומו וכן היה כאשר לקח בידו הכרתי ואמר שיכרתו אויבנו שאל לאביו מה שם הערל ויאמר לו קוריקו ואמר בקול רם יהר שיכרת קוריקו וענו כולם ואמרו אמן ולאחר הסוכות באו קרוביו ופינו את החנות ושאלום מהו הסכה ואמרו שמת קוריקו.

ח"י) פ"א עשה סיום גמרא בפרדס במקום שקורין כאב אל שרנ"י ונשתחו עד המגרב כאשר שבו ובשובם עדיין כמדבר עם תלמידיו באו כרז בהורים ישמעאלים להזיקם והח' כאשר ראה הצרה קרובה ראיתו שצעק בקול גדול אלהא דמאיר ענני וימחרו לרוץ על ידיהם ורגליהם ולא נודע מה ראו.

י"ט) פ"א סיפר לי תלמידו שהיה אוכל בסעודת הצהרים במקום לימודו והיו ריקין ויש בהם בליטות ורזיה כוסס כמות שהן ולא היה פוחח הבליטות וספרו על פניו וא"ל מכה זו על שום מה הבתיך שתזהר כל ימיך כאשר תאכל פת שיש בו כפלים תפחה ותראהו ובפרט בסעודת של שבת שעיר בגידאד מצוי בה נמלים ובהכארה זו תזכור כל ימי חיך.

כ) פ"א ספרו לו תלמידו על תלמיד אחד שעשה איזה חציפות ויכהו על פניו ויצא דם מחוטמו וילך הנער ויקבול עליו אצל רה"ג וישלח ויקרא לו ויאמר לו למה הכיתו ויספר לו הענין ויאמר לו לא תכהו עוד וישאר עומד ויאמר לו לך ויצא מלפניו וילך לאחור ופניו כנגד ר' כך הוא מנהגו וכשבא לשיבתו ויצו לתלמידיו שמכאן ולהכאן כל מה שעושה הנער רזה לא חגידו לי דמאי נ"ם מאחר שרכינו גזר שלא אכהו עוד.

כ"א) וגם רבינו היה אוהבו הרבה לגודל מעשיו וכאשר אירסה אשתו לבתו הגידה לרבינו אמרה לו אירסתי ארז בתי וסך הנדוניה עשרים אלף גרוש קרוב לחמשים לירא ואין לו אפילו פרוטה והלך הג' מנשה זכירה נ"ע וה"ל ששים לירא עם הצאות הנצרכים וחלקה לשלישים הוא ואחיו ששון ושאלו יוסף משה זיע"א.

כ"ב) ופ"א היו אברכים ככהמ"ד עדיין לא נתמלא זקנם ויבקשו מח' משה שמאש נ"ע ללמדם לשוט בנחר חדקל כי היה

אומן ויתאיו גם הוא ללמוד וזקנו מגודל והלבישו כהר"ב ב' מלפניו ושנים מאחריו שיצוף גופו על המים והיה סמוך לספינה שקומדת בשפת הנהר ומטפס בידיו כנער קטן ויראהו נער ישמעאלי שהיה עומד על שפת הספינה והוא ערום ויאמר לקפוץ עליו להטביעו וישא עיניו ויראהו ויאמר סוס ורוכבו רמה בים וקפץ ונתקע על דופן הספינה ומת כפרה עליו.

(כג) פ"א הלך עם החכמים לבקר לח' אהרן כצוץ שהיה חולה ובקשו הח' ממנו לומר לו הב לי ירך ולהקימו כשם שעשה לח' לפניו ונתרפא וכן עשה ונתרפא גם הוא ולאחר פטירתו בא בחלום לח' אחד וא"ל שקצרו מימיו ט"ו שנים ונתנו לח' אהרן הנז' וכן היה כי ח' אהרן הנז' היה ט"ו שנים לאחר זה המעשה והשכל מחייב כי נלקח כפרה על הדור ומה שנשאר מימיו נתנוהו לח' הנז' להפק רצונו והער על זה כי נפטר במנחת שבת וכמוצאי שבת היה רוח חזק מעין פטירת רבה בר נחמני זיע"א.

(כד) סיפר לי ח' משה מצפי נ"ע בשביל שהיה מנהגו להאריך בתפלה ואח"ך סעודת שחרית עד שיתקנו היה טהאחר זמן הישיבה והיה מצטער והיתה אשתו כשפותחת הארגז רואה פת הכאה בכסנין כעכין שנים עם חלקים שנים והיה אוכלם ותיכף הולך לכהמ"ד ונמשך ענין זה עד י"ד שנים.

(כה) לאחד פטירת הצדיק היתה אשתו רואה אותן אצל השולחן בליל שבת ואינה מגלה הענין ובליל שבת אחד אמרה הבת לאם אמי אבי יושב פה ותאמר לה האם שתוקי וניכר הענין ושמע ח' שמואל מג"ל הכירו ויבקש מאשתו שתאמר בליל שבת שח' שמואל הכירו רוצה שיבא אצלו וכן עשתה ובליל שב"ק היה ח' שמואל הנז' יושב על השולחן ונכנס עוף אחד וישב על הזיו וח' שמואל הפריח אותו להוציאו לחוץ והירד מפריחו מצד זה והולך לצד אחר עד שדרקו והוציאו ובלילה בא לו בחלום והוכיחו באומרו שהיה רצונך שיבא אצלך וכשכא בדמות עוף הוצאתו מאצלך בחזק יד.

נסדר על ידי המסדרים אברהם עטייה ויהודה עניו הי"ו



